Sonbahar 2024

YapıKredi

Crystal

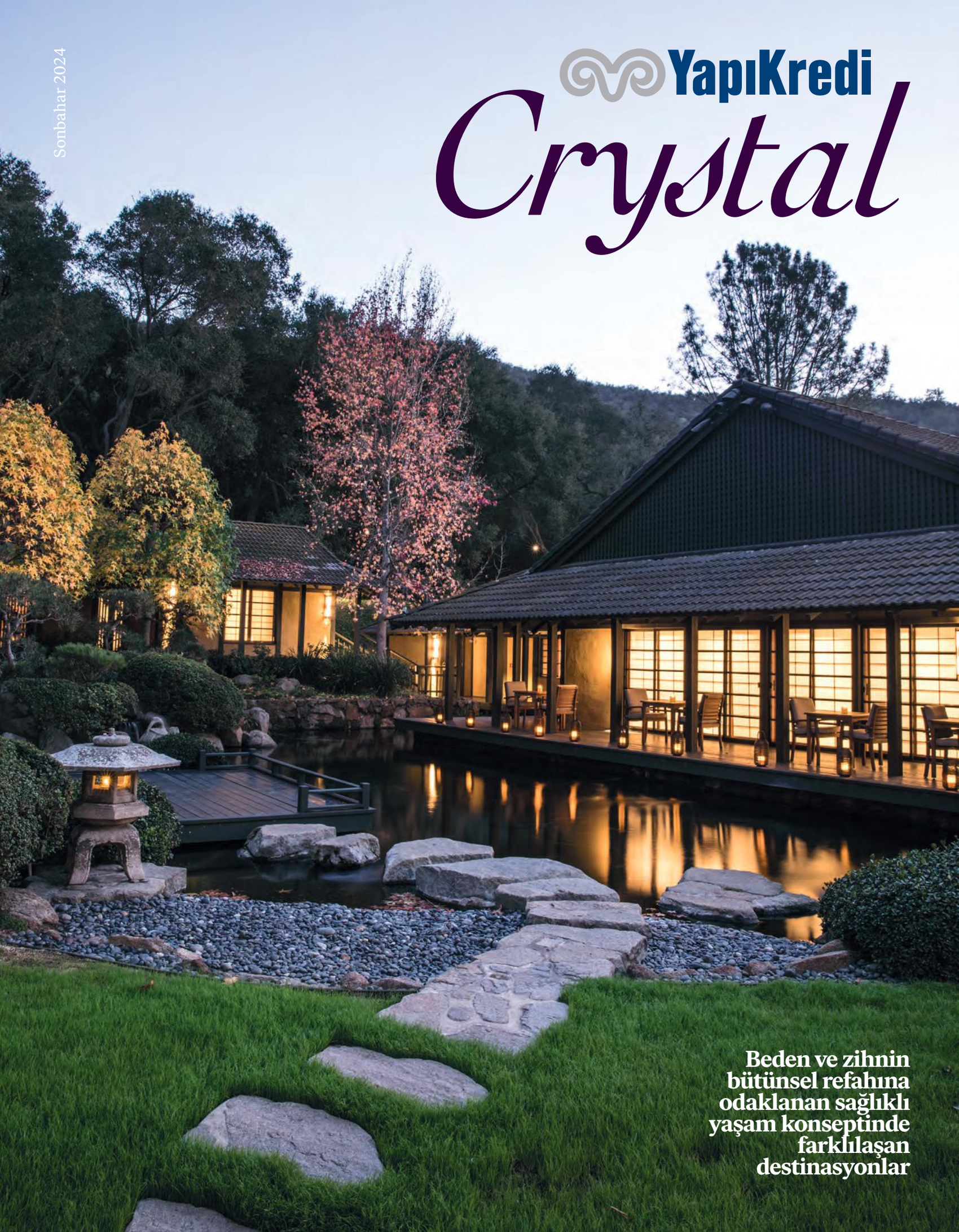

Beden ve zihnin bütünsel refahına odaklanan sağlıklı yaşam konseptinde farklılaşan destinasyonlar

Yapı Kredi Crystal ile İstanbul'un en seçkin mekanlarında **%20 indirim** ayrıcalığı!

- 29
- AHALİ TEŞVİKİYE
- AKINTI BURNU
- ALİ OCAKBAŞI
- AŞEKA
- BALIKÇI ABDULLAH
- BANYAN
- BEYTİ
- BISTRO33
- BİZ İSTANBUL
- BORSA RESTAURANT
- BOSPHORUS LOUNGE
- CAFE33
- CAFE DI DOLCE
- CAFE MODERN
- CASA LAVANDA
- CHACHA BALIK
- CHINESE & SUSHI EXPRESS
- CLOVE
- DA MARIO
- DA VITTORIO
- DEL MARE
- DELICATESSEN
- DİVAN
- EATALY
- EMPORIO RISTORANTE
- ESKİYER İSTANBUL
- FRANKIE
- GINA
- GUSTO BY USLA
- GÜNAYDIN
- HIREF BRASSERIE
- INARI OMAKASE
- ITSUMI
- ITSUMI SO
- KEBAPÇI ETİLER
- KEN SUSHI
- KIYI RESTAURANT
- KİVA
- KOKOA
- KÖŞEBAŞI
- LACİVERT
- L'ENTRECOTE
- LEONIDAS
- LİMAN İSTANBUL
- LOU
- LUCCA
- MANGERIE
- MAROMI BY DİVAN
- MASA RESTAURANT
- MEZZALUNA
- MIYABI
- MONOCHROME
- MÜRDÜM
- NİŞANTAŞI BRASSERIE
- NOVIKOV İSTANBUL
- NUSR-ET
- OLEA & THE BAR
- PAPER MOON
- PARK FORA
- PARLÉ
- PERİHAN
- PINOLI
- RESTORAN MODERN
- RISTORANTE UMBERTO
- ROKA
- RUMELİHİSARI İSKELE
- SAFDERUN
- SAİT
- SALTBAE
- SALVATORE OSTERIA
- SELAMLIQUE
- SERAF
- SERAFINA
- SIRALI
- SLOW COFFEE & MORE
- SNOB BURGER
- SPAGO
- ST. REGIS BRASSERIE
- SUNSET
- SUSHI BARBA
- SUSHICO
- ŞANS
- TERRAZZA ITALIA
- THE POPULIST
- THE RUA
- TUZLA YACHT CLUB
- USKUMRU
- VAKKO L'ATELIER
- VAKKORAMA CAFE
- VANILLA ROCOCO
- VERANDA PERA
- VINCOTTO
- VOGUE RESTAURANT
- YAMO SUSHI
- ZANZİBAR
- ZUMA

Ayrıcalıklı mekan listesini keşfetmek için:
crystalcard.com.tr

Yapı Kredi, kampanyanın geçerli olduğu anlaşmalı mekanlarda değişiklik yapma hakkını saklı tutar.

YapıKredi
Crystal

SEIKO
AUTOMATIC 3 DAYS
DIVER'S 300m
JAPAN 6R55
50
40
30
20
10

SEIKO
SINCE 1881
Keep Going Forward
PROSPEX
www.seikowatches.com #SPB453
AYDINSAAT
www.aydinsaatstore.com

EYLÜL-EKİM-KASIM

YapıKredi

Yönetim
İmtiyaz Sahibi
Yapı ve Kredi Bankası A.Ş. adına
Arda Öztaşkın

Yönetim Yeri
Yapı Kredi Plaza, D Blok,
Levent, 34330 İstanbul
Tel: 0212 339 70 00

Yayın Kurulu
Özge Bakırçalı, Ceren Aydoğdu,
Esra Arat, Sahra Özyavuz,
Mert Nuzumlalı, Deniz Öztürk,
Beran Toksöz, Müjde Metin

Yapım - Yayın
Lup Medya Ltd. Şti.
Gümüşsuyu Mah. Ayazpaşa Camii Sok.
No:7/5 Beyoğlu/İstanbul/Türkiye
Tel: 0212 243 6142
info@lupmedya.com

Yayın Koordinatörü (Sorumlu)
Beran Toksöz

Kreatif Direktör
Müjde Metin

Editör
Aylin Kumdagezer

Redaksiyon
Benan Kapucu

Art Direktör
Gözde Çetin

Katkıda Bulunanlar
Aykut Gül, Ebru Tutrakanlıoğlu,
Elif Albay, Çağla Taş Arslan, Efe Uygur,
Güvenç Atsüren, Mert Toz,
Ekin Kurbetçi, Ada Diren Kurt,
Esin Ünlü, Esra Kağıtçı Dede,
Kim Parker, Utku Kuran, Selin Ekim,
Melih Ayakdaş, Burcu Çimen,
Didem Yazıcı

Reklam Direktörü
Evrim Yücesoy
evrimyucesoy@qpmagtr.com

Baskı
Pelikan Basım Matbaa ve
Ambalaj Sanayi Tic. Ltd. Şti.
Kayaşehir Mah. Ulubatlı Hasan Cad.
Blok 2H Kapı No: 19
34494 Başakşehir / İstanbul
Tel: (0212) 613 79 55

Baskı Yeri ve Tarihi
İstanbul, Ekim, 2024

Yayın Türü
Yerel süreli yayın

Tiraj
5.900 adet

Crystal Dergisi, Lup Medya Ltd. Şti. tarafından T.C. yasalarına uygun olarak yayımlanmaktadır. Crystal Dergisi'nin isim ve yayın hakkı Yapı ve Kredi Bankası A.Ş.'ye aittir. Dergide yayımlanan yazı, fotoğraf ve illüstrasyonların her hakkı saklıdır. Kaynak gösterilmeden alıntı yapılamaz. Yazıların sorumluluğu yazarlara, yayınlanan ilanların sorumluluğu ise sahiplerine aittir.
Mersis No: 0937002089200741

18
Bütüncül inziva
Bütünsel refaha odaklanan lüks sağlıklı yaşam konseptini benimseyen adımlar.

Kaliforniya'daki Golden Door, zihin ve beden için çeşitli programlar sunarken mottosunu "kendinize geri dönüş yolunuzu bulun" fikri üzerine temellendiriyor.

Hayatımızın farklı zaman dilimlerinde çeşitli dinamikler içerisinde aslında kendimize yer açmaya çalışıyoruz. Benlik arayışında davranış, düşünce ve mantalitemiz de devinim içinde değişirken asıl noktanın sağlık ile kurulan diyalog olduğunu gözden kaçırdığımız oluyor. Öte yandan sadece fiziksel sağlıktan söz etmediğimizi, zihin ve ruhumuzun da bir noktada ilgiye ya da bir başka deyişle tedaviye ihtiyacı olduğunu hatırlama gereği duyuyoruz. Crystal Sonbahar 2024 sayısının kapak konusu ise aslında bir hatırlatma niteliğinde. Sağlıklı yaşam konseptini beden ve zihin ikilisinde ele alarak inziva kavramını seyahat ile birleştiriyor. Benlik arayışlarımız Fransa'nın sakin kasabalarında devam ediyor. İskandinav tasarımlarının detayları, mimari ve sanatın ortak noktaları ve klasik olduğu kadar modern de olabilmeyi başaran otomobillerle farklı lokasyon ve alanlardaki anlayışlara bakış açımızı genişletmeye daha doğrusu olayları başka bir perspektifle ele almanın ilk adımlarını atıyoruz. Trençkot mevsimine uygun olarak davetlere hazırlanırken sürdürülebilir yüksek mücevherlere de değiniyoruz. Duyduğumuz bir klişe olsa da düşünmeye çok vakit ayırmadığımız "anlam" nosyonunu yeniden irdeleyeceğiniz bir sonbahar olması dileğiyle. Keyifli okumalar...

44
Bir davet anatomisi
Şık bir davette hazırlanırken.

Folgore

MADE IN THUNDER

Fer Mas Oto Tic. A.Ş.
Kuruçeşme Cad. No: 27
Kuruçeşme/İstanbul
Tel: (0212) 263 30 01

Otokoç Antalya
Altınova Sinan Mah. Serik Cad.
No: 301 07170 Kepez/Antalya
Tel: (0242) 225 18 18

Otokoç Ankara
Söğütözü Mah. Söğütözü Cad. No: 2
Koç Kuleleri C Blok No: 8–9 Çankaya/Ankara
Tel: (0312) 220 55 02

Mengerler Bursa
Ovaakça Santral Mah. İstanbul Cad.
No: 644 Osmangazi/Bursa
Tel: (0224) 261 11 14

Arkas İzmir
Çınarlı Mah. Ankara Asfaltı Cad.
No: 15/1P Arkas Mistral Binası
Konak/İzmir
Tel: (232) 270 18 30

Motor: L4 MHEV, Azami Güç: 300 CV/450 Nm, Azami Hız: 240 km/sa., 0–100 km Hızlanma: 5,6 sn., Yakıt Tüketimi (karma) min.-maks.: 8,7–9,2 L/100 km, CO_2 Emisyon Oranları (karma) min.-maks.: 198–208 g/km. İlanda belirtilen veriler versiyona göre değişiklik göstermektedir.

Koç

İÇİNDEKİLER

76 **Sanat yansıması**
Sanat ve mimarinin kültürel mekanlar yaratmak adına nasıl kesiştiğini anlamak.

36 **Saklı Fransa**
Fransa'nın görece küçük kasabalarında gastronomi ve doğa.

82 **Kuraklık meselesi**
İklim değişikliği ve su kaynakları sıkıntısında global etkiler.

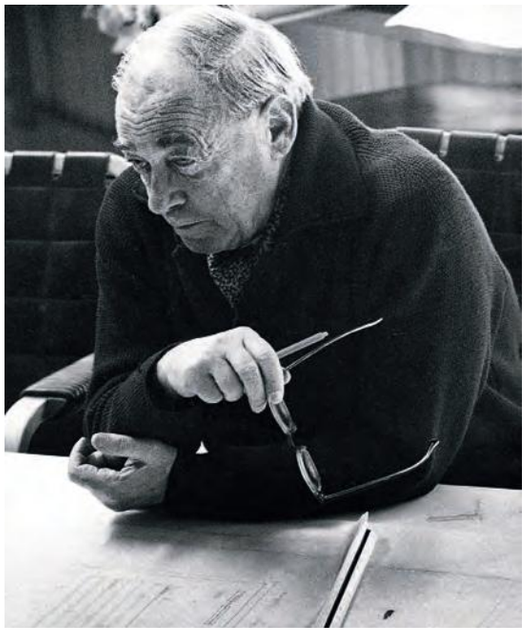

60 **İskandinav çizgisi**
Sadelik, minimalizm ve işlevsellik ile karakterize edilen bir disiplin: İskandinav tasarımı.

26 **Kültür ve lezzet birleşiminde**
Yerel tatları kültürü ile birleştiren sokak lezzetleri.

ID.BUZZ

Güzel Anlar Bir Gülümsemeyle Başlar

Ticari Araç

Doğuş Otomotiv | **Trafik Hayattır** | **DANIŞMA HATTI: (0216) 266 54 98** | **Volkswagen** Finans | vdf

Fotoğraftaki araçların görüntüsü satışa sunulan modellerimizinkinden farklılık gösterebilir.

Doğuş Otomotiv'in Volkswagen için tercihi Castrol

www.vw.com.tr

GÜNDEMDEN KISA KISA

Kim Jones ve konuk tasarımcı Lewis Hamilton'ın kapsül koleksiyonu 17 Ekim tarihinden itibaren butiklerde ve markanın web sitesinde satışta.

PERFORMANS VE TASARIM

Her marka kendi çizgisinde farklılık yaratmanın yollarını ararken markalar ile eşleşen isimler konusunda da bir rekabetin söz konusu olduğu söylenebilir. Özellikle sinema oyuncularını daha fazla görmeye alışık olduğumuz moda iş birliklerinde Formula 1 de son zamanlarda sıkça öne çıkıyor. Bir diğer deyişle artık markalar sadece elçileri olarak Hollywood ile kendilerini sınırlandırmıyor. 7 kez dünya şampiyonu olan stil konusunda da nevi şahsına münhasır bir isim olan Lewis Hamilton'ın Dior ile yollarının kesişmesi gibi...

Tutkulu bir figür olan Hamilton, Dior Allure'un öznelliğini, Kim Jones tarafından sürekli olarak mevsimden mevsime yeniden yorumlanan modernliği temsil ediyor. Öz başarı ve sınırları zorlamanın bir başka kutlaması olarak maison Hamilton'ı art director'ın yanında misafir tasarımcı olarak atıyor. Ortaya ise birlikte tasarlanan kapsül koleksiyonu çıkıyor.

YAPI & YAPI

İSTANBUL'UN KENDİSİ

Kempinski Residences Balmumcu; Boğaz'ın büyüleyici manzarası, şehrin kalbindeki konumu, yemyeşil korusu ve eşsiz Kempinski ayrıcalıkları ile sizi hayallerinizin ötesinde bir yaşama davet ediyor.

Kempinski Residences Balmumcu
İSTANBUL

www.kempinskiresidencesbalmumcu.com

yapiveyapi

www.yapi-yapi.com.tr

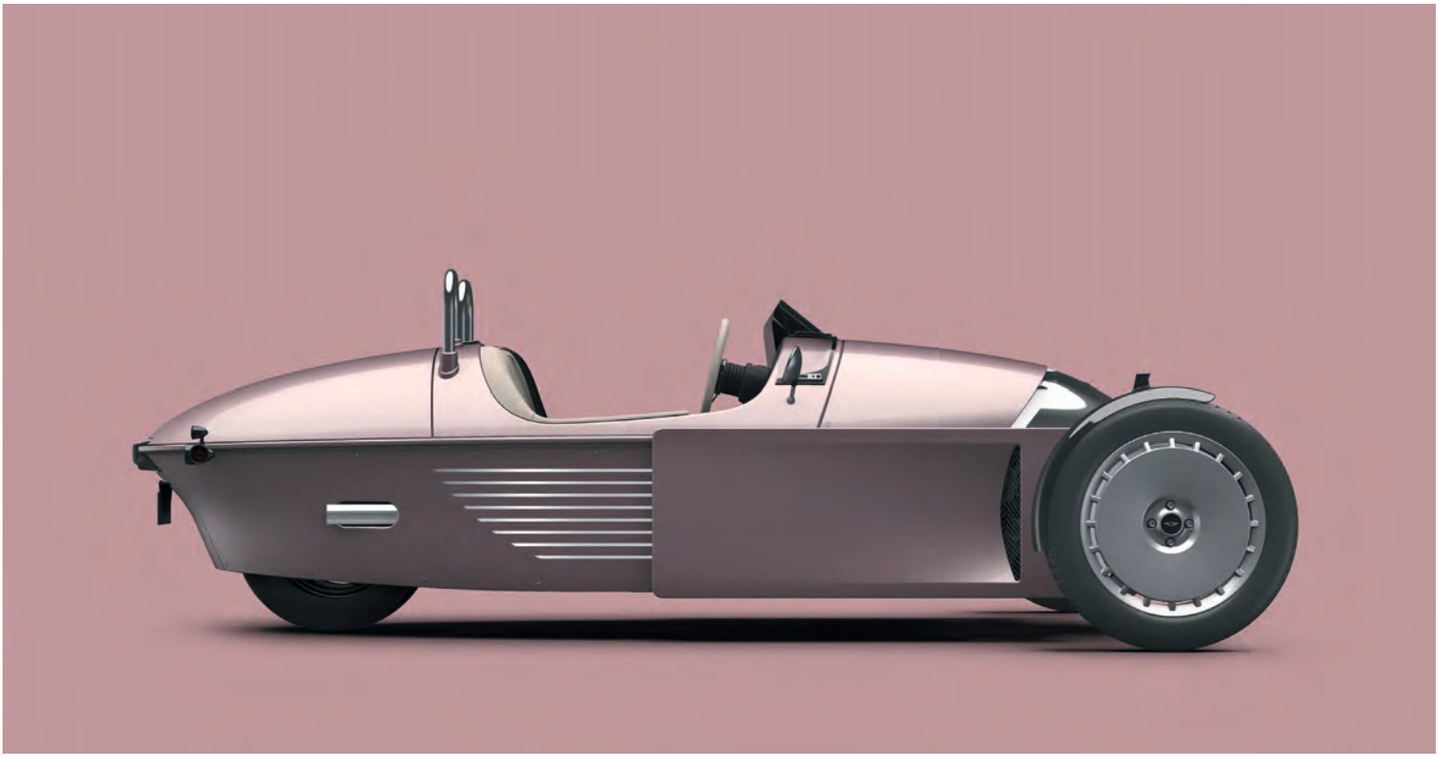

MİNİMAL VE ÇAĞDAŞ

Malvern merkezli Morgan'ın üç tekerlekli tasarımı Super 3, çağdaş spor otomobil anlayışına farklı bir bakış açısı getiriyor. Küçük üç tekerlekli tasarım, Morgan'ın geçmişi ile doğrudan bağlantılı. Miras ve gelecek arasında bir köprü kuran marka, bu iletişimini bir adım daha öteye taşımak adına sınırlı edisyondaki Super 3 Origins koleksiyonunu tanıttı. 9 tasarımdan oluşan seçkinin her bir noktasından Jonathan Wells liderliğindeki Morgan tasarım ekibi sorumlu.

Koleksiyon, Morgan'ın çeşitli malzemeler, renkler, aksesuarlar ve grafikler kullanarak özel yapım otomobil üretme kabiliyetini yansıtan toplam 81 modelden oluşuyor. Yarı otomobil, yarı motosiklet olarak da tanımlanabilecek bu minik tasarımlar, popüler kültür referanslarının yanı sıra mühendislik ve otomotiv temel taşlarından yaralanıyor. Klasik, çağdaş ve seyahat olmak üzere üç konsepti temel alarak yola çıkan tasarım ekibi bu parlak renkli filoyu bir araya getiriyor. Aynı zamanda dokuz tema altında Super 3'ün tasarım yolculuğunun başlangıcında Morgan'ın eskiz defterlerinde, panolarında ve duvarlarında yer alan ilham verici içerikler araştırılıyor.

Sınırlı edisyondaki Super 3 Origins koleksiyonu için markanın web sitesini ziyaret edebilirsiniz.

Dyson’ın OnTrac kulaklığı 55 saatlik pil ömrüne sahip.

DÖRT HANELİ İTHİMALLER

Dyson, Bane ile karşılaştırmalara neden olan 2023 tarihli hibrit kulaklık-hava temizleyici ürünü Dyson Zone'un devamı niteliğindeki ilk kulaklık seti OnTrac ile bu kez sadece sese odaklanıyor. Aktif gürültü engelleme özelliğini “sınıfının en iyisi” olarak lanse eden OnTrac'ın kulaklıkları kullanıcının etrafındaki harici sesi saniyede 384.000 kez şaşırtıcı bir hızda örnekleyen sekiz yerleşik mikrofona sahip. Daha sonra bu sesler, kulaklıkların dikkatle düşünülmüş tasarımı, yapısı ve malzeme seçimiyle birlikte çalışan yeni, özel yapım bir ANC algoritmayla işlenerek “40dB'ye kadar istenmeyen gürültüyü engellemek” için kullanılıyor. Ayrıca, MyDyson uygulaması (iOS / Android) ile kullanıcılar maruz kaldıkları gürültü seviyelerini ölçebilir ve kaydedebilir. Bu da sağlıklı dinleme alışkanlıklarını teşvik ederken aşırı gürültüye ne kadar maruz kaldığımızı net bir şekilde görmemizi sağlıyor.

OnTrac, kendisinden önceki Dyson Zone gibi, pili kulaklığın içinde olan çoğu kablosuz kulaklıktan farklı olarak pilleri -her iki tarafa birer tane olmak üzere- akıllıca kafa bandına yerleştiriyor. Bu da OnTrac'in oldukça ince bir yan profili olmasını ve üst kısımda algılanan hacmi telafi etmesini sağlıyor. Belki de tasarımın en ilgi çekici yanı özelleştirilebilir kapaklar ve kulak yastıkları. Ayrı olarak satın alınabilen Dyson, kullanıcıların OnTrac'lerinin dış kapaklarını ve kulak yastıklarını kendi tarzlarına uyacak şekilde değiştirmeleri için çeşitli seçenekler sunuyor ve 2.000'den fazla renk kombinasyonu olduğunu savunuyor. Kullanıcı tarafından herhangi bir özel alet gerektirmeden kolayca çıkarılıp tümüyle değiştirilebilir olduğunun da altını çizelim.

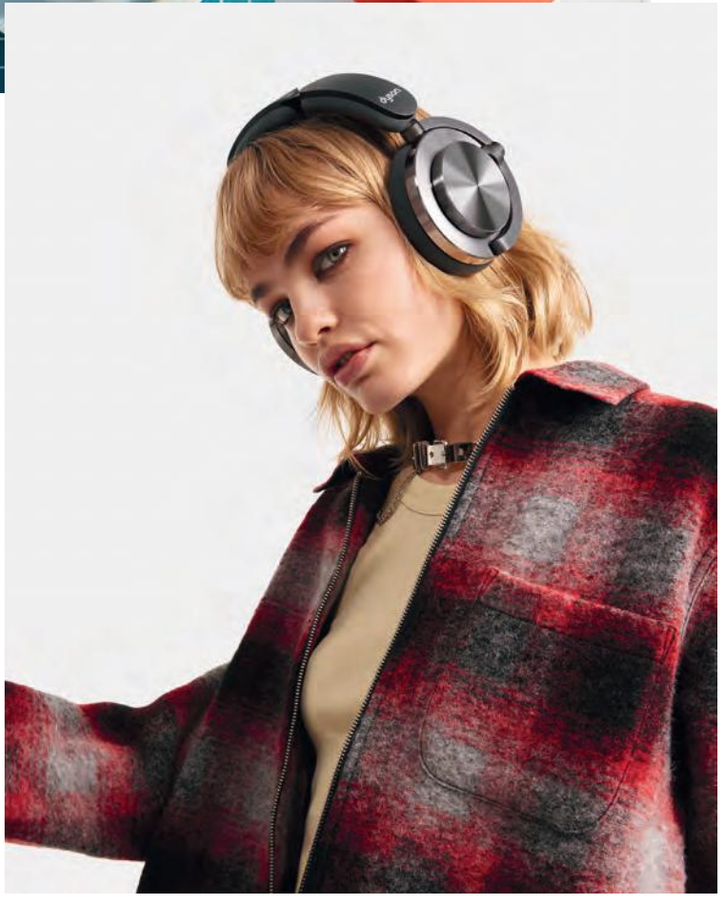

KÜLTÜREL KOMBİNASYON

New York menşeli Lissoni Architecture, İskandinav ve Japon etkilerini harmanlayan minimalist iç mekanlara sahip Manhattan'daki Hotel AKA NoMad'ı tamamladı. İtalyan mimar Piero Lissoni liderliğindeki stüdyo, daha önce Roger New York otelinin bulunduğu bir binanın içinde yer alan Hotel AKA NoMad'ı tasarladı. Aynı zamanda bu proje Lissoni'nin New York'taki ilk oteli olma özelliğini taşıyor.

İki kat yüksekliğindeki lobi, arkadan aydınlatılmış bir hacmin üzerinden yukarı doğru spiral şeklinde uzanan bronz boyalı metal bir merdivenle sabitlenmiş. Basamakların sonu ise dinlenme alanının bulunduğu asma kata çıkıyor. Yeşil kadife minderli banketler, diğer tarafta kalan ışıklı paneller, beyaz masalar ve çeşitli yemek sandalyesi stilleriyle eşleştirilmiş vaziyette. Tavan yüksekliğinin daha düşük olduğu alt taraftaki alanda, yumuşak aydınlatma ve rahat oturma alanlarına ek olarak ön taraftaki alan yüksek tavanlardan ve sokağa bakan uzun pencerelerden yararlanıyor. Her iki ortak katta, balıksırtı deseninde döşenmiş koyu renkli fayanslar zemini kaplıyor ve tutarlılık yaratmak adına tuğla duvar açık bej rengine boyanıyor.

Lissoni Architecture, Hotel AKA NoMad'ta minimalist iç mekanlar düşüncesini hayata geçirdi.

Porsche Canopy Tent yaklaşık 6 metrekarelik bir taban alanı sağlıyor.

KORUMA ALANI

Otomobiliniz ile kampa gitmek elbette çok keyifli ancak söz konusu bir Taycan olduğunda yeterli ekipmana sahip miyiz sorusu akla geliyor. Artık bu suale verilecek tek bir cevap var; evet. Avusturya'nın Zell am See kentindeki Studio F.A. Porsche'de çalışan yaratıcı ekibin çizdiği, basitçe Porsche Canopy Tent olarak adlandırılan bu çadır, markanın iki yıl önce tanıttığı Porsche Roof Tent tasarım ipuçları alıyor ancak bir otomobilin üstüne değil arkasına oturuyor.

Siyah ve grinin hafif tonlarından oluşan renk yelpazesi ile bağımsız bir görünüme sahip olan yapı, herhangi bir dört kapılı Porsche'nin bagaj kapağına takılabiliyor. Hava koşullarına dayanıklı bir koridora ve geniş, kesintisiz manzaralar sunan büyük bir şeffaf plastik pencereye sahip. Havalandırma delikleri, böcekleri dışarıda tutarken havanın içeri girmesini de sağlıyor. Tasarım, birkaç dakika içinde hızlı ve kolay bir şekilde şişirilebiliyor. Yaklaşık 6 metrekarelik bir taban alan elbette isteye bağlı olarak genişletilebilir.

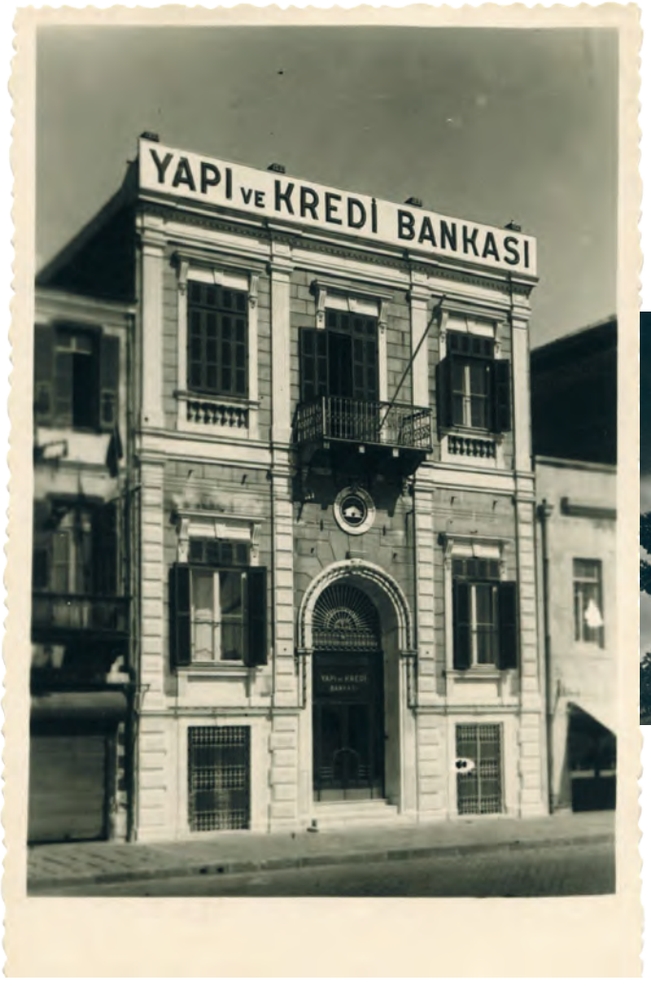

YAPI KREDİ 80 YAŞINDA!

Şimdilerde hayatımızın rutin bir parçasına dönüşen her bir adımın başlangıç noktası, gelişim süreci ve değişim trendi olduğunu arada kendimize hatırlatmamız gerekiyor. Çünkü bu anımsatma, sadece o markanın kronolojik öyküsünü değil; aynı zamanda bizim hayatlarımızın da değişimini sembolize ediyor. Bankacılık bakış açısıyla bu düşüncemizi ele aldığımızda kısa bir süre içerisinde bile ne kadar farklı adımlar atıldığını ve bizim de bu gelişimlere nasıl hızlı bir şekilde adapte olduğumuzu görebiliyoruz. Biraz daha spesifik bir örnekle, Yapı Kredi ile devam edelim.

Takvimler 9 Eylül 1944'ü gösterdiğinde Yapı Kredi, İstanbul Bahçekapı Şubesi ile açıldı. Yapı Kredi'nin ülkemizin bankacılığına getirmiş olduğu ilk yenilik banka mimarisiydi. Şube binaları; klasik banka mimarisinin ötesinde merdivensiz ve dışarıdan bakınca içi görülebilen, ferah, temiz ve aydınlık mekân kurgusuyla tasarlandı.

Yapı Kredi, Yapı Tasarruf Hesapları ile amaçlanan işlerin gerçekleştirilebilmesi için Türkiye'de ilk defa Kâzım Taşkent'in buluşuyla İkramiyeli Tasarruf Sistemi'ni başlattı. Taşkent'in bu buluşu, halkın da büyük ilgisini çekti. Öyle ki Bahçekapı Şubesi, açılış gününde para yatırmak için şubeye gelen insanlarla dolup taştı. İkramiyeli Tasarruf Sistemi kurası ise, 9 Eylül 1946'da gerçekleştirilerek uygulanmaya başlandı.

Online bankacılığın temellerini attı

Görece yakın geçmişe geldiğimizde ise tam otomasyon, yani Tele-İşlem'e geçiş programı, 1983'te müşterilerle buluştu. 3 Ocak 1983 gününde Osmanbey ve Merkez şubelerinin Tele-İşlem'e geçmesiyle başlatılan pilot uygulama, hızla geliştirilerek esas uygulamaya dönüştü. 1983 yılı içinde çevrim dışı sistemde yaygınlaşan projenin ana hedefi, şubelerin birbiriyle ve Merkez Hesap Üssü ile bağlantılı çalışmasını sağlayacak çevrim içi sistemin geliştirilmesiydi. Yapılan testlerin başarıya ulaşmasıyla, 19 Mart 1984'te Merkez Şişli, 4. Levent, Levent, Parmakkapı, Barbaros Bulvarı, Kurtuluş ve Rıhtım şubeleri; Türkiye'de çevrim içi olarak çalışmaya başlayan ilk banka şubeleri oldu.

İlk kredi kartını müşterilerine sundu

Yapı Kredi'nin 1988'de başlattığı "Aktif Bankacılık Çağı" kapsamında müşterilere gerçek bir kredi kartı sunuldu. "Türkiye'nin ilk kredili kartı" olma özelliğini taşıyan Yapı Kredi Visa Classic Card ile banka müşterileri; yurt içi harcamalarının ödemesini erteleyerek zaman içine yayabilme, dünyanın dört bir yanında sadece bir imzayla harcama yapabilme, dünyanın her yerindeki ATM'lerden ve banka şubelerinden nakit avans çekebilme gibi ayrıcalıklara kavuştu. 1991'de ise Yapı Kredi, dünyanın her yerinde geçerli olan Türkiye'nin ilk kredi kartı Worldcard'ı hizmete sundu.

Koç Holding ile gücüne güç kattı

1944'te kurulan Yapı Kredi ve Türkiye'nin köklü finans kurumlarından Koçbank, tecrübelerini ve kaynaklarını bir araya getirerek daha iyisini sunmak için güçlerini birleştirdi. Yapı Kredi ile Koçbank arasında yürütülen Türk finans sektörünün en büyük birleşme projesi, 2 Ekim 2006 tarihi itibarıyla tamamlandı.

Topluma değer katma sorumluluğu doğrultusunda faaliyetler gerçekleştiren Yapı Kredi, halihazırda uzun soluklu projeleri ile bir adım önde olmaya devam ediyor. Kurulduğu günden bu yana ülkenin her bir köşesinde bütüncül kalkınmayı sağlamak adına var gücüyle çalışan banka, köklü geçmişinden aldığı ilham ve sorumlulukla çalışmalarını hayata geçiriyor.

Yapı Kredi; eğitimden kültür sanata, çevreden ekonomik kalkınmaya yapılan tüm yatırımlarını, toplumsal sorunlara kalıcı çözümler bulmak adına yenilikçi ve sürdürülebilir sosyal sorumluluk projeleriyle destekliyor.

Cumhuriyetimizin 100. yılında ülkemizin geleceğinin temelini oluşturacak daha iyi yetişmiş nesiller için hayata geçirilen "Yarınlara Kartopu" eğitim programı da bankanın toplumsal fayda ve sürdürülebilirlik vizyonunu ortaya koyan en kıymetli projelerinden. Yarınlara Kartopu ile zihinsel gelişim döneminde olan 0-6 yaş aralığındaki çocuklara okul öncesi doğru araç ve eğitim desteği vererek ve bu amaçla ebeveynlerini destekleyerek, Cumhuriyetimizin ikinci yüzyılına daha güçlü nesiller yetiştirmek amaçlanıyor.

Yine aynı bakış açısı ile hayata geçirilen Sürdürülebilir Tercih Programı (Step) ile de sürdürülebilirlik konusunda sorumluluk almaya hazır ancak bu anlamda ne yapacağını bilmeyen bireylere rehberlik ediliyor. Yapı Kredi, sürdürülebilir tercihler için müşterilerini farklı kanallar aracılığıyla bilgilendiriyor, günlük hayatımızda bu konunun aslında ne kadar basit bir şekilde uygulanabileceğini ve etkili sonuçlara ulaşılabileceğini anlatıyor. Banka, sürdürülebilirlik bilincini ve kültürünü ileri taşımak amacıyla başlattığı Step ile ülkemize kalıcı, çözüm odaklı ve sürdürülebilir katkı sağlıyor.

Kurulduğu günden bu yana kültür sanata verdiği değer ekseninde topluma katkıda bulunmak için aralıksız çalışan Yapı Kredi, bugüne kadar pek çok sanat disiplinine destek verdi. Öyle ki Türk tiyatrosunun önemli bir parçası olan Yapı Kredi Afife Tiyatro Ödülleri ile büyük tiyatro sanatçısı Afife Jale'nin ismini yaşatmaya ve 1997'den bu yana tiyatro sanatçılarını desteklemeye devam ediyor.

Öte yandan, Türk yayıncılığının en etkili kuruluşlarından biri olan Yapı Kredi Yayınları ise şimdiye dek binlerce farklı başlıkta kitap yayınladı. 1964'ten beri Yapı Kredi'nin kültür sanat faaliyetlerine ev sahipliği yapan Beyoğlu'ndaki Yapı Kredi Kültür Sanat binası, sanatseverleri sergiler ve etkinliklerle buluşturuyor. Yapı Kredi Bomontiada ise söyleşiler, konserler, sergiler ve atölye çalışmaları ile sanatseverlerin uğrak noktalarından biri konumunda.

Ayrıca 1950'lerin başında oluşturulmaya başlanan ve zaman içinde zenginleşen Yapı Kredi koleksiyonları, 1992'de kurulan Yapı Kredi Müzesi'nde korunuyor ve ziyaretçileriyle buluşuyor. Kendi faaliyet alanının dışında, kültür ve sanatı her zaman çalışmalarının merkezinde tutan Yapı Kredi, 80. yılını da farklı disiplinlerden sanatı destekleyerek kutluyor. Yapı Kredi 80. Yıl Etkinlikleri kapsamında dünyaca ünlü sanatçıları Türkiye'de ağırlayan banka, yıl boyunca farklı sahnelerde, farklı sanat etkinliklerine ev sahipliği yapacak.

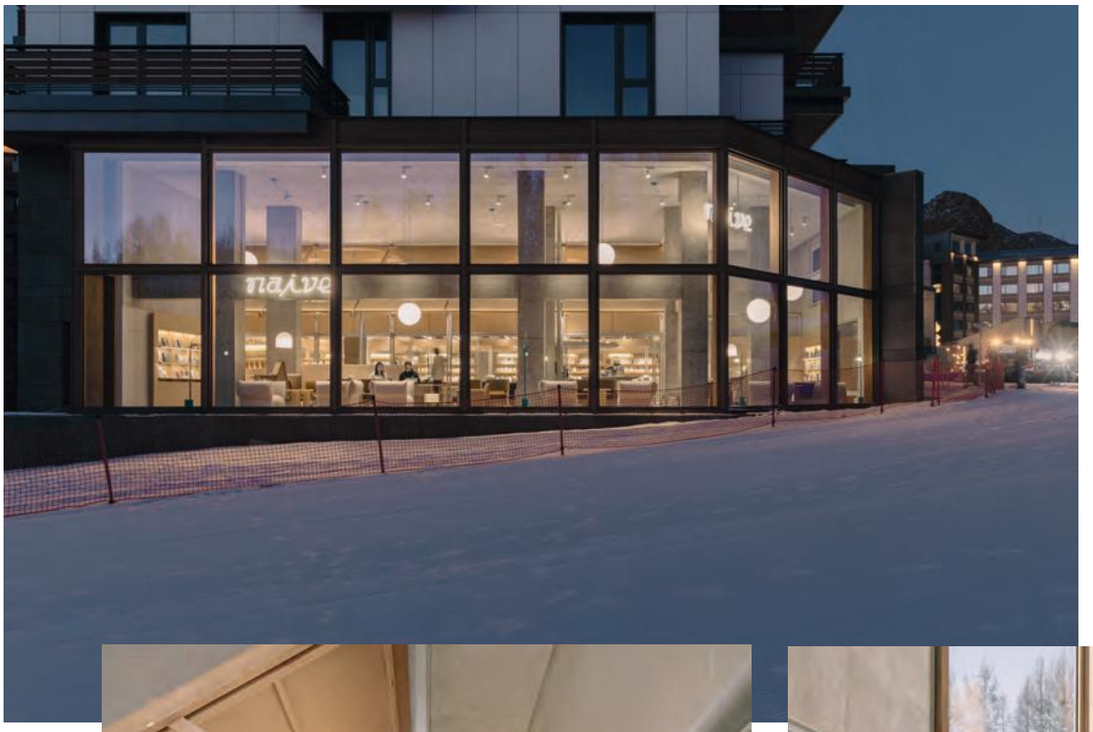

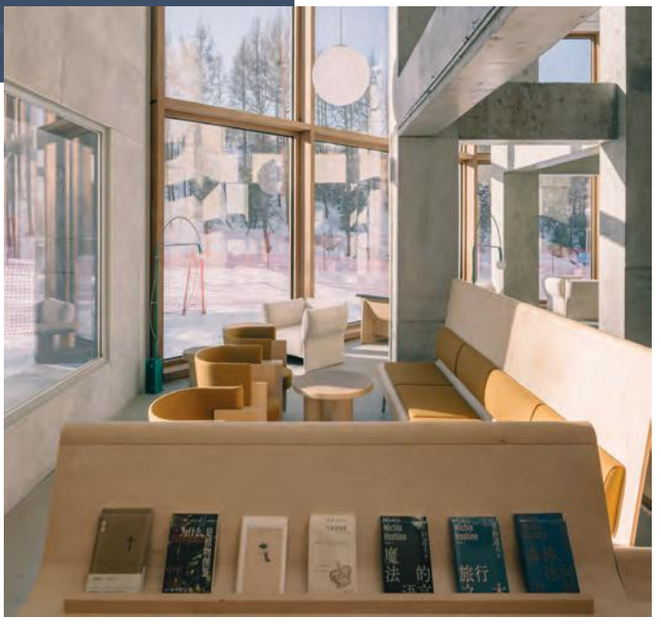

Atelier Tao+C, Çin'deki Aranya Chongli kayak merkezinde "aydınlık" bir kitabevi tasarladı.

KAYAK VE EDEBİYAT BAĞLANTILARI

İç mekan stüdyosu Atelier Tao+C'nin yerel Naïve için tasarladığı, kuzey Çin'de yer alan ahşap çatılı, ışık dolu kitabevi tasarımı nihai haline ulaştı. Kuzey Çin'deki Aranya Chongli kayak merkezinde bulunan kitabevi, mevcut bir beton çerçevenin içine inşa edildi. Orijinal binanın beton sütunlarının arasına çelik ve ahşap çerçevelerden oluşan bir ızgara yerleştirilirken, 420 metrekarelik alanın bölme duvarları kaldırıldı ve böylece iç mekanlardan dış mekanlara kesintisiz manzaralar yaratıldı.

Şanghay menşeli stüdyo, tasarımlarını çevredeki manzara, iklim ve doğayla bütünleşmiş, buz ve karın ortasında aydınlık bir mekan tanımlıyor.

Güney cephesi, ahşap çerçeveli, tam boy pencerelerden binadan eğimli kar tarlası ve orman manzarası sunuyor. Aynı zamanda camlı cephe ve eğimli çatıdaki dairesel açıklık, mekana bol miktarda doğal ışık girmesini sağlayarak gün boyunca farklı ışık oyunları yaratıyor. Ahşap kitap rafları paslanmaz çelik yapı ile desteklenirken tekerlekli masalar aynı ahşaptan üretilmiş ancak yuvarlatılmış kenarları ekstra bir fiberglas tabakasıyla kaplı. Bu çözüm görsel olarak hafif ve yarı saydam hacimler yaratarak tasarım esnekliği sağlıyor. Son olarak Güney pencere cephesi boyunca özel yapım mobilyaların yerleştirildiğini ve hem bireysel dinlenme hem de sıradan toplantılar için uygun hale getirildiğini belirtelim.

BİRDEN FAZLA DENEYİM

Bir şehri keşfetmek için artık sadece müze, galeri ya da sokaklarını gezmiyoruz. Zira görülecekler listesine gastronominin eklenmesi deneyim kelimesine tat katıyor. Gelişen ve değişen dinamikler sonucu da bazen yaşadığımız şehri yeniden keşfetmek durumunda kalabiliyoruz. Demek istediğimiz şu ki İstanbul'da tadına bakılacak birçok lezzetli tabak ve ambiyansı deneyimlenecek pek çok mekan var. Bir önceki cümlemizde ortaya attığımızı tezimizi destekleyenlerden biri de Başak Soykan ve Yaprak Baltacı'nın Clove'u. Clove'a adım atar atmaz ambiyansın "Bizi biz gibi ve hep ordaymış gibi" hissettirmesini önemsediklerini dile getiriyorlar.

Mutfak ve sanatı, şehrin ritmiyle birleştiren Clove'un motivasyonlarından biri de tatların ve anıların kesiştiği bir deneyim masası yaratmak. Bir diğer deyişle, bütün zaman dilimlerinden- ki bu taze demlenmiş bir sabah kahvesi ya da herkesi bir araya getiren bir akşam yemeği de olabilir- ortak bir an yakalamak. Lezzetler, kokular ve anılar hep birlikte...

Clove'un özel menüsü ise şef Emre Şen'in reçeteleriyle hazırlanıyor. Hayatınıza yeni anları dahil ederken masanızda istridye kabuğunda karides, bakır tavada deniz mahsülleri ve Craquelin profiterol gibi lezzetlere de yer verip "tat" kavramını farklı boyutlarda deneyimleyebilirsiniz.

YapıKredi Crystal

Yapı Kredi Crystal ile **Clove**'un eşsiz lezzetlerini deneyimlerken **%20 indirim ile ayrıcalıklısınız.**

BÜTÜNCÜL İNZİVA

Yazı: Aylin Kumdagezer

Sol sayfada: Kamboçya'daki Song Saa Private Island.

Hayatımızın akışına bir bakalım. Bir adım geriden takip edilmesi gerekenleri yaşıyoruz hissine kapılmıyor muyuz kimi zaman? Rutinler alışkanlıklara, alışkanlıklar monotonluğa evriliyor. Yaşam akışında normal olarak kabul edilenler farkında olmadan manevi birikimleri beraberinde getiriyor. Güvenli alanlarımızdan çıkmak korkutucu geliyor ancak daha önce de belirtiğimiz gibi alışmak insan doğasının bir parçası. Öte yandan deşarj olmak için de ayrı bir çaba sarf etmemiz gerekiyor. Modern dünya sürekli bir gayret sistemi üzerine kurulmuşçasına çarklarını döndürmeye devam ediyor. Rahatlamak adına kimi zaman sadece dinlendirici bir müzik açıp gözlerimizi kapatıyoruz kimi zaman ise kendimizi seyahat ederken buluyoruz. Zira lokasyon değişikliği her zaman iyi geliyor. Fakat kaçırdığımız bir nokta şu ki bedensel rahatlama sağlık açısından

Meditasyon, masaj ve enerji çalışmasını birleştiren "Song Saa Blessing" markanın popüler ritüellerinden.

ne kadar önemli olsa da tek başına hiçbir işe yaramıyor. Bedenin yanına ancak zihni de eklediğimizde denklem tamamlanmış oluyor. Elbette zihnin rahatlaması beden kadar kolay olmuyor. Kafamızın gerisindeki pozitif ya da negatif düşünceleri anlık bile olsa sıfırlamak yeniden ayrı bir gayret gerektiriyor. Aslında alışık olduğumuz bir durum olsa da sadece zihin boşaltma eyleminin üzerinde durmuyoruz. Hal böyle olunca sağlıklı yaşam nosyonunu yeniden irdelemek gerekiyor. Düzenli check-up'ların sonucunda raporlar sağlıklı olduğumuzu gösterebilir belki ama zihnimiz ne durumda? Sorulan bütün soruların cevabı "Wellness" konseptinde gizli.

Yaşamın çeşitli yönlerinin dengesini vurgulayan dinamik ve proaktif bir yaklaşım öneren bu konsept aslında, birden fazla boyutta gelişmek ve optimal sağlığa ulaşmakla alakalı. Ve tahmin edeceğiniz

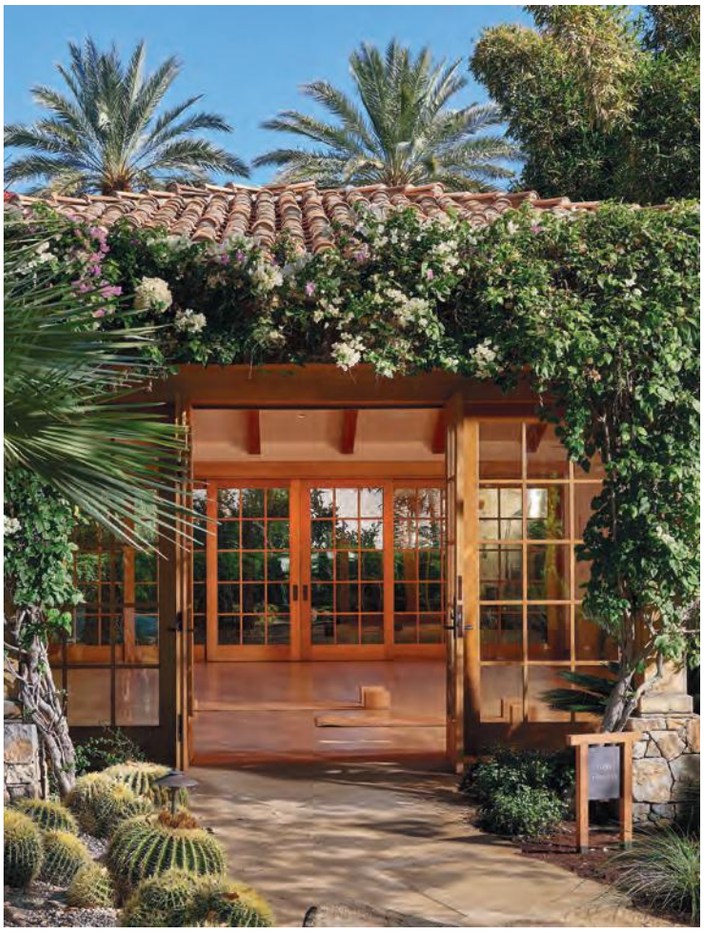

Coachella Vadisi'nde yer alan Sensei Porcupine Creek'in "Sensei Way" programı beslenme, hareket ve dinginlik üçlemesine odaklanıyor.

üzere kendi içerisinde fiziksel, duygusal, entelektüel, sosyal, manevi ve çevresel sağlık gibi birden çok alt başlığı bulunuyor. Tüm bu boyutları bütünleştiren kapsamlı "iyi olma" hali de diyebiliriz. Öz farkındalık, proaktif sağlık yönetimi ve hayatın zorluklarına uyum sağlama becerisini içeriyor. Kısacası sağlık bir varış noktası değil, sürekli bir kendini geliştirme ve denge yolculuğu olarak kabul görüyor.

Sağlıklı yaşam küresel olarak da önem kazanmaya devam ediyor. Değişen toplumsal değerler ve teknolojik gelişmeler ile sağlığın daha derinlemesine irdelendiği trendler var olmaya başlıyor. Örneğin dijital devrim, sağlığa yaklaşımımızı dönüştürmüş durumda. Dijital sağlık, ekran süresi yönetimi, dijital detoks ve cihazların dikkatli kullanımını vurgulayarak teknoloji ile sağlıklı bir ilişki sürdürmeye odaklanıyor. Farkındalık ve meditasyon, özel alanlarından çıkıp ana akım sağlıklı yaşam stratejilerine dönüşüyor. Bu teknikler stresi yönetmeye, odaklanmayı artırmaya ve duygusal dengeyi desteklemeye yardımcı oluyor. Mobil uygulamalar, çevrim içi programlar, farkındalığı daha erişilebilir hale getirip günlük rutinlerin bir parçası olarak düzenli uygulamayı teşvik ediyor. Belki de en önemli başlıklardan biri uyku optimizasyonu. Yattığınız yataktan ışık ayarlamalarına kadar birçok önemli etmeni barındıran kaliteli uyku, sağlıklı yaşamın temeli olarak kabul ediliyor. Uyku takip cihazı, özel şilte ve uyku artırıcı takviye gibi yenilikler bireylerin daha iyi dinlenmelerine yardımcı oluyor. Uykunun ardından deneyimler yoluyla fiziksel ve zihinsel sağlığı teşvik eden faaliyetleri kapsayan deneyimsel sağlıklı yaşam da değinmek gerekiyor. Zira bu başlık macera sporları, sağlıklı yaşam inzivaları ve sürükleyici doğa deneyimlerini kapsıyor. Bu faaliyetler hem fiziksel zorluklar hem de kişisel gelişim ve stresten kurtulma fırsatları yaratıyor.

Tabii ki en mühim adım sağlıklı yaşamın günlük hayata entegrasyonu ile alakalı. Yaşam tarzı haline gelmesi için biraz vakit harcanılması gerektiğinin farkındayız ancak ilk adımlar her zaman zorludur. Önceliği daha önce sıraladığımız 6 başlıktan birine verebilirsiniz. Dikkat edilmesi gereken bir diğer nokta ise teknoloji. Bu konsept sizi teknolojiden uzak tutmak gibi bir misyona sahip değil ancak teknolojinin dikkatli ve verimli bir şekilde kullanılması gerektiğine dikkat çekiyor. Esas amaç teknolojinin bir stres kaynağı haline gelmesini önlemek için belli sınırlar koymak. Bağlantıyı kesmek ve yeniden şarj olmak için düzenli dijital detoks dönemleri planlayabilirsiniz. Hem kendinize hem de gezegene fayda sağlamak da seçenekler arasında. Bir diğer deyişle, atıkları azaltmak, sürdürülebilir

Yunanistan'daki Mystras'daki Euphoria Retreat, Yunan ve Çin tıbbı ilkelerine dayanan programlar sunuyor.

Ubud'un tropik ormanlarının ortasında yer alan COMO Shambhala Estate'deki her bir program eski şifa geleneklerini modern sağlıklı yaşam uygulamalarıyla birleştiriyor.

tasarımlar seçmek ve çevreye duyarlı markaları desteklemek gibi çevre dostu alışkanlıklar sadece gezegene fayda sağlamakla kalmaz, amaç verir ve refahınızı artırır. Bir sonraki önerimiz sağlıklı yaşamın da ötesinde; sürekli öğrenme sürecinde kalmanız. Yeni beceriler, hobiler veya eğitim fırsatları peşinde koşarak zekanızı harekete geçirin. Güncel toplumun kalabalık alanlarından kurtulun. Konforu ve üretkenliği artırmak için doğal ışık, bitkiler ve ergonomik mobilyalar gibi unsurları bir araya getirin. Doğada aktif kalmanız stresi azaltabilir ve ruh halinizi iyileştirebilir. Son olarak sağlıklı yaşam adımlarınızı periyodik olarak değerlendirin. Başarılarınızı gözden geçirin, gelişime açık alanları belirleyin ve ilerlemenizi kutlayın.

Sıraladığımız her bir noktanın kural olmadığını hatırlatmakta fayda var. Zira belli bir zaman diliminde var olduğumuz dünyada her anlamda sağlıklı olmanın bir zorunluluktan çok tercih olduğunu düşünenlerdeniz. Öte yandan seyahat kavramıyla da birleştirebileceğiniz fakat ana odağında sadece sağlığın olduğu destinasyonlara da değinmek gerekiyor. Dinleme kelimesinin farklı bir boyutta ele alındığı ve her açıdan dingin bir zaman geçireceğinizin garantisini vermekte de bir sakınca görmüyoruz.

İlk durak Girit'teki Acro Suites. Sağlıklı yaşam ve doğanın harmanlandığı bu lokasyonun odak noktası geleneksel rahatlamanın ötesine geçen dönüştürücü bir deneyim yaratmak. Tabii ki bireysel ihtiyaçlara göre uyarlanmış bir dizi sağlıklı yaşam programı da sunuluyor. Günlük yoga ve meditasyon seanslarına bir de holistik spa bakımları ekleniyor. Antik Yunan şifa geleneklerinden yararlanan çeşitli uygulamalar sunan Acro Suites'te organik, yerel malzemeler kullanılarak yapılan masajlar, yüz bakımları ve vücut bakımları yer alıyor. Ancak en popüler bakım, "Cretan Harmony Ritual". Son teknoloji hidroterapi ve talasoterapi olanakları dolaşımı artırarak ve stresi azaltarak terapötik faydalar sağlıyor. Acro Suites'in öne çıkan özelliklerinden biri de doğaya verdiği önem. Öyle ki rehberli yürüyüşler, açık havada yoga ve uçurum kenarındaki pavilyonda yapılan meditasyon seansları aracılığıyla çevredeki ortamla bağlantı kurabiliyorsunuz.

Yunanistan'daki bir başka konum da Mystras'daki Euphoria Retreat. Euphoria Retreat, bireysel ihtiyaç ve hedefleri karşılamak üzere tasarlanmış kapsamlı sağlıklı yaşam programlarıyla biliniyor. Yunan ve Çin tıbbı ilkelerine dayanan programlar, antik uygulamalar ve modern tekniklerin bir karışımından oluşuyor.

Otantik Ayurvedik tedavilerine yer veren COMO Shambhala Estate'in terapileri arasında Abhyanga, Shirodhara ve bitkisel buhar banyoları bulunuyor.

Maldivler'deki Eveylaa Wellbeing Vella her bir ziyaretçisinin özel ihtiyaç ve isteklerini karşılayan kişiselleştirilmiş programlar hazırlıyor.

"Euphoria Emotional and Physical Transformation" programı da dahil olmak üzere çeşitli özel inziva programları denge ve canlılığı yeniden sağlamak için beslenme rehberliği, fitness eğitimi ve duygusal terapileri bir araya getiriyor. Öte yandan zihin ve beden arasındaki bağlantının farkında olan marka, duygusal ve ruhsal iyileşme için özel programlar yaratıyor. Meditasyon, enerji terapileri ve kişiselleştirilmiş danışmanlığın bir kombinasyonu sayesinde içsel benliklerinizi keşfedebilmenize yardımcı oluyor. Bizans mimarisinden esinlenen Euphoria Spa, hidroterapi, hamam ritüelleri ve aromaterapi de dahil olmak üzere çok çeşitli uygulamalar içeriyor.

Coachella Vadisi'nde yer alan Sensei Porcupine Creek, sağlığı optimize etmeye odaklanan bir dizi sağlıklı yaşam programı içeriyor. En yüksek fiziksel ve zihinsel performansa ulaşmak için beslenme, hareket ve dinlenmeyi birleştiren kişiselleştirilmiş bir program olan "Sensei Way" da bu programlardan biri. Meditasyon seansları, yoga ve nefes çalışmaları da dahil olmak üzere çeşitli farkındalık ve stres azaltma programları da listeye dahil. Bu uygulamalar, sakin çöl ortamıyla çevriliyken stres yönetimi, odaklanma ve iç huzuru geliştirmeye yardımcı olmak adına tasarlanıyor.

Kamboçya'daki Song Saa Private Island, zihin, beden ve ruha hitap eden çeşitli programlar ve etkinlikler aracılığıyla bütünsel sağlıklı yaşamı teşvik ediyor. Geleneksel Khmer şifa uygulamalarından esinlenerek yaratılan spa merkezinde doğal, yerel kaynaklı malzemelere yer veriliyor. Programlar denge ve canlılığı geri kazandırmak için tasarlanmış. Meditasyon, masaj ve enerji çalışmasını birleştiren bir ritüel olan "Song Saa Blessing"i de unutmamalı. Song Saa, besleyici, bitki bazlı mutfak, arındırıcı spa uygulamaları ve dikkatli hareket uygulamalarının bir kombinasyonunu içeren özel detoks programları da sunuyor. Sağlıklı yaşam ve çevre birleşiminde canlı mercan resiflerini ve deniz yaşamını keşfedebileceğiniz rehberli şnorkel turları gibi eko-sağlık etkinlikleri var.

Maldivler'de yer alan Eveylaa Wellbeing Vella her bir ziyaretçisinin özel ihtiyaç ve isteklerini karşılayan kişiselleştirilmiş programlar hazırlıyor. Adanın sakin ve pitoresk yerlerinde gerçekleştirilen günlük meditasyon seanslarının merkezinde -ister sahilde gün doğumunda ister gözlerden uzak bir bahçe pavyonunda olsun- iç huzura odaklanmak var. Eski şifa geleneklerinden ilham alan çeşitli uygulamalar sunan spa'da ise "Maldivian Serenity Ritual" en popüler terapilerinden biri.

Ve son rota Bali. Ubud'un yemyeşil tropik ormanlarının ortasında yer alan COMO Shambhala Estate'deki her bir program eski şifa geleneklerini modern sağlıklı yaşam uygulamalarıyla birleştiriyor. Stres yönetimi, detoks, fitness ve Ayurveda gibi çeşitli sağlıklı yaşam programları arasından seçim yapabildiğiniz gibi programınız sağlık ve zindelik hedeflerini değerlendirmek için kişisel bir danışmanlık ile başlar ve ardından tedaviler, aktiviteler ve beslenme rehberliğini içeren özelleştirilmiş bir güzergahla devam eder. Otantik Ayurvedik tedavilerine yer veren marka, Abhyanga, Shirodhara ve bitkisel buhar banyoları gibi terapileri tercih edebiliyor. Öte yandan Hatha, Ashtanga ve Yin yoga gibi çeşitli stillerde günlük yoga seansları bulunuyor. Yoga pratiğinizi açık hava yoga pavyonları, orman ve Ayung Nehri manzarasına karşı yapabiliyorsunuz. Bir diğer taraftan bedeni temizlemek ve ruhu gençleştirmek için hazırlanan detoks programları ile spa uygulamaları, kişiselleştirilmiş diyet planları ve yoga ve hidroterapi gibi sağlıklı yaşam aktivitelerinin bir parçası oluyorsunuz. Ayrıca yapıdaki doğal bir kaynaktan elde edilen mineral bakımından zengin suyun kullanıldığı ve markanın imzası olan "COMO Shambhala Bath"ı listenize ekleyebilirsiniz. Beslenme, COMO Shambhala Estate'teki sağlıklı yaşam deneyiminin önemli bir parçası. Glow adındaki restoran hem besin açısından zengin hem de doyurucu, sağlıklı ve lezzetli yemekler hazırlıyor. Sağlıklı yaşam felsefesiyle uyumlu olacak şekilde tasarlanan menüler taze ve yerel kaynaklı malzemelerden elde ediliyor. Ayrıca geri döndüğünüzde besleyici tabakların nasıl hazırlanacağını öğrenmek için yemek derslerine de katılabilirsiniz.

Eski şifa geleneklerinden ilham alan çeşitli uygulamalar sunan Eveylaa Wellbeing Vella'nın pöpüler teraplerinden biri ise "Maldivian Serenity Ritual".

Bangkok'un otantik ve zengin sokak yemekleri arasında Papaya Salatası var.

Phở çorbası Vietnam mutfağının en popüler lezzetleri arasında.

Bangkok mutfağından Tom Yum Goong (acılı karides çorbası).

Saf mısırdan yapılan tamale, chinetextle (biberli Oaxacan ezmesi), mayonez ve çiftlik peyniri, Mexico City'nin sokak lezzetlerinden.

KÜLTÜR VE LEZZET BİRLEŞİMİNDE

Yazı: Selin Ekim

"Sokak yemeği" kavramını "tüketime hazır yiyecek ve içeceklerin halka açık alanlarda satılması" diye tanımlayan Birleşmiş Milletler Gıda ve Tarım Örgütü, verilere göre dünyada her gün iki buçuk milyar insanın sokak yemeği tükettiğini söylüyor. Özellikle metropollerde ve turistik destinasyonlarda yaygın olan sokak yemekleri; pratik oluşuyla çalışanlara alternatif sunarken lokal unsurlar barındırması nedeniyle turistlerin de ilgisini çekiyor.

Tüm dünyada sokak tezgahlarında, pazar yerlerinde veya küçük dükkanlarda satılan, genellikle hızlı üretilen ve daha düşük maliyette olan sokak yemekleri, tarih boyunca insanların beslenme ihtiyacını ekonomik bir şekilde karşıladı. Günümüzde ise sadece yerel halkın değil, aynı zamanda gastronomi turizminin de önemli bir parçası haline geldi. Food truck'lar ve sokak festivali gibi modern etkinlikler sokak yemeği kültürünün evrimini ve popülaritesini artırdı. Michelin yıldızı genellikle fine dining restoranlarıyla ilişkilendirilse de son yıllarda bazı sokak yemeği tezgahları da bu ödülü kazanmayı başardı. Örneğin, Singapur'da bulunan Hawker Chan, 2016 yılında Michelin yıldızı kazanan ilk sokak yemeği tezgahı olarak tarihe geçti. Çin usulü soya soslu tavuk ve erişte yemeğiyle tanınan bu küçük tezgah, Michelin rehberinde kendine yer buldu ve dünya çapında bir popülariteye erişti. Bangkok'ta ise omletleri ve deniz mahsulleriyle bilinen Jay Fai bu başarıyı yakaladı. Sokakta sade bir tezgahın ardında çalışan bu yaşlı kadın, Michelin yıldızına uzanan hikayesiyle gastronomi dünyasında ilham verici bir figür oldu.

Sokak lezzetleri ile bilinen Yaowarat, Chinatown Bangkok.

Fransız sömürge döneminin Vietnam mutfağında bıraktığı izlerden biri, Bánh Mì.

Vietnam sokak lezzetlerinden, Bánh Cuốn (buharda pişirilmiş pirinç ruloları).

Farklı coğrafyalarda farklı tatlarla öne çıkan sokak yemekleri, bölgenin kültürel zenginliğini ve gastronomik mirasını yansıtır. Hal böyle olunca uzak ülkelerin sokaklarında tadacağımız yemekler eşliğinde lezzetli bir gezintiye çıkmak kaçınılmaz. Sağlık ve hijyen faktörleri düşünüldüğünde bazen riskli sayılabilecek bu maceralı lezzet turunda Vietnam, Tayland ve Meksika'ya odaklanıyoruz.

Vietnam'ı zengin tarihi, etkileyici doğal güzellikleri ve renkli kültürel mirasıyla tanıyor olsak da ülkeyi benzersiz kılan unsurlardan biri de sokaklarında sunulan birbirinden lezzetli yemekler. Vietnam sokak yemekleri ülkenin kültürel kimliğinin ve günlük yaşamının ayrılmaz bir parçası. Öyle ki bu coğrafyada evlerde neredeyse hiç yemek pişmiyor desek yanlış olmaz. Hemen her sokakta karşımıza çıkan, bir ızgara ya da bir tencereden oluşan sade mutfaklı küçük tezgahlarda pişen lezzetli yemekler, derme çatma masalarda minik taburelere oturularak hızlıca yeniyor. Yemeğe vakti olmayanlar için ilginç paket servisleri de mevcut. Küçük şeffaf poşetlere koyulup sade bir düğümle bağlanan porsiyonlar müşterilere hızlıca teslim ediliyor. Vietnam'da sokak yemekleri yüzlerce yıllık bir geleneğin devamı; Fransız sömürge döneminden, Çin ve Khmer etkilerine kadar geniş bir yelpazede farklı kültürel etkileri yansıtır. Fransız sömürge döneminin Vietnam mutfağında bıraktığı izlerden biri de baget ekmeğiyle yapılan çok ünlü bir sandviç olan Bánh Mì. Baget ekmeğin içerisine marine edilmiş et (genellikle domuz veya tavuk), paté, turşu sebzeler, kişniş ve acı biber gibi malzemeler ile hazırlanır.

Hoi An eski kentinin kaldırımındaki bir sokak satıcısı, Vietnam.

Dünyaca tanınan Phở çorbası da mutfağının en popüler lezzetleri arasında. İnce dilimlenmiş et (genellikle dana veya tavuk), taze otlar, pirinç eriştesi ve baharatlarla yapılan çorba sabahları daha çok ilgi görse de günün her saatinde pek çok tezgahta servis ediliyor. Vietnam sokak yemekleri turistler için de cazip bir seçenek ve ülkede giderek daha fazla ilgi odağına dönüşen gastronomi turizminin merkezinde yer alıyor. Hanoi, Ho Chi Minh City gibi şehirlerde düzenlenen sokak yemeği turları, turistlere yerel mutfağı tanıma ve otantik lezzetleri deneyimleme fırsatı sunuyor.

İki bin yılı aşkın süredir ülkede kültür ve siyasetin merkezi olan başkent Hanoi, geleneksel Vietnam kültürünü ve farklı bölgelerinin yerel özelliklerini taşıyan sokak yemekleriyle ünlü. Şehrin hemen her sokağı bu küçük yemek satıcıları ile dolu ancak yemek turuna Old Quarter bölgesinden başlanması önerilir. Mutlaka denenmesi gereken yemeklerin arasında yine doyurucu bir çorba olan Phở Bo (dana etli erişte çorbası), Bun Cha (ızgara köfte ve noodle), Bánh Cuon (buharda pişirilmiş pirinç ruloları) ve Xoi (yapışkan pirinç topları) yer alıyor. Old Quarter'i ziyaret etmek için en iyi zaman akşam 18:00-21:00 civarı olacaktır. Bu saatlerde sokak yemeği satıcılarının çoğu tezgahlarını kurmaya başlıyor; satıcıların çevresi yerel halk ve turistlerle dolup taşıyor ve nefis kokularla bezenmiş caddelerde adeta bir festival havası yaşanıyor.

Oaxaca de Juarez şehir merkezindeki Churros.

Meksika'nın bir diğer sokak lezzetlerinden biri, Tortilla.

Gezimizin bir sonraki durağı için bu kez fazla uzağa değil, Vietnam'ın hemen yakınlarındaki Bangkok'a gitmek yeterli. Tayland da aynı Vietnam'da olduğu gibi lezzetli yemeklerin caddeleri doldurduğu bir ülke. Nesiller boyu babadan oğula geçmiş küçük lokantalardan, sokaklarda kurulan tezgahlar ve yol kenarı food truck'lara kadar Bangkok taze, çeşitli ve uygun fiyatlı sokak yemekleriyle dolu.

Bangkok'un Çin Mahallesi'nin merkezinde yer alan Yaowarat, şehrin en popüler sokak yemekleri destinasyonlarından biri. Gece boyunca parıldayan neon ışıklar, yoğun insan kalabalıkları ve birbirinden leziz sokak yemekleri tezgahlarıyla dolu bu bölge gastronomi macerası arayan turistlerin listelerinde yer buluyor. Bangkok'un sıcak, nemli havasında tezgahlar arasından yürürken, taze otların, baharatların ve deniz ürünlerinin kokusu etrafı sarar. Bu kokular, Bangkok'un otantik ve zengin sokak yemekleri deneyiminin bir parçası. Geleneksel Thai noodle'ı Pad Thai, Papaya Salatası, Tom Yum Goong (acılı karides çorbası), ızgara deniz ürünleri bu yemek tezgahlarında sizi bekleyen lezzetlerden sadece birkaçı.

Rotamızı Amerika kıtasına çevirdiğimizde sokakları iştah açıcı yemeklerle dolu Meksika'nın başkentine gidiyoruz. Mexico City'de iki yemek dünyası yan yana var olur: Restoranlar ve sokaklar. Şehre aşina değilseniz hangi pazar tezgahlarını, taqueria'ları ve cantina'ları ziyaret edeceğinize karar vermek zor olabilir. Bisikletlerin arkasına bağlanmış sepetlerden satılan taco'lar ve arabadan sıcak sıcak servis edilen buharı üstünde

Mexico City'de comal üzerinde hazırlanan Quesadilla.

tatlı patatesler, Meksika'nın sokak yemeği kültürünün canlı manzaralarını oluşturur. Herkes Meksika'ya yemek için gelir dersek abartılı bir söylem olmaz. Sokak yemekleri her yerdedir; şehir kokular ve tatlarla doludur. Mexico City sokaklarında Tacos al Pastor en popüleridir. Taco'lar yumuşak mısır tortillası, et dolgusu ve kişniş-soğan karışımı, salsa ve acı sos ile yapılan geleneksel Meksika dürümleridir. Tamales, Tortas, Quesadilla, Gorditas, Churros gibi birbirinden muhteşem yemekler arasından seçim yapmak olacaktır. Şehrin geniş alanlarına kurulu dev yemek pazarlarında gezerken etkisini hissetmemek neredeyse imkansız.

Sokak yemekleri hem turistler hem de yerel halk için ekonomik, pratik ve lezzetli bir seçenek olmanın ötesinde, bir şehrin sokaklarını deneyimleme şansı da yaratıyor. Ancak bu keyifli deneyim, aynı zamanda hijyen konusunda dikkatli olmayı gerektirir. Güvenli ve sağlıklı bir sokak yemeği deneyimi için taze malzemeler kullanılan, temiz ve popüler tezgahları tercih etmek önemli. Sokak yemeği tezgahlarının sunduğu gastronomik maceraya atılmak her gezginin anılar biriktirebileceği keyifli bir yol çünkü bu her zaman yemek kültürünün odağında yapılan lezzet dolu bir yolculuk olacaktır.

YapıKredi Crystal

Yapı Kredi Crystal sahipleri dünyanın her yerinde tüm otel ve restoran harcamalarında **%5 indirim ayrıcalığına sahiptir.**

UZAK DOĞU FELSEFESİNDE INARİ OMAKASE

Röportaj: Aylin Kumdagezer

Adını Japon mitolojisinden alan Inari Omakase'nin dayandığı kültürel ve gastronomik ilkeler bütünlüğünü markanın kurucusu Aycan Akdağ'dan dinliyoruz.

Inari Omakase'nin kimliğini şekillendiren ve onu özellikle son yıllardaki kompetitif fine dining alanında farklı kılan nedir?
En önemli unsurlardan biri, yaşattığı Uzak Doğu deneyimi. Sadece Japon mutfağıyla sınırlı kalmıyor, farklı Uzak Doğu mutfaklarının lezzetlerini bir araya getirerek zengin ve çeşitli bir menü sunuyor. Ziyaretçilerine Uzak Doğu kültürünün geniş yelpazesini keşfetme fırsatı tanıyan bu deneyim Inari Omakase'yi farklı kılıyor.

Ayrıca, gastronomi dünyasında yüksek kaliteyi, tutkulu bir şef yaklaşımını ve özenli servis anlayışını temsil eden Bib Gourmand ödülüne layık görülmemiz de önemli bir ayrıştırıcı. Kendimizi sadece yüksek kalitede tabaklarla sınırlanmıyoruz aynı zamanda misafirlerimize samimi ve özenli bir deneyim yaşatıyoruz. Bu detaylar hem çeşitliliğimizi hem de sunum kalitemizi vurgulayarak, gastronomi alanında ayrıcalıklı bir yer edinmemizi sağlıyor.

Inari Piku önceki projelerinizden nasıl ayrışıyor?
Piku kelimesi Türkçe'de "zirve" anlamına geliyor ve Inari Piku da sunduğumuz deneyimler ve yüksek kalite anlayışı ile gastronominin "*piku*" seviyesinde konumlanmayı hedefliyoruz. Inari Piku'yu diğer noktalarımızdan farklı birçok özellik barındıran en lüks ve sınırlı konseptlerimizden biri olarak yarattık. Piku'nun açılışı, Inari'nin gastronomik yaklaşımında da bir dönüm noktası oldu. Diğer noktalarımızda ağırlıklı olarak Japon mutfağı ve sushi odaklı bir menü sunarken, Inari Piku ile birlikte genişletilmiş bir Uzak Doğu mutfağı konseptini sahiplenmiş olduk. Bu yeni konsept, Tayland, Çin, Kore ve Singapur gibi mutfakların tatlarını menüye dahil ediyor. Öte yandan tabaklarımızı Türk damak tadına göre de uyarladık.

Piku'nun tasarım yönüne değinecek olursak; yarı kapalı teras alanında şehrin dinamizmini hissederken sakin ve huzurlu bir atmosferde vakit geçirmek isteyen ziyaretçilerimize ayrı bir deneyimi sunuyoruz. Inari Piku'nun en önemli özelliklerinden biri, özel etkinlikler ve grup yemekleri için tasarlanmış alanlara sahip olması. Üç farklı private dining room alanı, çeşitli ihtiyaçlara yanıt verecek şekilde tasarlandı. İkinci odamızda, özel yemek deneyimleri ve etkinliklere ayrılan bir mutfak bulunuyor, bu sayede şeflerimiz misafirlerin önünde canlı performans sergileyebiliyor. Üçüncü odada ise tadım alanı var. Son olarak, misafirlere hem sosyal buluşma hem de yemek öncesi rahatlayıp dinlenme ortamı sunan lounge bölümümüzü de eklemeliyim.

Aycan Akdağ

Inari Omakase adının arkasındaki hikaye nedir ?
İlhamımızı Japon mitolojisinden gelen güçlü bir figür olan Inari'den aldık. Nefesin, pirincin, çayın ve tilkilerin tanrısı olarak bilinen Inari, doğurganlık ve başarının simgesi olarak kabul ediliyor. Demir ustalarının, savaşçıların ve pirinç ambarlarının da koruyucusu... Efsanelerde Inari ya çekici bir kadın ya da beyaz dişi bir tilki olarak görünüyor. Biz de bu efsanevi hikayeden ilham alarak, markanın felsefesini ve gastronomiye olan yaklaşımını da çok iyi yansıttığı için Inari adını seçtik. Tıpkı nadir bulunan beyaz tilki gibi Inari Omakase'nin misafirlerimize şans getirdiği bir gastronomik deneyim sunmayı amaçlıyoruz.

İlginin artmasıyla birlikte Inari'yi yurt dışına açma hazırlıkları da başladı mı?
Evet, yurt dışından gelen teklif ve projeler var ve bunları dikkatlice değerlendirme aşamasındayız. Bu süreçte aceleci davranmıyor, emin ve doğru adımlarla ilerlemeyi tercih ediyoruz. Bildiğiniz gibi yeni pazarlara açılmanın zorlukları var; yeni bir müşteri kitlesi kazanmak zaman alacaktır. Ancak ben bu sürecin zorluklarından çok avantajlarının olacağını düşünüyorum. Global pazarlarda, kullandığımız ürünlere daha hızlı ve kolay erişim sağlayabiliriz; bu da hizmet kalitemizi daha da artırmamıza olanak tanıyacaktır. İyi bir stratejiyle ilerleyerek Inari'yi uluslararası bir gastronomi markası olarak konumlandırmayı hedefliyoruz.

Girişimcilik yolculuğunuz madencilikte faaliyet gösteren bir aile işletmesine dayanıyor, ancak gastronomi alanında ilerlemeyi seçtiniz. Öncelikle gastronomiye yönelmenizin nedeni ne idi?
Gastronomi alanında ilerlemeyi tercih etmemin arkasında, Amerika'da geçirdiğim yıllarda gelişen bir tutku yatıyor. Eğitimimi Amerika'da tamamladım ve uzun yıllar orada çok çeşitli mutfakların en iyi örneklerini deneyimleme fırsatım oldu. Bu süre zarfında, Uzak Doğu mutfağına olan ilgim giderek büyüdü ve bir hobiye dönüştü. Mutfaklarının zenginliği, çeşitliliği ve lezzetlerinin derinliği beni her zaman etkiledi. Türkiye'de bu benzersiz gastronomik deneyimi en iyi şekilde sunma isteği, Inari markasını kurmam için ilham kaynağı oldu.

En son gittiğiniz yer ve bir sonraki gideceğiniz lokasyon?
En son Saint Tropez'e gittim, bir sonraki durağım ise Paris olacak gibi görünüyor.

YapıKredi Crystal

Yapı Kredi Crystal ile **Inari Omakase**'nin eşsiz lezzetlerini deneyimlerken **%20 indirim ile ayrıcalıklısınız.**

ESCALE'NİN YENİ ZİRVELERİ

Yazı: Kim Parker

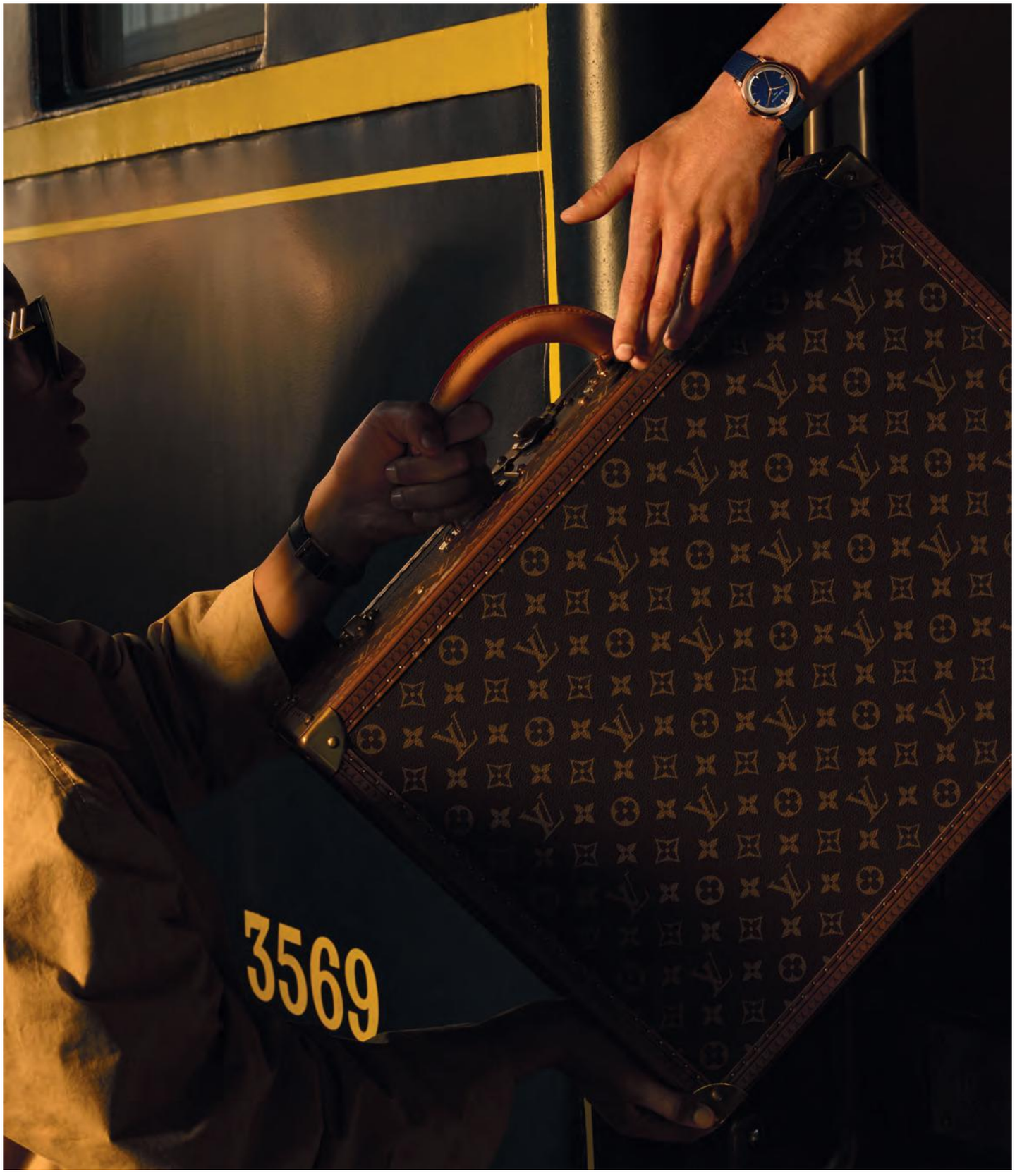

La Fabrique du Temps Louis Vuitton, tarihi sandık yapımı tasarım kodlarıyla Louis Vuitton Escale'de ilk kez çeşitli renk ve malzeme varyasyonlarına yer veriyor.

Moda saatleriyle ün kazanmış bir marka olan Louis Vuitton on yıl önce Cenevre'deki Baselworld saat fuarındaki müşteri ve gazeteci kalabalığını hayrete düşüren son girişimi Escale Worldtime'ı tanıttı. Lüks seyahat aksesuarları tedarikçisi olma geleneğini sürdüren Louis Vuitton 2014 yılında, bir seyahat saatine getirdiği –kendine özgü gövdelerinin perçinli köşe parçaları gibi şekillendirilmiş kulpları, çarpıcı bir açık kadranı ve maison'un yeni açılan Fabrique du Temps atölyesinin ürettiği kompleks "dünya saati" fonksiyonu ile– yenilikçi yaklaşım şık olduğu kadar teknik bakımdan da cesur bir hamleydi. Bu, markanın saatçilik için cesaretli hırslarının sinyalini veren, özenli bir şekilde tasarlanmış bir parçaydı. Ve ciddiye alınmayı talep ediyordu.

Baselworld artık düzenlenmese de Louis Vuitton'un horolojik hırsları büyümeye devam etti. İki yıl önce firma, yükselişte olan saatçilerin tasarım uzmanlığını ödüllendirmek için iki yılda bir gerçekleştirilen Louis Vuitton Watch Prize for Independent Creatives'i başlattı (bu yıl kazanan Raúl Pagès'e 150.000 euro ile La Fabrique du Temps'te bir yıl mentörlük ödülü verildi). 2023 yılında maison saygın Daniel Roth ve Gerald Genta isimlerini bağımsız markalar olarak yeniden canlandıracağını ve giriş seviyesi Tambour saatlerinin çoğunun tedarikini kaldırarak artık aerodinamik oranlara, daha yeni bir kadrana ve kronometre sertifikalı üç ibreli kalibreye (tümü in-house üretim) sahip şık bir spor saati olarak tamamen yeniden tasarlanmış (ve daha pahalı) bir Tambour'un önünü açacağını duyurdu. 2021'den bu yana Louis Vuitton'ın Saat Direktörü olan Jean Arnault' ya göre, bu misyon "saat sunumunu benzeri görülmemiş, sofistike bir seviyeye yükseltmek"ti.

39 mm kasa çapına sahip pembe altın kasalı, Louis Vuitton Escale.

Louis Vuitton bu yılın başlarında, piyasaya çıkışının 10. yıl dönümünü kutlamak için dikkatini bir kez daha Escale'e (Fransızca "mola" anlamında) yoğunlaştırdı ve - ilhamını gezgin Gaston-Louis Vuitton figüründen alan nadir *métiers d'art* kadranları olan sınırlı edisyon bir *haute horlogerie* saat üçlüsü olan- Escale Cabinet of Wonders'ı tanıttı. Seyahat sanatından büyük zevk alan Louis Vuitton'un torunu Gaston-Louis, branda bagajlara deri valiz ve aksesuarları da ekleyerek maison'un ürün yelpazesini genişletmekten de sorumluydu.

Sol sayfada: Her bir Escale'e kendi küçük valizi eşlik ediyor.

Dokulu kadranı ile 50 saatlik güç rezervini kalibre LFT023 alan Louis Vuitton Escale.

39 mm kasa çapı ve platinum kasası ile Louis Vuitton Escale.

Aynı zamanda hevesli bir antika ve sanatsal obje koleksiyoneriydi: Geniş Japon tsuba (süslü kılıç kınları) koleksiyonu, Escale Cabinet of Wonders saatlerinin zarif detaylı kadranlarının temelini oluşturdu, bunların her biri usta oymacıların, kakmacılık uzmanlarının, minecilerin iş birliğiyle yaratıldı ve markanın in-house zanaatkarları tarafından yüzlerce saat boyunca elle yapıldı.

Gaston-Louis'nin hayatı boyunca sürdürdüğü, fenomen Tambour gibi Vuitton'un en yeni Escale sürümünü de şekillendiren seyahat aşkı bu yaz üniseks, sadece zamanı gösteren bir saat olarak yeniden gündeme geldi. Yeni saatler üstünde çalışan Louis Vuitton'un Saat Artistik Direktörü Matthieu Hegi, "Escale, hayatta çok kıymetli olabilen en basit anlardan oluşan bir manzarayla zaman-ölçme panoramasını keşfe çıkıyor," diyor. Bu 39 mm model, maison'a özgü bagajların köşelerine benzer uçlar barındırıyor; fırçalanıp cilalanan bu yüzeyler hassasiyetle elde işleniyor. Sadeleştirilmiş her bir kadranın üstünde çeyrek saat imleri de formlarını perçinli bagaj bağlantılarına borçlu, orta kadran ise Vuitton'un seyahat valizlerinde kullanılan orijinal materyal olan brandanın dokusunu andıran biçimde damgalanmış. Her saat 12 iminde yer alan marka logosunun altına "PARIS" kelimesi Gaston-Louis'in ve ailesinin yuva dediği şehre bir saygı duruşu olarak eklenmiş. Bu arada, Louis Vuitton'un deri atölyesinde kullanılan iğnelere benzeyen üç ince ibre, maison'un bütün servetini şekillendiren *savoir-faire*'i akla getiriyor.

Louis Vuitton bu yılın başlarında, piyasaya çıkışının 10. yıl dönümünü kutlamak için dikkatini bir kez daha Escale'e (Fransızca "mola" anlamında) yoğunlaştırdı.

32 pırlanta ile platinum kasalı 40.5 mm kasa çapına sahip Louis Vuitton Escale.

Bu yeni tasarım basamaklarının yanı sıra yeni bir tescilli mekanizma olan LFT023 kalibresi (tamamen La Fabrique du Temps'te üretilmiş ve Cenevre Gözlemevi tarafından kronometre standartlarına uygun sertifikalandırılmış), ikisi sadece 50 adetle sınırlı sayıda üretilen altı farklı yeni Escale tasarımının merkezini oluşturuyor.

Sınırlı üretilen iki Escale'den Storyteller modeli Gaston-Louis'nin kendisine bir selam gönderiyor ve onun şahsi monogramını ve "Honi Soit Qui Malle N'Y Pense" (ünlü bir Fransız tabiriyle yapılmış kelime oyunu, kabaca "valizlerimizle seyahat etmeyenlere yazıklar olsun!" diye çevrilebilir) kelimelerini barındırıyor; diğer model Crafts Master ise kıymetli bir taş gibi parlayan *grand feu* emaye kadran içeriyor. Son

olarak, daha büyük 40 mm mücevherli model platin bir kasa ve 161 baget kesim pırlanta işli bir bezel, ayrıca oniks merkezli bir kadran ile dikkat çekiyor. Bunlara ek olarak, her bir Escale'e kendi küçük valizi eşlik ediyor – bu hem saat koleksiyonerlerini hem de moda meraklılarını memnun eden bir hareket.

Manşetleri süsleyen saatlerle dolu bir piyasada bir firmanın mirasına sadık kalan aldatıcı biçimde sessiz sakin, yine de "gayet pahalı" bir saat üretmek, bir üreticinin yeteneklerine duyduğu üstün özgüvenin işareti. Yeni Escale tamamen az konuşup çok iş yapmakla ilgili: Louis Vuitton'un saat üreticiliğinin gelecek on yılı için ideal bir hedef tanımı.

SAKLI FRANSA

Yazı: Mert Toz

Sol sayfada: Adı Almanca'da "İmparator Dağı" anlamına gelen Kaysersberg kasabasının ara sokakları.

Fazla seyahat etmek, keşfetme isteğimizi de farklı yönlere çekiyor. Demek istediğimiz o ki, kasabalardan megakentlere tekrar tekrar ziyaret ettiğimiz yerlere bir süre sonra alışıyor ve olağan dışı deneyimler yaşamanın yollarını arıyoruz. Metropollerin her birinin kendini diğerlerinden bir adım öne çıkaran özellikleri olsa da günün sonunda benzer yüksek binaların, ileri teknolojilerin ve hayli kalabalık caddelerin ortasında buluyoruz kendimizi. Birbirinden farklı şehirler bir yönüyle benzeşince gizli kalmış noktaları bulmaya çalışmak daha çekici gelebiliyor. Daha geleneksel belki de ilkel, sakin ve doğa ile iç içe... Yeniden başlangıç noktamıza dönecek olursak, Fransa'nın büyük şehirlerinde birden fazla kez bulunan ve artık yönünü "herkesin gitmediği" rotalara çevirenlerle ortak bir noktada buluşuyoruz: Ülkenin küçük kasabalarında gastronomi ve doğa... Paris, Nice ve Bordeaux'nun gölgesinde kaldığını düşündüğümüz bu küçük kasabalar doğallıkları ve köklü tarihleriyle geçmişin geleceğe yansıması olarak karşımıza çıkıyor. Fransız kırsalını dolaşırken, geleneklerin özünü koruyan, canlı olduğu kadar sessiz köşeleri de olan destinasyonları keşfedebiliyorsunuz.

Lot Nehri'ne bakan bir uçurumun kıyısına kurulmuş Saint-Cirq-Lapopie.

Elbette birçok kasabanın odağında üzüm bağları var ki bunlardan biri de Loire Vadisi'nin yukarısında, dünyanın en iyi üzüm bağlarıyla çevrili bir Orta Çağ bölgesi olan Sancerre. Üzümden sonra özel üretilen keçi peyniriyle de özdeşleşen kasabaların dar sokaklarında yürürken sağınızda ve solunuzda köklü aile işletmeleri olan restoranları ve butikleri göreceksiniz. Sancerre'nin tepesine çıkınca karşınıza çıkan panoramik manzara tüm bu unsurları gözler önüne seriyor.

“Alplerin Venedik’i” olarak anılan Annecy.

Fransız Rivierası'nda yer alan Saint-Paul de Vence, bölgenin en eski Orta Çağ kasabalarından biri. Arnavut kaldırımlı sokakları Picasso ve Chagall gibi büyük sanatçıların ilham kaynağı olmuş. Kasabanın restoranları genellikle Provençal geleneklerini yenilikçi bir bakış açısıyla birleştiriyor. Sanat ve gastronominin ortak noktası galerileri keşfederken yerel lezzetlerin de tadına bakmayı unutmayın.

Orta Çağ mirasıyla devam edecek olursak, güneybatıdaki dağlık bölgede yer alan Conques, dönemin mimarisi ve dinsel sembolizm açısından önemli bir yere sahip. Santiago de Compostela yolları olarak da bilinen bu bölge UNESCO Dünya Mirası listesine alınmış. Manastırın karmaşık oymaları ve Aziz Foy'un kalıntıları bu destinasyona manevi bir derinlik de katıyor elbette. Kasabanın Arnavut kaldırımlı dik sokakları ise sizi yerel tatların Michelin seviyesine dönüştürüldüğü yemek deneyimlerine götürüyor.

Brittany'de yer alan Dinan da Orta Çağ döneminde donmuş gibi görünüyor. Yarı ahşap evleri ve dolambaçlı sokaklarıyla bu kasaba, pitoresk kasaba krepleriyle biliniyor. Tuzlu veya tatlı kreplerin her bir elementi tahmin ettiğiniz üzere yerel olarak üretiliyor. Kasabanın nehir kenarı ise doğa ve tarihin uyumlu bir şekilde bir arada olduğu sakin bir kaçış noktası olarak kabul edilebilir.

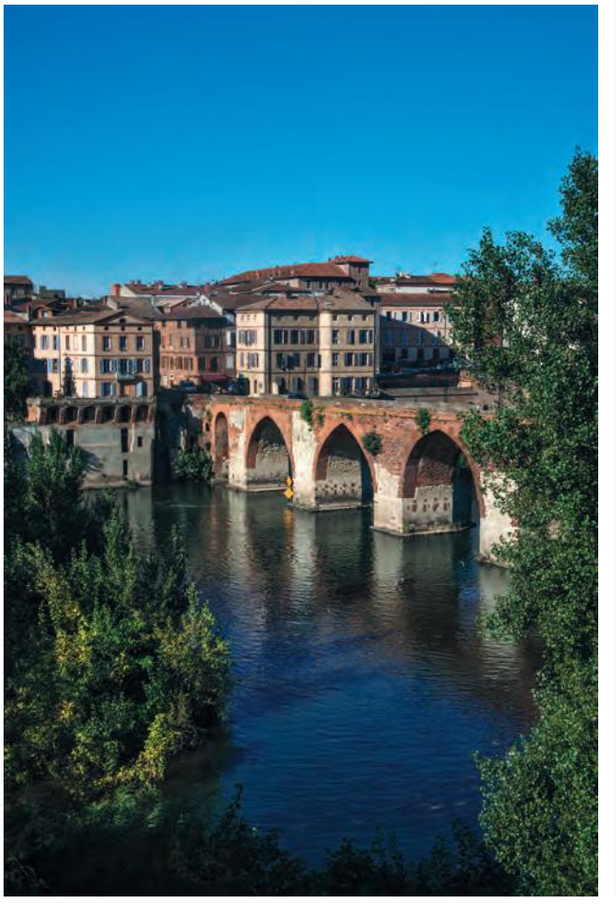

Occitanie bölgesindeki Albi kültür ve gastronominin birleştiği lokasyonlardan.

Katedraliyle bilinen Chartres, tarih ve modernliğin harmanlandığı bir kasaba.

Alsace bölgesinde yer alan Kaysersberg renkli, yarı ahşap evleriyle masalsı bir atmosfer sunanlardan. Bu kasaba hem doğa hem de gastronomiye ilgi duyanların tercih edebileceği destinasyonlardan. Fransa'nın en iyi üzüm bağlarının yanı sıra choucroute (sosisli lahana turşusu) ve tarte flambée (ince hamurlu pizza) Alsas mutfağına özgü lezzetleri arasında. Çevredeki üzüm bağları ve tepelerde yürüyüş yapmak ve bölgenin doğal güzelliklerini keşfetmek adına yapılacak aktivitelerden sadece bazıları.

Katedraliyle bilinen Chartres, tarih ve modernliğin harmanlandığı bir kasaba olarak karşımıza çıkıyor. Vitray pencereleriyle öne çıkan mimari dokusu bir yana yerel pazarlarda sunulan taze ürünler ve özel yapım peynirleriyle gastronomi zenginliğiyle de dikkat çekiyor. Özetle, Chartres'da yapacağınız bir gezinti antik kiliselerden çağdaş yemek mekanlarına kadar farklı branşları deneyimlemenize olanak sağlayacak.

Orta Çağ kasabası Uzès, Languedoc ve Provence arasındaki sınırı belirler.

Jura bölgesinde yer alan Port-Lesney, gastronomi söz konusu olduğunda bir hayli iddiali olan küçük bir kasaba. Üzüm bağları ve yemyeşil manzaralarla çevrili olan Port-Lesney, yemek severler için bir cennet adeta. Maison Rosella par Francesco Di Marzio'nun modern mutfağı dünyanın dört bir yanındaki birçok Michelin yıldızlı restoranda (en önemlisi Anne-Sophie Pic ile

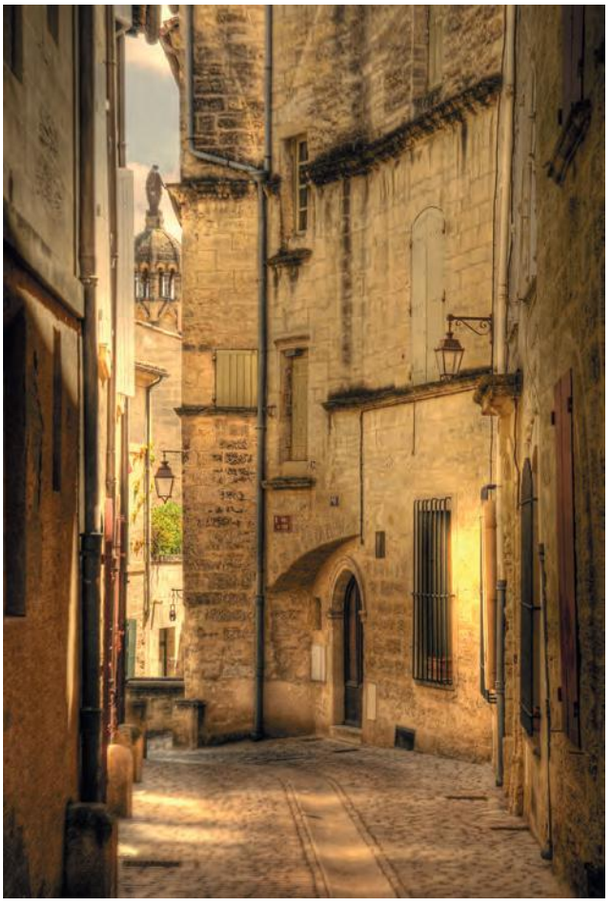

Abbaye Notre-Dame de Sénanque'un lavanta tarlası, Gordes.

birlikte) çalışmış olan İtalyan şef Francesco Di Marzio'ya emanet. Bizim önerilerimiz arasında ise deniz tarağı, turna havyarı var. Pastoral bir şatoda konaklamayı tercih edenler de listeye Port-Lesney'i ekleyebilir. Yakındaki üzüm bağları ve Jura bölgesinin peynir yapım geleneklerini ziyaret etmeyi de unutmamalı.

Lot Nehri'ne bakan bir uçurumun kıyısına kurulmuş Saint-Cirq-Lapopie, ülkenin en güzel köylerinden biri. Bu Orta Çağ kasabasında güneybatı Fransa gelenekleriyle hazırlanan kaz ciğeri, cassoulet ve confit de canard denenmesi gereken lezzetlerden sadece birkaçı. Sokaklarda bir anda karşınıza çıkan galeriler ve stüdyolar ise kasabanın sanatsal tarafında konumlanıyor.

İtalya sınırında yer alan Menton, renkli evleriyle Akdeniz etkisini hissettiren küçük bir kasaba. Ilıman iklimi sayesinde kolayca yetişen limon ağaçları, yerel mutfakta da öne çıkıyor. Eski bir limana ve kumlu plajlara sahip Menton, taze deniz ürünlerinin hakim olduğu bir İtalyan mutfağı sunuyor. Menton'un daha hareketli Riviera destinasyonlarından daha huzurlu bir ortam sunduğunu söyleyebiliriz.

Occitanie bölgesinde yer alan Uzès, Orta Çağ mimarisi ve Pont du Gard gibi ünlü Roma döneminden kalma su kemerleriyle zamanda yolculuğun gerçek olduğunu hissettiriyor. Kasaba aynı zamanda yer mantarı ve zeytinyağıyla tanınan bir mutfak merkezi. Uzès'te, yerel lezzetleri doğrudan üreticilerden tadabileceğiniz ve satın alabileceğiniz Cumartesi pazarı, size özel bir deneyim vadediyor.

L'Isle-sur-la Sorgue, antika pazarları ve su yollarıyla Provençal cazibesinin özünü yakalıyor.

Brittany'de yer alan Dinan.

İtalya sınırında yer alan Menton, renkli evleriyle Akdeniz etkisini hissettiren küçük bir kasaba.

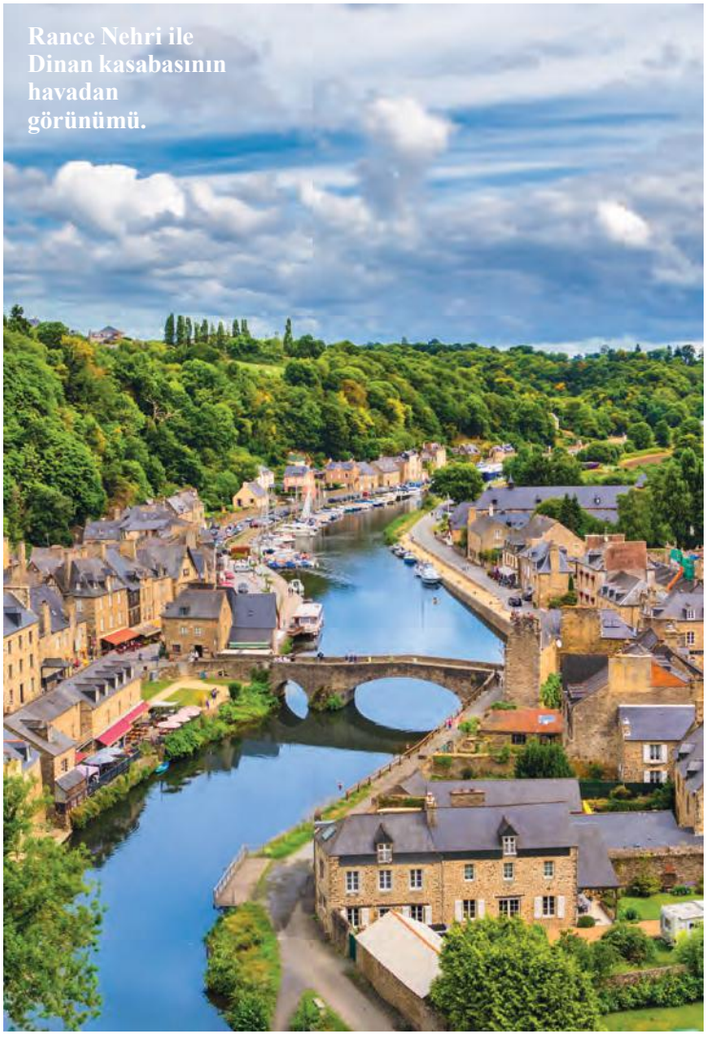

Rance Nehri ile Dinan kasabasının havadan görünümü.

Dünyanın en iyi üzüm bağlarıyla çevrili bir Orta Çağ bölgesi olan Sancerre.

Genellikle “Alplerin Venedik'i” olarak anılan Annecy, Fransa'nın Güneydoğusunda konumlanan pitoresk bir kasaba. Karla kaplı dağlarla çevrili gölüyle, su sporları ve açık hava etkinlikleri için tercih edilen bir destinasyon oluşturuyor. Kasabanın kendisi de kanallar, köprüler ve pastel renkli binalardan oluşan bir labirent gibi... Annecy mutfağının odağında ise fondue, raclette ve tartiflette'nin yer alıyor olması Alp bölgesinden büyük ölçüde etkilendiğini kanıtlıyor.

Vaucluse platosunun kenarındaki Gordes, Provence'ın güzelliğini yansıtıyor. Taş evleri, dolambaçlı sokakları ve Luberon Vadisi'nin manzaraları güzel bir doğa ve huzur peşinde olanlar için popüler bir yer haline getiriyor. Gordes ayrıca lavanta, zeytinyağı ve bal gibi yerel ürünleri ile de biliniyor. Kasabanın restoranları ratatouille'den bouillabaisse'e kadar Provence lezzetlerini öne çıkaran tabaklar sunuyor.

Occitanie bölgesindeki Albi yeniden kültür ve gastronominin tek bir noktada buluştuğu destinasyonlardan. Kentte ilk önce -başta UNESCO Dünya Mirası listesinde yer alan Sainte-Cécile Katedrali olmak üzere- kırmızı tuğlanın ağırlıkta olduğu mimarisi göze çarpıyor. Albi ayrıca kaz ciğeri ve ördek confit gibi spesiyaliteleri içeren yerel mutfağıyla da tanınıyor. Kasabanın pazarları bu lezzetleri tatmak için önerilen mekanlar arasında.

L'Isle-sur-la-Sorgue, antika pazarları ve su yollarıyla Provençal cazibesinin özünü yakalıyor. Sorgue Nehri üzerinde yer alan bu kasaba kanallarla çevrili olduğu için zaman zaman Venedik ile de karşılaştırılıyor. Kasabanın haftalık pazarları, taze ürünlerden yerel el sanatlarına yörenin geleneklerini yansıtan detaylarla dolu. Yakındaki Luberon dağları açık hava etkinlikleri için alternatif oluştururken restoranlar bölgenin taze, mevsimlik malzemelerini öne çıkaran Provençal tabaklar sunuyor.

Popüler destinasyonlara kıyasla görece daha sakin olan bu kasabalar alıştığımız deneyim anlayışının farklı bir versiyonu. Mütevazı olarak adlandırabileceğimiz ancak bir taraftan da her anlamda doyurucu olan Fransa’nın saklı kasabalarının her birinde gastronomi, kültür ve doğa kendine özgü bir biçimde harmanlanıyor. Kısaca, Fransa'nın özünü yansıtıyor.

Sol sayfada: Lot Nehri kıyısındaki yamaç evler, Conques.

YapıKredi Crystal

Yapı Kredi Crystal sahipleri dünyanın her yerinde tüm otel ve restoran harcamalarında **%5 indirim ayrıcalığına sahiptir.**

BİR DAVET ANATOMİSİ

Fotoğraf: Ada Diren Kurt
Styling: Esin Ünlü
Fotoğraf Asistanı: Melih Ayakdaş

"Alessandro Démesure, Drape" deri oxford ayakkabı, Berluti.

Antrasit ve gold degrade geçişli kristal işlemeli, "Serpentine Tote" el çantası, Bvlgari.

"H" imza metal aksesuar detaylı petrol yeşili kadife "Paris Lofer", Hermès.

"D-Idole", arkası açık, bantları ayarlanabilen gold toka ve küre topuk detaylı siyah rugan çizme, Dior.

Siyah kristal el işlemeli Prada Galleria çanta.

“Catena" nakış işlemeli zincir detaylı metalik mavi yüksek topuklu terlik, Serena Uziyel.

ZAFER, ÇÖKÜŞ VE REKABET

Yazı: Güvenç Atsüren

Paul Newman ve Rocky Graziano, 1956.

Sinemanın geniş kitlelere hitap edebilecek bir eğlence aracı ve sanat dalı olabileceğinin fark edilmesiyle ortaya şöyle bir sonuç çıktı: Anlatacak hikayelere ihtiyaç vardı. Bu noktada ilk gidilen adres elbette edebiyat olmuştu. Kısa süre içinde de tarihi figürlere odaklanan biyografi türündeki yapımların sayısında ciddi bir artış görüldü. Tam da söz konusu süreçte Olimpiyatlar, Dünya Kupası ve Wimbledon gibi organizasyonlar, medyanın yaygınlaşmasıyla popülerlik kazanmaya; spor da kendi kahramanlarını, fenomenlerini, yıldızlarını yaratmaya başladı. Artık sinema filmlerinin anlatabileceği yeni figürler vardı: Ünlü sporcular.

Bu noktada şunu belirtmek gerekir ki spor filmiyle sporculara odaklanan biyografiler arasında, içinde oldukları alt-üst ilişkisinden doğan bir farklılık var. Yani sadece spor filmi olarak nitelenebilecek bir yapım, genellikle belirli bir spor dalındaki özel bir olayı, anı ya da durumu anlatır. Sporcu biyografilerinde ise durum biraz daha komplikedir. Çünkü bu tür yapımlar, spor filmlerinin taşıması gereken özellikleri layığıyla beyaz perdeye aktarmakla mükellefken bir yandan da merkezindeki popüler figürün de hakkının verilmesi gerekir. Bu nedenle, sinema tarihi başyapıt seviyesindeki biyografilerle doluyken, gerçekten çok az bir kısmı sporculara odaklanır.

Sporcu biyografilerinin çok büyük bir kısmı, temelde başarı hikayelerine dayanır. Bu kişilerin sahalarda ya da pistlerde olduğu kadar hayatın zorlu koşulları içinde de mücadele ediyor oluşlarının altını çizer. Türkiye'de, *Olimpiyat Şampiyonu* adıyla seyirciyle buluşan 1951 yapımı *Jim Thorpe – All-American*, tam da böyle bir anlatı ortaya koyar. Olimpik atletliğinin yanında Amerikan futbolu ve beyzbolda da çok başarılı bir sporcu olan Jim Thorpe'a kamerasını çeviren bu film, bir yükseliş ve çöküş tragedyası olarak da tanımlanabilir. Thorpe, bir Amerikan yerlisi olduğu için hep ikinci sınıf sporcu muamelesi görür. Kendisine dayatılan bu makus kaderi alt etmek için katıldığı 1912 Olimpiyatları'nda hem dekatlon hem de pentatlonda altın madalyaya uzanması, ardından sportif ve ailesel nedenlerle kariyerinin tepetaklak oluşu, bu filmin hikayesinin ana unsurunu oluşturur. Fakat bu hikaye anlatılırken Thorpe'un etnik kökeni nedeniyle karşılaştığı zorlukların da altı sık sık çizilir. Buradan da film, toplumsal ögelere de alan açan bir katman kazanır. Benzeri bir durum, bir diğer atletizm filmi, 1981 tarihli *Ateş Arabaları* (Chariots of Fire) filminde de kendini gösterir. Bu kez, olaylar I. Dünya Savaşı'nın hemen ertesinde geçer. Savaşın etkisi altında kendini yeniden bulmaya çalışan gençliğin, biri inançlı bir Hıristiyan, diğeri de bir Yahudi olan iki temsilcisinin 1924 Olimpiyatları'nda başarıya ulaşmak uğruna tutuştukları çetin rekabet, filmin ana çatışmasını yaratır. Elbette ki toplumun farklı kesimlerini temsil eden bu gençlerin inançsal farklılıkları, gerçek olaylar ve sporcuları anlatan bu çatışmanın temel etkenlerinden biri.

Sporcu biyografileri, eğer filmin genel yapısı da ilgili sporun doğasına paralel olarak tasarlanmışsa diğer standart yükseliş hikayelerinden ayrılır. Boks odaklı filmlerin bu konuda en net örnekleri teşkil ettiğini söylemek yanlış olmaz. Zira boksun sert doğası, toplumun alt sınıfından gelen kişilerin bu sporda başarılı olarak kendilerini ifade etmelerine, ekmeklerini yumruklarıyla kazanmalarını çarpıcı sinema dili yaratmak için son derece elverişli. Klasik Hollywood döneminin önemli yönetmenlerinden Robert Wise'ın çektiği *Yukarıda Biri* (Somebody Up There Likes Me) akla gelen ilk yapımlar arasında. 1956 tarihli bu yapım, sadece bir biyografi olmanın ötesinde yer yer kara film esintileri de taşır. Filmin merkezindeki, 1947 Dünya Orta Siklet Boks Şampiyonu ünvanlı Rocky Graziano (kendisi aynı zamanda beyaz perdenin en ünlü boksörü Rocky Balboa'nın isim babasıdır), İtalyan kökenli göçmen bir ailenin çocuğu olarak New York'un arka sokaklarında suça da bulaşarak hayatta kalmaya çalışır. Çarpık sosyal yapının ona dayattığı bu olumsuz kader, Rocky'nin öfkesini ringlere kanalize edebileceğini öğrenmesiyle değişir. Ama film, bunu bir peri masalı gibi anlatmak yerine, kara filmlere benzer şekilde, toplumun damarlarına işleyen çarpıklığın Rocky ve onun gibiler için ne tür engeller çıkardığına sürekli atıf yapar; karanlık sokakların etkisini, anlatısının baskın bir unsuru olarak finale kadar kullanır. Tıpkı Graziano gibi İtalyan göçmeni olan bir başka orta siklet şampiyonu Jake LaMotta'ya odaklanan Martin Scorsese başyapıtı *Kızgın Boğa* (Raging Bull) Wise'ın filminin miras bıraktıklarını alır ve ortaya çok daha sert bir portre koyar. Bu sertliğin kökeni, Graziano temsilinde görece eksik olan psikolojik boyuttan ileri gelir. Scorsese, başkarakterinin geldiği toplumsal sınıfın dinamiklerini aktarırken Robert De Niro'nun müthiş oyunculuğunun da sayesinde onun psikolojik yapısına, öfkesinin kökenlerine de alan açar. Bu çok boyutlu anlatı, nefes kesici siyah-beyaz sinematografi ve gerçeküstücü boks sahneleriyle birleştiğinde karşımıza çıkan, tüm zamanların en iyi sporcu biyografilerinden biri, belki de en iyisi olur.

New York'ta azınlıkların yaşadığı mahallelerden sadece boksörler çıkmaz elbette. Siyahilerin baskın olarak yaşadığı muhitlerden "kurtulmak" da sporla mümkün ve bunun öncelikli

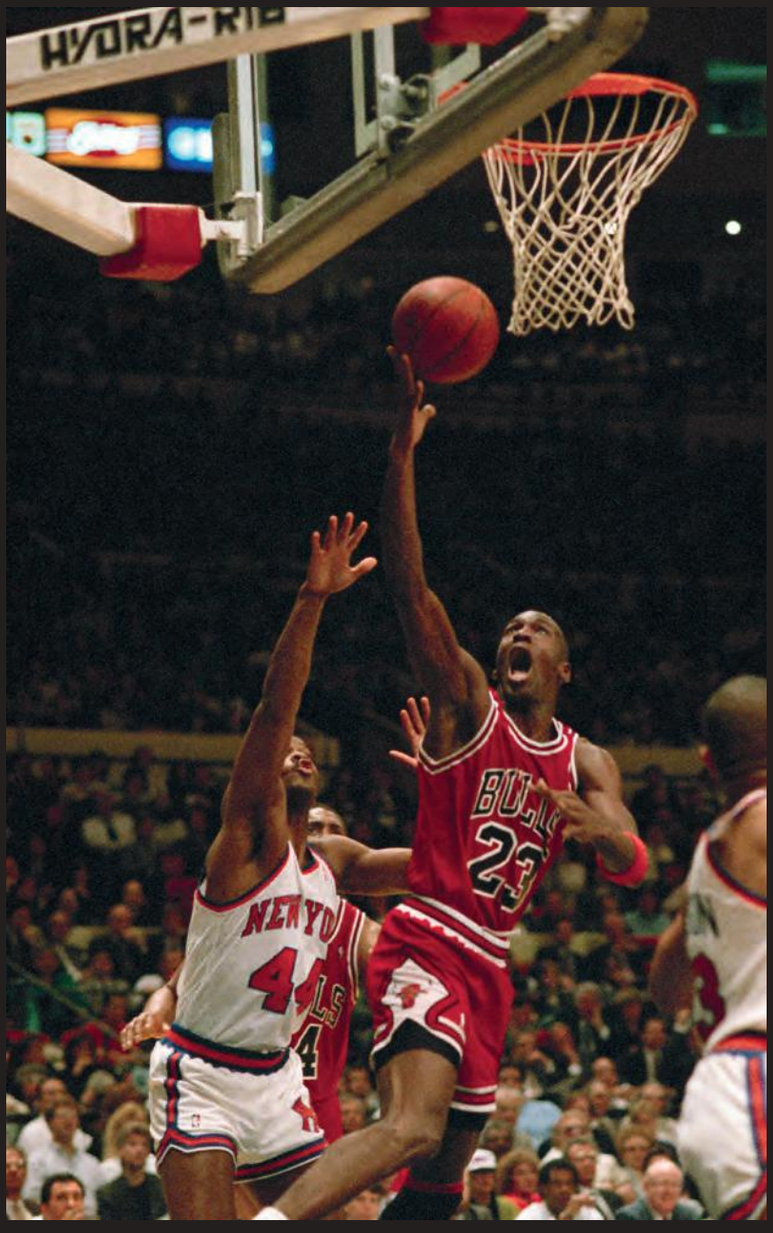

Chicago Bulls ve New York Knicks maçında Michael Jordan.

1947-1948 yılları arasında orta sıklet dünya şampiyonu, Rocky Graziano, 1940'lar.

yolu basketboldur. Ama bu maceranın sonu da her zaman başarıyla bitmez. 1996 tarihli *Rebound: The Legend of Earl 'The Goat' Manigault*, spor üzerinden üretilen bir Amerikan rüyası hikayesinin ters yüz edilmiş hali gibi. Film, NBA efsanesi Kareem Abdul-Jabbar'ın bir röportajında tüm zamanların en iyi basketbolcusunun "Keçi" lakaplı Earl Maigault olduğunu söylemesiyle başlar. Fakat bu anlatı, tam olarak bu potansiyelin boşa harcanmasına odaklanır. Zira akıl almaz yetenekleriyle 1960'lı yıllarda bir sokak basketbolu efsanesine dönüşen Keçi, madde bağımlılığı batağına düşmesine paralel olarak profesyonel dahi olamaz. Rebound'un en önemli alameti farikası, bu çöküş hikayesini karakterinin

Robert de Niro ve Martin Scorsese, Jake LeMotta'nın kitabından uyarlanan Raging Bull filminin setinde.

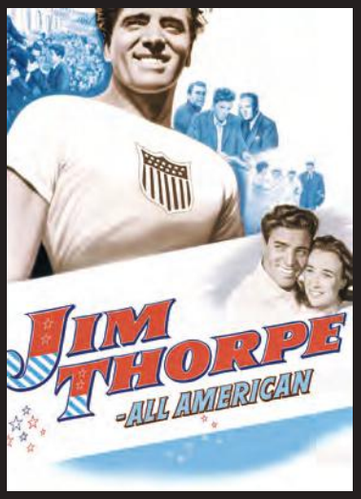

1951 yapımı *Jim Thorpe – All-American*, olimpik atletliğinin yanında Amerikan futbolu ve beyzbolda da çok başarılı bir sporcu olan Jim Thorpe'a kamerasını çeviriyor.

hatalarına da vurgu yapan, son derece koyu ve gerçekçi bir tonda aktarmasıdır.

Biyografi türündeki filmlere dair öncelikli beklentilerden biri, belki de gerçekçilik. Ama bu standardın dışına çıkan, hatta bunu yaparken sınırları zorlayıp alternatif tarih yazımına girişen yapımlar da yok değil. Örneğin; bir 90'lar klasiği olan *Space Jam*, aslında filmde de kendisini canlandıran Michael Jordan'ın hayatındaki gerçek bir kesiti alır, onu fantastik öğelerle bezeli bir serüvene dönüştürür. Evet, Jordan kariyerinin zirvesindeyken basketbolu bırakıp beyzbola geçiş yaptıktan kısa bir süre sonra yeniden efsane olacağı NBA sahalarına dönmüştür; burası doğru. Bu dönüşümlerin nedeni aslında son derece anlaşılabilir. Ama tarihin en iyi basketbolcusunun bu spora yönelik şevkini, uzaylıları yenmeleri için Bugs Bunny ve arkadaşlarına yardım ettikten sonra yeniden kazandığını hayal etmekten de kimseye zarar gelmez sanki.

Biyografik filmlerin temelde Hollywood geleneğinin bir parçası olması, söz konusu filmlerin de futbolun günümüzde yeni yeni popülerlik kazandığı Amerika'dan çıkması gibi bir sonuç doğurdu. Dolayısıyla beyazperdede üst düzey futbolcu biyografilerine rastlamak oldukça zor. Hal böyleyken yeşil sahaların başarılı isimlerine dair filmlerin daha ziyade İngiltere'den çıkması şaşırtıcı değil. Bu noktada karşımıza ilk çıkan yapımlardan biri, *Hayata Çalım At*'tır. (Looking for Eric). Kendisinin de iyi bir futbolsever olduğu bilinen usta yönetmen Ken Loach'un elinden çıkan bu yapım, pek çok noktada Space Jam'le benzeşir. Anlatının merkezindeki Manchester United efsanesi Eric Cantona, tıpkı Jordan gibi kendine hayat verir bu filmde. Ama onun yardım ettiği kişi, çizgi film karakterleri değil, işçi sınıfına mensup herhangi biridir. Adı yine Eric olan bu orta yaşlı adam tam anlamıyla dibe vurmuştur. Fakat aniden hayranı olduğu Cantona, bir yardım meleği gibi onun hayatına dâhil olur ve işler hızlıca değişir. *Hayata Çalım At*, bu olay örgüsü üzerinden düşünüldüğünde bir

James Hunt ve Niki Lauda, Hollanda Grand Prix'sinde, 1975.

biyografi olarak algılanmayabilir. Lakin Loach, Cantona'nın kariyerine, politika ve felsefe gibi konulardaki görüşlerine genişçe bir alan açar; böylece film de aykırı bir noktadan olsa da biyografi türünün karasularına girer. İngiltere çıkışlı futbol biyografileri, bu ülkenin sinemasal kodlarına uyumlu olacak şekilde salt başarı hikayeleri anlatmak yerine, asıl odağını verilen mücadelelere, yaşanan sürtüşmelere çevirir. *Lanetliler Takımı* (The Damned United) bunun en bariz örneklerinden biri. Filmin merkezinde bu kez bir futbolcu değil, bir teknik direktör, Leeds United'ın başında sadece 44 gün kalmasına rağmen İngiltere futbolunu kökten değiştiren Brian Clough var. Clough'ı sivri kişiliği ve sınırları zorlayan çalışma metodunu tartışmaya açan yapısıyla *Lanetliler Takımı*, tozpembe spor biyografilerine alternatif arayanlar için adeta biçilmiş kaftan.

Spor, belki de diğer her şeyin ötesinde rekabete dayalı bir olgu; sporcuların birbirine üstünlük kurma konusunda gösterdikleri adanmışlık ve gayret, sporun en temel bileşenlerinden biri. Bu durum da iki sporcu arasındaki rekabeti, anlatısının ana çatışması olarak kullanan biyografilerin üretilmesini tetiklemiştir. 2013 tarihli *Zafere Hücum* (Rush), Formula 1 dünyasının en azılı rekabetlerinden birine odaklanır örneğin. Film, 1970'lere damga vuran James Hunt - Niki Lauda çekişmesini anlatırken pilotların birbirleriyle taban tabana zıt olan karakterlerine özelliklerine vurgu yapar ama bununla yetinmez. Gittikçe sertleşen rekabet koşullarını aktarırken iki karakterinden birini diğerine göre daha iyi ya da daha kötü göstermekten özellikle kaçınır. Sürekli değişen sportif ve kişisel dinamikleri işlevselleştirerek seyircinin durduğu zemini yağmurdan ıslanmış bir Formula 1 pisti gibi kayganlaştırır ve kıran kırana bir yarış izliyormuş hissi yaratır. *Zafere Hücum*'un odağındaki sporun dinamik doğasınırekabetin doğasıyla eşleştirmesine benzeyen bu yapıyı Borg McEnroe filmi tenis kortlarına taşır. Yine birbirinden çok farklı ekollerden gelen sporcuların gladyatörleri aratmayan "düellosunu" sanki bir tenis maçı takip ediyor gibi izleriz bu yapımda.

Manchester United oyuncusu Eric Cantona, 1993.

Sporun yapısından ileri gelen; kazanmak, kaybetmek ve benzer hislerin doğurduğu doğal drama düşünüldüğünde sporcuların hayatının dramatizasyon filtresinden geçirilip beyaz perdeye aktarılmasının gerekli olup olmadığı hep tartışılagelen bir durum. Evet, son derece sıradan, herhangi bir spor ansiklopedisinde okuyabileceğimiz bilgileri, etrafına yeni olgular katmadan aktaran filmlerin görece yavan olduğu, zayıf kaldığı söylenebilir. Ama usta sinemacıların, zekice tasarlanmış projelerin; zaten tanıdığımız figürlere dair yeni sözler söyleyebildiği de açık. Bu da büyük ölçüde sinemanın gücüyle alakalı aslında. Ve bu gücün, sporun heyecanıyla birleşmesiyle ortaya çıkan sonucu yabana atmak pek de kolay değil.

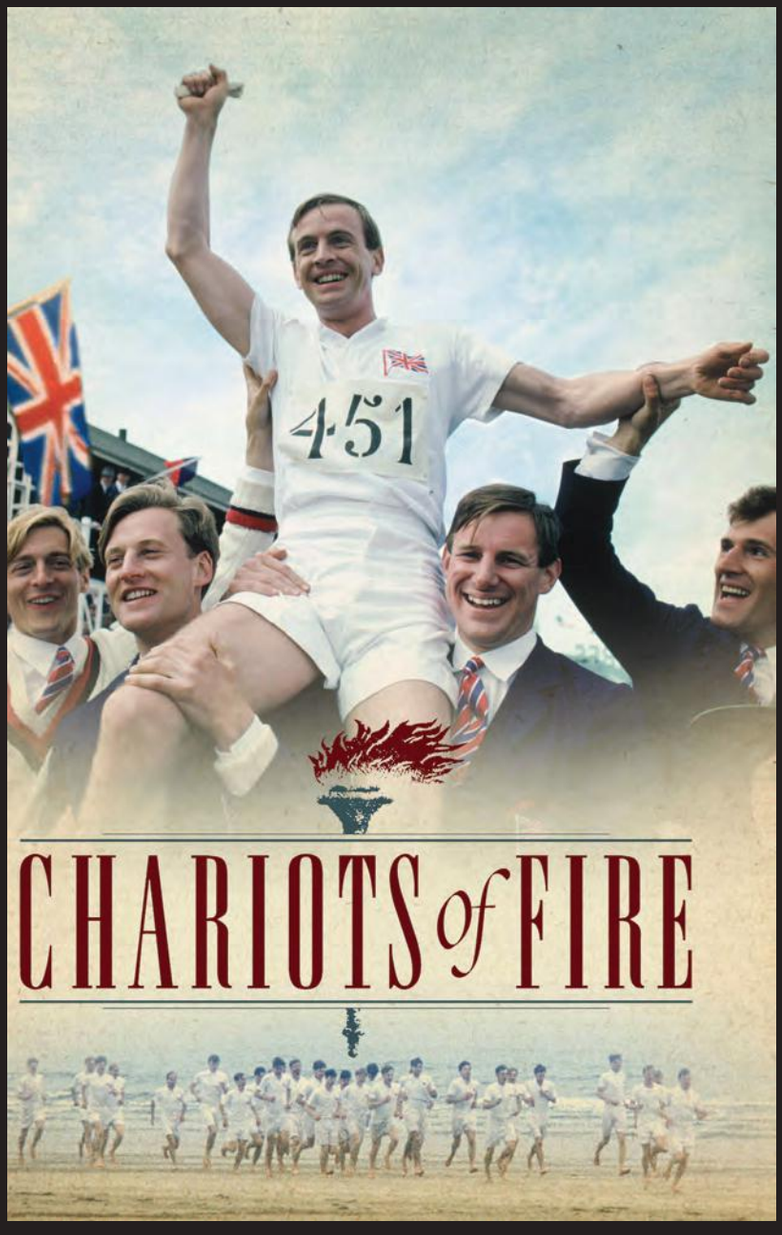

I. Dünya Savaşı etkisi altında kendini yeniden bulmaya çalışan iki sporcuyu konu eden 1981 tarihli *Ateş Arabaları*.

SİVİL HAYATA GEÇİŞ

Yazı: Ekin Kurbetçi

Üstte: Milano Moda Haftası'ndan Bottega Veneta, Sonbahar/Kış 2024-2025.

Sol sayfada: Brioni, Sonbahar 2024.

Geçmişe dönüp baktığınızda tarihi olayların, modayı ne kadar etkilediğini ve günümüzün stil anlayışına yön veren akımlara nasıl ilham verdiğini görebilirsiniz. Modanın 'It' silüetlerinden biri olan trench coat da bu döngünün hikayesini bize harika bir şekilde anlatıyor. Zaman makinemizi 1820'lere ve rotamızı Büyük Britanya'ya ayarlıyoruz. Kimyager ve mucit Charles Macintosh ve İngiliz kauçuk endüstrisinin kurucusu Thomas Hancock, yağmurdan korunmak için üstü kaplanmış montlar üretiyorlar. Mack olarak adlandırılan bu parça avcılık, balıkçılık, binicilik gibi açık alan aktivitelerinde kullanılıyor. Mack'in popülerleşmesinin ardından teknoloji geliyor ve karşımıza Acquascutum isimli bir firma çıkıyor. Latince su ve kalkan kelimelerinin yan yana gelmesiyle ismini alan bu markanın sahibi John Emary, daha iyi nefes alabilen kauçuk kaplamaya sahip gelişmiş bir yağmurluk üretmeye başlıyor. Derken 1856'da karşımıza çok tanıdık bir isim çıkıyor: Thomas Burberry. Her ne kadar Acquascutum ve Burberry, trench coat'u icat eden marka olduklarını iddia etse de günümüzdeki trench coat silüetini Burberry'nin bir yeniliğiyle biliyoruz. Thomas Burberry, kumaşı değil, ipliği suya dayanıklı hale getiriyor ve bu kaplamalı iplikle ördüğü kumaşı yani gabardini icat ediyor. Gabardin suya ve rüzgara dayanıklılığı, kolay işlenebilirliği ve hafifliğiyle, trench coat'ların imza malzemesi oluyor.

Paris Moda Haftası'nda Chloé, Sonbahar/Kış 2024-2025.

Bu fonksiyonel parçanın popülerleşip gelişmesi ise Birinci Dünya Savaşı zamanında oluyor. 1901 yılında İngiliz ordusunun üst düzey üyeleri için bir ceket modeli geliştiren Burberry, tasarıma fonksiyonel ceketler, rüzgarlık, bir şeyleri asmak için D halkalı kemer ve rütbe aksesuarlarının takılması için apoletler ekliyor. Kollardaki kayışlar rüzgara karşı korurken haki tonlu gabardin kamuflaj için kullanılıyor. Sadece sınırlı sayıda kişinin giymeye izni olduğu için ordu içerisinde bir statü sembolü haline gelen trench coat, savaşın bitmesinin ardından 1920'lerde sivil hayata geçiş yapıyor. İkinci Dünya Savaşı'nda da subayların üniformaları arasında olan bu tasarım her ne kadar savaşla ve askeri duruşla bütünleşmiş olsa da Hollywood, onu yıldızların favori parçalarından biri haline getiriyor.

Soldan sağa: Ermanno Scervino, Sonbahar/Kış 2024-2025; Stella McCartney, Sonbahar/Kış 2024-2025 ve Dior, Sonbahar/Kış 2024-2025.

40'lar, 50'ler ve 60'lar trench coat'ların romantize edildiği ve gardıroplardaki kalıcı yerine ulaştığı dönemler. Bunu da şüphesiz ki Hollywood filmlerine borçluyuz. 1942'de yayınlanan *Casablanca*'da Rick Blaine'i canlandıran Humphrey Bogart'ı ve meşhur trench coat'unu hatırlayalım. Keyifli bir not: Bogart filmde Burberry marka bir trench coat giyerken filmin tanıtım çekimlerinde ise Burberry'nin ezeli rakibi Aquascutum etiketli bir tasarım giymiş. 1961'deki *Breakfast at Tiffany*'s de trench coat'un başrolü Hollywood yıldızlarıyla paylaştığı bir film. Audrey Hepburn'ün canlandırdığı Holly Golightly ve George Peppard'ın hayat verdiği Paul Varjak'ın stilindeki en önemli parçalardan biri trench coat'tu. Hollywood ve trench coat demişken asla atlanmaması gereken bir diğer önemli film de *Kramer Kramer*'e Karşı. Bu filmde Meryl Streep ve Dustin Hoffman'ın trench coat'ları aslında tam da onların mizaçlarını yansıtıyordu. İki aynı kıyafet ama iki farklı karakteri temsil ediyor. Joanna Kramer'in trench coat'unun önü ilikli. Ondan çok şey bekleyen bir dünyada, bağımsızlığını ve kimliğini korumaya çalışan bir kadını dik tutan ve koruyan bir kalkan gibi adeta. Dustin Hoffman'ın yani Ted Kramer'inki ise gevşekçe giyilmiş, düğmeleri iliklenmemiş, kemeri bağlı değil. Belki sorumluluklarını dengelemeye çalışan bir adamın daha rahat ve daha savunmasız bir yanını ortaya koyuyor.

Trench coat bir klasik. Ama her klasiğin arada sırada tekrar güncellenmeye ve tazelenmeye ihtiyacı var. Son birkaç sezondur trend listelerinin üst sıralarında yer bulan bu tasarım, gardıroplardaki kalıcılığından ödün vermeden başkalaşma peşinde. Özellikle geçiş ikliminde gerçek bir kurtarıcı olan trench coat'lar her sezon koleksiyonların demirbaşları arasına girmeye hak kazanıyor. Sacai trench coat silüetini daha konforlu, hacimli ve oversize detaylarla yorumluyor. Gabardinin netliğini, diriliğini ve temiz bitişini ön plana çıkaran görünümler şehirli bir portre çiziyor. Tod's da Sacai'ninkiler gibi konforlu. Biraz daha çabasız bir havaya

Thomas Burberry, kumaşı değil, ipliği suya dayanıklı hale getiriyor.

***Kramer Kramer* filminde Meryl Streep'in Joanna Kramer karakteri genellikle klasik trençkotlar giyiyor.**

Truman Capote'nin romanından uyarlanan *Breakfast at Tiffany's* setinde Audrey Hepburn ve George Peppard.

sahip bu tasarımlar daha ince ve dökümlü kumaşlardan hoşlananlar için birebir. Klasik ve temiz hatlara sahip, dolabınızda yıllarca güncelliğini koruyacak bir trench coat içinse radarımızı Loro Piana'ya çeviriyoruz.

Son birkaç sezondur deri trench coatlar da kategorinin popüler görünümleri arasında yer alıyor. Daha korunaklı, ağır ve dikkat çekici olan deri dokunuşu, klasik bir parçada biraz farklılık isteyenlerin olmazsa olmazlarından. Emanno Scervino, kahverengi ve siyah yerine bordo ve yeşil renk paletiyle ele aldığı tasarımlarını timsah dokusu ya da işlemelerle hareketlendirerek daha feminen ve daha yeni bir duruş sergiliyor. Geçtiğimiz sezonlarda hayatımıza giren bir diğer başlık da cropped trench coat'lar. Bu sonbaharda bel hizasına yakın ve biraz daha kutu formlu olarak güncellenen bu model, Malloni'nin sade hatlarıyla şehirli görünümüne yaklaşırken Ixos'un dökümlü ve deri formuyla daha sportif bir stile sahip oluyor.

Geleneksel trench coat hatlarından uzaklaşıp biraz daha radikal, cesur ve ben buradayım diyen görünümler arıyorsanız, moda haftalarından üç marka ön plana çıkıyor. Stella McCartney'nin maksi boylu, vatkalı, büyük ve maskulen trench coat'ları sakin bir kombinasyonu tek hamlede yükseltmeniz için birebir. Acne Studios da büyük formlu dış giyimleri tercih edenler için bir seçenek olabilir. Düşük omuzlu, yüksek boğazlı, yere kadar inan bu salaş trench coat gerçek bir sanat eseri niteliğinde. Son olarak Chloé'ye gelelim. Markanın Paris Moda Haftası'nda sunduğu bohem ve romantik tarzın bir harmanı olan şovda akışkan görünümler baş roldeydi. Chloé etkisini moda trendlerinde güçlü bir şekilde hissetmeye başlamışken koleksiyonun yeni nesil trench coat'larından bahsetmezsek olmaz. Trench coat'un pelerin detayını romantizmle buluşturan maison, tıpkı koleksiyonu gibi modern, romantik ve bohem silüetlere imza atmış. Farklı renk paletleri, uzunluklar ve tuşelerle karşımıza çıkan bu tasarımlar trench coat'a yeni bir kimlik kazandırıyor.

İSKANDİNAV ÇİZGİSİ

Yazı: Benan Kapucu

Danimarkalı mimar Arne Jacobsen tarafından tasarlanan "Egg" sandalyesine göz atan İsveç Kralı Carl Gustaf ve Kraliçe Silvia.

Sol sayfada: Alvar Aalto'nun Paimio Sanatoryumu İskandinav tasarımı ve mimarlık arasındaki bağlantıyı gösteren en güzel örneklerden biri.

20. yüzyılın başlarında Avrupa'da ortaya çıkan soğuk işlevsel Modernizm'i sıcaklık, sadelik ve mükemmel işçiliğe odaklanan bir anlayışla yeniden yorumlayan İskandinav tasarımcılar, 1930'lardan itibaren beş ülkede mimariden kentsel planlamaya, mobilyadan tekstile tasarımın her ölçeğini etkiledi ve tekrar dünyaya yayılan zamansız bir akım yarattı.

Zanaatkarlık geleneğinden gelen ve- coğrafi izolasyonları yüzünden- sınırlı maddi kaynakları verimli kullanmayı bilen İskandinav tasarımcılar, Avrupa'daki çağdaşlarıyla etkileşime girmiş ve her iki dünyanın en iyi özelliklerini birleştiren fikirleri, "Form işlevi izler" düsturunu izleyen uluslararası bir tasarım felsefesine dönüştü. İskandinavya üç krallık olarak tanımlanıyordu; bugünse Danimarka, Norveç ve İsveç'in yanı sıra Finlandiya ve İzlanda, nadiren de olsa Grönland bölgenin bir parçası olarak tanımlanıyor. İskandinav tasarımı derken tüm bu bölgeyi kapsayan bir hareketten söz ediyoruz.

19. sonlarına kadar İskandinavya'da kaleler, katedraller ve diğer görkemli binalar komşu ülkelerden ödünç alınan tarihi stillerde inşa ediliyordu; bunların dışında kalan yerel ahşap, taş ve tuğladan yapılmış binaların çoğu da mimari eğitimi olmayan ustaların eseriydi. Karanlık ve soğuk kış günlerinde doğal ışığı ve ısıyı en üst düzeye çıkarmak gibi, uzak kuzeye özgü sorunlara pratik çözümler sunuyorlardı. İskandinavya'nın mimari duruşu 20. yüzyılın başlarında mimarların tarihselciliği reddedip bunun yerine yeni stilleri ve teknolojik gelişmeleri yerel öğelerle harmanlamasıyla değişmeye başladı. Ve bu değişim de işlevsel, minimalist ve doğayla denge içinde olan tasarımlar için en ideal sahneyi hazırlamış oldu.

Yüksek estetiği kitlelere ulaştırma arayışı 1920'lerde ve 30'larda başlamıştı. Güzellik, hümanizm ve demokratik idealler ile birlikte... Seri makine üretimi, iki Dünya Savaşı arasındaki yıllarda İskandinavya'da ABD'deki kadar baskın değildir; endüstrinin ölçeği de çok daha küçüktür.

Bauhaus Almanya'da, Konstrüktivizm Rusya'da ve daha sonra İskandinavya'da Modernizmin farklı versiyonları gelişir. İskandinav tasarımının ideolojik arka planı söz konusu bu köklere ve II. Dünya Savaşı'ndan sonra ortaya çıkan sosyal demokrasi anlayışına dayanıyor.

Uzun kışlar ve birkaç saatlik güneş ışığı, İskandinav tasarımcılarına aydınlık, hafif ve pratik ortamlar yaratmaları için ilham verir; var olan malzemelerle yaşam alanları olabildiğince konforlu hale getirilir ve sonunda bu anlayış tüm dünyaya yayılır. Alvar Aalto (Finlandiya), Arne Jacobsen (Danimarka), Josef Frank (İsveç) ve

Danimarkalı mimar Verner Panton tarafından tasarlanan, paslanmaz çelik ayak üzerinde tek bir desteğe sahip "Cone" sandalye, 1961'de Paris.

Maija Isola (Finlandiya) gibi tasarımcılar mimaride, mobilyada, aydınlatma ve camda eserlerini üretmeye başlayarak "İskandinav tasarımının altın çağını" yaratırlar. 1951'den 1970'e kadar her yıl iki kez üstün İskandinav tasarımcılarına verilen Lunning Ödülü, bu özgün stilin konseptinin tanınmasında etkili olur. 1954 yılında Brooklyn Müzesi, 'İskandinavya'da Tasarım' sergisini açarak ilk kez İskandinav sanatçılarını bir kolektif olarak tanır ve eserlerine 'İskandinav Tasarımı' adını verir. İşlevselliği ön planda tutan, güzelliği göz ardı etmeyen ve herkese yönelik iyi tasarım kavramı o zamandan beri modern tasarıma önemli katkılarda bulunuyor.

"Mimarlık dünyayı kurtaramaz ama iyi bir örnek olabilir." **Alvar Aalto**

Fin mimar, şehir plancısı ve mobilya tasarımcısı Alvar Aalto, İskandinav tasarımının gelişiminde en önemli figürlerden biri. İşlevselliğin köşelerini organik ve hümanist dokunuşlarla yumuşatan Aalto, Fin romatizmine özgü doğa anlayışını modernist ideallerle yeniden biçimlendiren bir mimar ve tasarımcı. Finlandiya ormanlarına, ışığına ve gölgelerine bir saygı duruşu gibi olan binalarında heykelsi iç ve dış duvarların dolambaçlı görünümleri doğayla psikolojik bir bağlantı kurar.

Öncü çalışmaları arasında, tüberküloz hastaları için ışık ve havayı en üst düzeye çıkarmakla ünlü olan 1933 tarihli Paimio Sanatoryumu da var. Sanatoryum için buharla bükülmüş huş ağacından yapılmış, kavisli bir koltuk olan Paimio dünya çapında bir üne kavuşur. Paimio sanatoryumu ve sandalyesi İskandinav tasarımı ve mimarlık arasındaki bağlantıyı gösteren en güzel örneklerden biriydi. Burada da form işlevi takip etmeliydi, çünkü tüberküloz hastaları için tasarlanmış olan bu sandalyenin akciğerleri korumak için rahat bir oturma pozisyonu sağlaması gerekiyordu. 1935'te Alvar Aalto ve eşi Aino ile birlikte "sanat" ve "teknoloji"nin birleşimine dayanan Artek şirketini kurar. Artek'te üretilen cam objelerden Savoy vazosu olarak da bilinen Aalto vazosu , dalgalı görünümüyle adı "dalga" anlamına gelen tasarımcısına atıfta bulunuyor.

Alvar Aalto çizim masasında, Finlandiya, 1962.

Alvar Aalto Paimio Sanatoryumu projesinde "Finlandiyayı aydınlatan adam" diye bilinen Paovo Tynell ile iş birliği yapmıştı. 1918'de meslektaşlarıyla birlikte Finlandiya'nın ilk endüstriyel aydınlatma armatürü üreticisi olan kendi tasarım firması Taito'yu kuran Tynell'in uluslararası ünü, yüksek profilli aydınlatma projeleri ve özellikle Aalto gibi önde gelen modernist mimarlarla yaptığı çalışmalara paralel olarak büyüdü. Savaş sonrası rahatlama, özgürlük ve umut duygusu onun tasarımlarını da biçimlendirir. Dönemin hızlı toplumsal değişimlerini yansıtan yeni parçalar yaratmak için katı işlevselcilikten hızla uzaklaşır; doğadan ve Finlandiya'nın geleneklerinden ilham alır. Çiçek formunda, doğal dekoratif öğeler, delikli metal teknikleri

Snowflake, Paavo Tynell, 1950'ler.

ve alışılmadık malzemelerin kullanımı Tynell'in aydınlatmalarını yalnızca zarif iç mekan objeleri değil, -galerilerde ve müzayedelerde muazzam fiyatlara satılan ünlü Snowflake aydınlatma gibi- zamansız sanat eserlerine dönüştürür. Pirinç detaylarla desteklenen rattanla sarılı metal gövde üzerine rafyadan ve hasırdan gölgeliği olan Model 9602 lambader (1938), üç pirinç ayağın ayarlanabilir koni benzeri bir abajuru desteklediği Model 9609 (1940) dahil tüm aydınlatmaları hem duyulara seslenir hem de işlevseldir. Helsinki'de tren istasyonlarından kiliselere, otellerden eğitim kurumlarına kadar uzanan binalarda Paovo Tynell'ın çizgisi bugün de varlığını sürdürüyor.

"İyi tasarım, görünüm ile işlevsellik arasında bir denge kurmakla ilgilidir."
Arne Jacobsen

Danimarka'ya gelince, işlevselciliği benimseyen Arne Jacobsen, Aalto kalibresinde bir mimar olarak ortaya çıkar. Kayda değer projeleri arasında, 1930'larda tasarladığı Bellavista Apartmanları, Bellevue Tiyatrosu ve 1960'ta tasarladığı Kopenhag'daki otel, SAS House var. Geniş çalışma yelpazesine rağmen, en çok sandalye tasarımlarıyla tanınan eğitimli bir mimar ve mobilya tasarımcısıdır. Rahatlık ve koruma kavramına tutunur; etrafındaki çalkantılı savaş sonrası manzaraya bir tepkidir bu. SAS House için tasarladığı, birer sanat eseri olan Egg (1958) ve Swan (1958) sandalyeleri tüm zamanların en çok satan mobilyaları arasında. Tasarımları arasında, biçimlendirilmiş ahşap ve krom çelik ayaklardan oluşan, kavisli sırt dayanaklarına sahip renkli, istiflenebilir ahşap sandalyelerden oluşan ünlü Series 7 (1955) de dahil birçok oturma birimi bulunuyor. Yeni teknikler kullanarak kontrplağın seri üretim potansiyelini inceleyen tasarımcı Model 3107 (1955) sandalyesiyle bir modern-klasik yaratmayı başarır. Kontrplağı üç boyutta bükme tekniği, modern evlere mükemmel biçimde uyumlanmaya devam eden hafif ve kompakt nesneler yaratmasını sağlar. Model 3107 dünyanın hem en çok satılan hem de en çok kopyalanan sandalyesi olur.

"Gelecek kendiliğinden gelir, ama ilerleme öyle değil." **Poul Henningsen**

Dünya savaşları sırasında Danimarka'nın kültürel yaşamının en önemli simgelerinden olan yazar, eleştirmen ve mimar Poul Henningsen, en çok parlamayan, gölgeli aydınlatmalardan oluşan PH serisiyle biliniyor. 1920'de Kopenhag'ın merkezindeki Christiansborg Slotsplads kanalı boyunca Højbro ve Holmens köprüleri arasına yerleştirilen Slotsholm lambasını tasarlamıştı. Prototip lamba, ince bir direk üzerinde büyük bir üst plaka gölgesine sahip bir fenerden oluşuyordu. Lambayı, gazlı aydınlatma armatürlerinin geleneksel tasarımından farklı olacak şekilde tasarlayan Henningsen, Ekim 1921'de Politiken'deki köşesinde, sokak aydınlatması alanında tanık olduğu alışılmış düşünce ve muhafazakarlığı eleştirmiş, elektrikli aydınlatmaların gazlı olanlardan tamamen farklı ve alışılmadık bir görünüme sahip olması gerektiğini vurgulamıştı.

Louis Poulsen firmasıyla 1924 başlayıp ölünceye dek sürdürdüğü iş birliği sonucu ortaya çıkan tasarımlar, bugün hala mekanları aydınlatmaya devam ediyor: PH (1926) abajur ve PH Artichoke (1958) gibi... Parlamanın görünür olmaması için ampulün ışığını olabildiğince geniş bir alana yaymak için çözümler üreten Henningsen, ışık reflektörleri ve spiral ampuller kullanarak, ışık ışınları arasında 45 dereceden daha küçük açılarla dans eden iç bükey parçalardan oluşan bir lamba hayal etmişti. PH Artichoke, lazerle kesilmiş yaprakların bir araya getirildiği ve uçak teli kullanılarak sabitlendiği bir enginar formunu tasvir ediyor. Yaprakların konumu, parlamayı önlemek ve eşit bir ışık dağılımı sağlamak için dikkatlice düşünülmüştü.

"Renk seçimi bir kumar olmamalı. Bilinçli bir karar olmalı. Renklerin bir anlamı ve işlevi vardır." **Verner Panton**

İskandinav stili yalnızca çeşitli beyaz tonlarında form bükülmüş ahşap mobilyalar ve doğadan ilham alan desenler ve formlar anlamına gelmiyor. Danimarka'da Verner Panton, plastik ve fiberglas gibi yeni

“Wirkkala Variation" tasarım, Tapio Wirkkala.

malzemeler kullandığı, dramatik renklere ve fütüristik formlara sahip çalışmalarıyla öne çıkıyordu. Farklı bir yol çizen ve erişilebilir tasarımlarıyla İskandinav tasarımını dünyaya açan Panton, 1959'da tasarladığı, 1967'de de Vitra'nın seri olarak ürettiği Panton sandalye tasarım tarihinde tek bir enjekte plastik parçasından tam olarak kalıplanmış ilk koltuk olarak kabul ediliyor. Enjeksiyon kalıplama, 1958’de babasının yönettiği restoran için tasarladığı Cone sandalye de dahil çeşitli renk ve boyutlarda tasarımlara olanak sağladı. 1960'larda tasarladığı Ball sarkıt aydınlatma, Bubble ayna veya Pastil koltuk gibi fenomen tasarımları fütüristik bir görünüm yaratmak için birçok film yapımında ve sayısız fotoğraf çekiminde kullanıldı.

"Bir sandalyenin arkası olmamalı. Her yönden ve açıdan güzel olmalı."
Hans J. Wegner

Danimarkalı marangoz ve mimar Hans J. Wegner, tasarladığı sayısız kanepe, masa, aydınlatma ve dekoratif objenin yanı sıra 500'den fazla sandalyeyle İskandinav mobilyasının en bilinen isimlerinden biri. Mobilyanın tarihsel geçmişine de gönderme yapan Wegner, 1950'den beri üretilen Wishbone ya da diğer adıyla CH24 koltuğu (1949) ve China (1944) sandalyesinde Ming hanedanı mobilyalarından ilham almıştı. Wegner, CH24'ü tasarlarken sırt ve kol dayanağını tek bir parçada birleştirmeyi seçmiş. Buharla bükülmüş üst kısma denge kazandırmak ve rahat bir destek sağlamak için Wishbone sandalyenin adını aldığı karakteristik Y şeklindeki sırtı geliştirdi. 120 metre kağıt kordondan yapılan oturma fontu dahil, üretim adımlarının çoğu zanaatkar hüneri istiyor.

Verner Panton’un 1959'da tasarladığı, 1967'de de Vitra'nın seri olarak ürettiği “Panton” sandalye.

"Malzeme her zaman fırsatları beraberinde getirir; sanki insanı ondan bir şeyler yaratmaya teşvik eder."
Tapio Wirkkala

İskandinav tasarımı derken cam tasarımına yapılan katkılardan bahsetmek gerek. Sanatsal değeri olan 400'den fazla farklı cam sanat eseri ve objeleriyle Iittala çizgisini neredeyse baştan yaratan, Finlandiya'nın en yaratıcı isimlerinden Tapio Wirkkala gibi... Wirkkala'nın geniş portföyü cam, mobilya ve ürün tasarımından heykele, şehir planlamasına, sanata, grafiklere ve hatta Fin hazinesi için banknot yaratmaya kadar uzanıyordu. Uluslararası alanda ünü arttıkça, Wirkkala dünyanın dört bir yanında sergiler açtı ancak doğası gereği bir münzeviydi. Çok sevdiği yalnızlığını ve endüstrinin üretebileceği veya sanat eserinin yaratabileceği formlar için ilhamı doğada buldu. Iittala'nın sanat yönetmeni olarak, Wirkkala'nın benzersiz sanatsal vizyonu şirketin küresel itibarını oluşturmaya yardımcı oldu. Efsanevi kariyeri boyunca, benzersiz yetenekli sanatçı Iittala için dört yüzden fazla cam obje yarattı ve bunların çoğu, Ultima Thule ve Tapio serileri gibi, bugün hala popülerliğini sürdürüyor.

Tapio Wirkkala, fenomen Ultima Thule serisi.

Sağda: Tapio Wirkkala'nın Tapio serisi; Savoy vazosu olarak da bilinen Aalto vazosu ve Poul Henningsen ve Louis Poulsen iş birliğinden doğan "PH Artichoke".

Sağda: Yeni teknikler kullanarak kontrplağın seri üretim potansiyelini inceleyen Arne Jacobsen, Model 3107 (1955) sandalyesiyle bir modern-klasik yaratmayı başarıyor.

En sağda: Arne Jacobsen tarafından tasarlanan Swan (1958) sandalyeleri.

MİRAS İLE YENİLİK BİRLEŞİMİNDE

Yazı: Efe Uygur

Sol sayfada: Rolls-Royce "The Silver Spectre" (Şasi 1601, 1910).

Otomobil dünyasında, geçmişin ihtişamını ve geleceğin yeniliklerini bir araya getirerek yalnızca bir ulaşım aracı olmanın ötesine geçen bazı tasarımlar, adeta birer sanat eserine dönüşüyor. İşte bu noktada, lüks otomobil markaları sadece hız ve konfor sunmakla kalmıyor, sahip oldukları miras ve geleceği şekillendiren teknoloji arasındaki o ince çizgide bir denge buluyor.

Hal böyle olunca otomobil kavramı sizi A noktasından B noktasına ulaştırma hedefine farklı bir perspektif ekliyor: Markanın tarihine ve kültürüne saygı duruşu. Bu duruş, geleneksel tasarımlara sadık kalmanın yanı sıra inovasyon ve teknolojik gelişmelere de büyük önem vermek anlamına geliyor. Netice ise oldukça açık; markalar kendilerini modern dünyaya entegre etmenin yollarını yeniden çiziyor.

Solda: Rolls-Royce, Kaliforniya'daki 2024 Monterey Car Week sırasında bespoke Spectre Semaphore'u tanıttı.

Porsche 356 1500 Speedster (1955), Porsche 911 Carrera RS 2.7 Touring (1972), Porsche 911 Carrera 3.2 Coupé (1988), Porsche 911 Carrera 3. 2 Cabriolet (1984), Porsche 911 (1964).

Geçmişin izlerini silmeden modernleşme fikri, başarması son derece güç hedefler arasında. Sektörde çıtayı yükselten isimlerin başarıyla sürdürdüğü stratejileri ve köklü tasarımların modernize edilmesi geçmişe duyulan saygıyı ve çağın gerekliliklerini aynı potada eritiyor. Pek çok marka, tarihindeki fenomen modelleri son teknolojiyle buluştururken, estetik algısını ve kült yapısını koruma konusunda da son derece titiz davranıyor. Aslına bakarsanız tasarım çizgilerinin bugüne kadar aynı sadakatle taşınması hem klasik otomobil meraklıları hem de yeni nesil kullanıcılar arasında görünmez bir bağ kuruyor.

Günümüzde bunu başaranların başında Porsche ve Ferrari gibi markalar geliyor. Porsche 911, 1960'lardan bu yana tasarımında radikal bir değişiklik yapmadan varlığını sürdürenlerden. Yuvarlak farları, arka motor tasarımı ve yumuşak eğimli tavan çizgisi, modelin tarihine duyulan saygının göstergesi olarak kalırken, her yeni nesilde üstün aerodinamik özellikler, hibrit teknolojiler ve son derece gelişmiş sürüş yardımcı sistemleri ile moderniteye uyum sağlıyor. Ortaya çıkan bu denge, Porsche'nin hem nostaljiye önem veren kullanıcıların hem de yüksek performans bekleyen sürücülerin listesinde yer almasına neden oluyor.

Porsche 911 Carrera Cabriolet, 0'dan 100 km hıza 4.2 saniyede çıkıyor.

Benzer şekilde Ferrari'nin klasik çizgilerini taşıyan modelleri, bir yandan markanın yarış dünyasındaki mirasını taşırken, öte yandan son teknolojilerle donatılmış motor ve iç mekan tasarımlarıyla markanın otomotiv endüstrisinin geleceğe yönelik vizyonunu yansıtıyor. Ferrari'nin klasikleşmiş modellerinden olan Ferrari 250 GTO, bugün bile markanın modern modellerine ilham kaynağı olmaya devam ediyor. Ancak, günümüz Ferrari modelleri, klasik hatların ötesinde hibrit motor teknolojileri ve yapay zeka destekli sürüş sistemleriyle yüksek performansı garantileyerek hem geçmiş tarzını hem de geleceğin inovasyonlarını bir arada sunmayı başarıyor.

Hiç şüphe yok ki lüks otomobil markalarının bu başarısı, yalnızca estetik ve nostaljiye değil, performans ve teknolojinin gücüne büyük önem vermelerinden kaynaklanıyor. Bugün modern otomobil meraklıları, yüksek performansın yanı sıra, teknolojik yeniliklerin de otomobillere entegre edilmesini bekliyor. Bu noktada, Rolls-Royce ve Bentley gibi markalar, klasik tasarım dillerini korurken, elektrikli motorlar ve yapay zeka destekli sürüş sistemleri gibi geliştirmelerle ileri teknoloji çözümlerini modellerine entegre ediyor ve böylece geleceğe yönelik adımlarını şekillendiriyor.

Ferrari 296 GTS ve Ferrari 296 GTS Assetto Fiorano, markanın plug-in hibrit (PHEV) modellerinden.

Rolls-Royce Spectre, markanın bahsi geçen dengeyi başarıyla sağladığını kanıtlayan referanslardan. Tamamen elektrikli olan model, Rolls-Royce'un yıllardır sürdürdüğü lüks ve zarafet anlayışını bir adım öteye taşıyor. Klasik Rolls-Royce silüetini ve tasarım detaylarını korurken, elektrikli motorları ve çevre dostu yapısıyla sürdürülebilirlik konusunda iddiasını ortaya koyuyor ve böylece geçmişin izleriyle geleceğin çevreci otomobil anlayışına uyum sağlayan modeller üretme konusunda öncü bir rol üstlenmiş oluyor.

Bentley de benzer bir çizgiyi takip ederek performans ve teknoloji açısından birleştirici yenilikler sunuyor. Misal, lüks

Ferrari, GTO Legacy Tour 2024 ile ilk süper otomobilinin 40. yıl dönümünü kutladı.

SUV segmentinde markanın klasik anlayışını taşıyan Bentley Bentayga Hybrid, hibrit motor teknolojisiyle yüksek performans ve düşük emisyonu bir arada sunuyor. Bentley, bu sayede hem çevreci hem de performans odaklı bir sürüş deneyimi vadederken, modern teknolojiye yapılan yatırımlarla gelecekte de sürdürülebilir mobiliteyi hedefliyor.

Elbette ki konunun içinde Rolls Royce gibi el işçiliği ile öne çıkan bir marka olduğunda üretim tekniklerine de değinmek gerek. Zira lüks otomobil üretiminde dikkat çeken bir diğer önemli faktör, geleneksel zanaat ile modern otomasyon teknolojilerinin uyum içinde kullanılması. Bu iki yaklaşımın birleşimi, lüks segmentin hem geçmişin detaycılığını korumalarına hem de modern üretim süreçlerinde hız ve hassasiyet kazanmalarına olanak tanıyor. Rolls Royce dışında Aston Martin de, el işçiliğinin inceliklerini yeni teknolojilerle birleştirenlerden.

Özellikle iç mekan tasarımları Aston Martin markasının zanaatkar anlayışı ve inceliğiyle bütünleşiyor. Deneyimli zanaatkarların elinden çıkan deri döşemeler ve ahşap detaylar, otomobillerin her birini kişiselleştirilmiş birer sanat eserine dönüştürüyor. Ancak bu geleneksel işçilik, modern çağın üretim taleplerini karşılamak adına robot teknolojisi ve yapay zeka destekli üretim hatlarıyla da güncelleniyor. Bu sayede Aston Martin, el emeğiyle üretilen detayları, yüksek hassasiyet ve kalite kontrolüyle birleştirerek performans ve tasarım açısından bir bütünlük yakalıyor.

Benzer şekilde, Bentley de üretim süreçlerinde bu dengeyi başarıyla uyguluyor. Bentley'in Mulliner departmanında yapılan el işçiliği, markanın köklü geçmişine dayanan konseptini simgelerken, en son teknolojik üretim sistemleri kalite standartlarının en üst düzeyde tutulmasını sağlıyor. El işçiliği ile robot teknolojisinin uyumu her bir otomobilin öznelliğini pekiştirirken, markaların ileri teknolojiye olan bağlılığını da kanıtlıyor.

1.000+ kilometrelik üçüncü uzun mesafe yolculuğunda, VISION EQXX teknoloji programı, çöldeki enerji verimliliği testini başarıyla tamamladı.

Bentley Bentayga Hybrid, hibrit motor teknolojisiyle yüksek performans ve düşük emisyonu bir arada sunanlardan.

Sektörün öne çıkan önemli üreticilerinin yeni modelleri ile ortaya koydukları gelecek vizyonları ve buna yönelik atılan adımları yalnızca geçmiş mirası korumak ve teknolojik gelişmeleri yakalamakla kalmıyor, müşterilere yeni ve heyecan verici deneyimler de sunmayı hedefliyor. Hızla dönüşen ve gelişen çağımızda alışkanlıklara bağlı olarak talepler de değişiyor ve sonuçta birçok marka, yenilikçi modelleriyle mobilitenin geleceğinde var olabilmek için çalışıyor. Bu konuda özellikle Stuttgartlı üretici Mercedes-Benz, geleceğin tasarım ve teknoloji anlayışını yansıtan konsept otomobilleriyle ilk sıralara yerleşiyor. Elektrikli otomobiller, otonom sürüş teknolojileri ve dijitalleşmenin giderek önem kazandığı bu yeni dönemde, Mercedes-Benz'in konsept modelleri, markanın köklü mirasından ilham alıp geleceğe hazırlanırken tüketicilerin beklentilerine yönelik öngörüleri ile her daim güncel kalmak için çaba gösteriyor.

Mercedes-Benz Vision EQS, bu odakta markanın en dikkat çeken referanslarından. Tamamen elektrikli olan bu konsept otomobil, markanın tasarım dilini korumanın yanı sıra kullanıcılarına sürdürülebilirlik ve otonom sürüş gibi geleceğin teknolojilerini vadediyor. Vision EQS, yalnızca bir otomobil olmanın ötesine geçerek geleceğin lüks mobilite anlayışını yansıtan bir vizyon olarak öne çıkıyor. Böylece Mercedes-Benz, geçmiş tasarımını mühendislik seviyesiyle koruyarak, yeniliklerle dolu bir gelecek inşa ediyor.

BMW de geleceğin otomotiv sektörüne yönelik vizyonunu, elektrikli ve otonom modelleriyle sergiliyor. BMW'nin iNEXT modeli, markanın yenilikçilik konusundaki iddiasını kanıtlıyor. Model tam otonom sürüş yetenekleri ve gelişmiş yapay zeka sistemleri ile modern teknolojiyi en ileri seviyede sunarken, BMW'nin geçmişten getirdiği sürüş performasını da koruyarak devam ettiriyor.

Sol sayfada: BMW Group Yönetim Kurulu Başkanı, iNEXT için şirketin ve markalarının tamamının faydalanacağı gelecek için yapı taşı oluşturacağını dile getiriyor.

Kısacası, lüks otomobil markaları miraslarını koruyarak geleceğin inovasyonlarına öncülük etmeyi başaran modelleri ile karşımızda. Klasik tasarımları modernize eden, performans ve teknolojiyi birleştiren, el işçiliğini ileri üretim teknikleriyle harmanlayan bu markalar elbette günümüzün taleplerini karşılıyor ancak bir diğer taraftan da geleceğe dair beklentiler yaratıyor. Elektrikli otomobillerden otonom sürüşe, hibrit motorlardan dijitalleşmeye kadar geniş bir yelpazede sunulan yenilikler, lüksün tanımını da bir anlamda yeniden şekillendiriyor.

İç mekanda entegre navigasyon, USB ve Bluetooth bağlantısına sahip 8 inç LCD ekran ve Aston Martin ses sistemi ile Aston Martin Vantage.

ETİK VE ESTETİK

Yazı: Ekin Kurbetçi

Üstte: Baroque Coral küpe, Agmes.

Sol sayfada: Alighieri'nin arkeolojik DNA'sını, geri dönüştürülmüş bronz döküm ve 24 ayar altın kaplama, The Founding Pilla bilezik.

Takılar, günlük stilin vazgeçilmez detayları arasında. Öyle ki kimi onlarsız dışarı adım atmıyor, hatta bazılarını asla çıkarmıyor. İster minimal bir tarzı benimseyip birkaç zarif parçayla yetinin, ister o takılarla moda dünyasının cesur yüzünü yansıtan katmanlı ve radikal kombinasyonlar yapın, görünümünüzü anında bir üst seviyeye taşıyabilir; çabasız görünen sade çizginize karakter kazandırabilirsiniz. Bir çift gösterişli küpe, dümdüz bir elbiseyi gece kıyafetine dönüştürebilir ya da altın bir zincir beyaz tişört-kot pantolondan oluşan kombinasyonunuzu daha şık bir hale getirebilir.

Kişiliğinizi stilinize yansıtırken alışverişinizi sürdürülebilir seçimlerden yapmak da hem geleceğiniz hem de etik koşullar açısından büyük önem taşıyor. Sürdürülebilirlik dendiğinde aklınıza sadece geri dönüşüme gönderdiğiniz eski kıyafetleriniz, yeniden dönüştürülmüş polyester ya da organik pamuk gelmesin. Bu bakış açısı, takı kutunuzda da etkisini göstermeli. Sürdürülebilir mücevherler sadece geri dönüştürülmüş materyaller ya da etik kaynaklı taşlardan ibaret değil, tüm sürecin şeffaf olmasından söz ediyoruz.

Adil ticaret ilkeleriyle üretilmiş mücevherler, el emeğine ve ustalığa da hak ettiği değeri veriyor. Sürdürülebilirlikte sadece malzemeler değil, zanaat da ön plana çıkıyor. Özellikle yüksek moda markalarının üretim şartlarının dikkat çektiği ve çokça tartışıldığı bu dönemde, halihazırda metal ve taş madeninden dolayı çok da iyi bir şöhrete sahip olmayan mücevher kategorisinden alışveriş yaparken sürdürülebilir seçeneklerin daha popüler olması kaçınılmaz. Yalnızca stili değil, etik değerleri de yansıtan bu parçalar, modanın en şık yüzünü temsil ediyor. Sadece bir aksesuar olmanın ötesinde, duygusal değeri yüksek ve nesilden nesile geçebilen güçlü parçalar olan mücevherleri seçerken çevre dostu ve ilkeli tasarımlar olmasına özen göstermek o mirası daha anlamlı ve değerli kılıyor.

Takı endüstrisinin heteronormatif ideallerine uymayı reddeden markalardan Bario Neal.

Sürdürülebilir ve estetik mücevherler dendiğinde öne çıkan markalardan ilki Agmes. New York merkezli markanın arkasında iki kardeş, Morgan ve Jaclyn Solomon var. Morgan, Agmes'i vefat eden arkadaşı Andrew'un cesaretlendirmesiyle 2016 yılında kurmuş; marka ismini de hem kendi hem de Andrew'un adını birleştirmiş. Koleksiyonlarından mimari görünümlü parçalara yer veren ikili, sürdürülebilirlik konusunu öncelikleri arasında tutuyor. Her detayı yerel ve el üretimi olarak planlayan Agmes, bu şekilde çevresel ayak izini minimuma indirgemeyi hedefliyor. Marka, aynı zamanda geri dönüştürülmüş metaller kullanarak üretim esnasında hiçbir malzemenin ziyan olmamasını sağlıyor. Agmes'in minimal ve heykelsi tasarımları, sadelikten ödün vermeden gösterişli bir stile sahip olanların koleksiyonunda mutlaka bulunması gerekli. Kopenhag Moda

Angeles merkezli Grace Lee, sadece geri dönüştürülmüş altın ve Kimberley Süreci'ne dahil olmuş kaynaklardan alınan ihtilafsız elmaslar kullanıyor.

Heykeltıraş ve tasarımcı Simone Bodmer-Turner ve Agmes iş birliğinde tasarlanan Baroque Bodmer küpe.

Glow Unlock-it bileziği ile Akola, 7 kadına iş imkanı sağlamış oldu.

Haftası'nda Remain podyumuna karakterli mücevherleriyle eşlik eden Agmes'in repertuarında amorf inciler, yoğun gümüşler ve zarif altın parçalar bulunuyor. Marka, zaman zaman lokal sanatçılarla da iş birliği yapıyor. Örneğin markanın estetik anlayışını harika bir şekilde harmanlayan Baroque Bodmer küpeler, heykeltıraş ve tasarımcı Simone Bodmer-Turner ile olan iş birliğiyle ortaya çıkmış. Nesilden nesile aktarmak için ideal kaliteye hem de zamansız titrine sahipler.

Koleksiyonuna daha renkli parçalar katmak isteyenler içinse SVNR devreye giriyor. 2018 yazında Bedford-Stuyvesant, Brooklyn'de yağmurlu bir hafta sonunda kurulan bu markanın arkasında tasarımcı Christina Tung var. İsmini hatıra, hatırlamak anlamına gelen Fransızca 'souvenir' kelimesinden alan SVNR, gittiğiniz bir yerden eve getirebileceğiniz kadar küçük ancak elinize aldığınızda sizi tekrar oraya götürebilecek kadar güçlü bir etkisi olan şeylerden ilham alınarak yaratılmış. Etik ve estetiğin buluşmasından doğan bir marka olan SVNR, sürdürülebilir üretim uygulamaları ve bilinçli tüketim anlayışını, modanın mistik dönüştürücü gücüne olan tutkuyla birleştiriyor. Bu prensiplere dayanan SVNR takıları, bulunan, yeniden kullanılan, geri dönüştürülmüş ve doğal malzemelerden üretiliyor ve böylelikle her el yapımı parça, bir zaman ve mekana atıfta bulunuyor. Taşları, malzemeleri standart bir üretimden çıkmayan SVNR'in her parçası, bu özelliklerinden dolayı farklı bir konumda değerlendirilebilir. Ayrıca markanın küpeleri, aksi belirtilmediği sürece çift olarak satılmıyor. Bu da karıştır-eşle mantığıyla kendi takı kombinasyonlarınızı oluşturmanızı sağlıyor.

Afrika kökenli tasarımcı Rosh Mahtani, Oxford'da Fransızca ve İtalyanca eğitimi alırken Dante Alighieri'yi keşfetmiş. Yazarın eserlerinden ve yaşamından etkilenerek Alighieri markasını çıkaran Mahtani, koleksiyonlarındaki her tılsımın tasarımında Dante'nin karanlık bir ormanda kaybolduğu hikayesinden ilham almış. Mücevherat üzerine bir eğitimi olmayan tasarımcı, bu sebeple kendi kendine ortaya çıkardığı

SVNR tasarımları bulunan, yeniden kullanılan, geri dönüştürülmüş ve doğal malzemelerden üretiliyor.

Deri dönüştürülmüş bronz döküm ve 24 ayar altın kaplama gerdanlık, The Immortal Wanderlust, Alighieri.

Sedef, turuncu turkuaz, lapis lazuli, magnezit birleşimindeki "Marrakech" saç tokası, SVNR.

14 ayar altın ve baget pırlantalı yüzük, Baguette Eternity Ring, Grace Lee.

parçalarda özgür davranabilmiş. Markanın imzası olan pürüzlü doku, kusurlardan gelen kusursuzluğa dikkat çekerken tasarımlarda kullanılan altın, bronz ve gümüşün hepsi %100 geri dönüştürülmüş. Elmas, inci ve yarı değerli taşlarsa etik kaynaklardan elde edilmiş ve hayat boyu garantiye sahip. Hikayesi Afrika'da geçen bir diğer marka Akola ise Uganda dilinde 'Bu kadın çalışıyor' anlamına gelen ismiyle aslında misyonunu da anlatıyor. Kadınlar için kadınlar tarafından kurulan bu marka, Uganda'daki kadınlara iş imkanı sağlarken el emeğiyle üretilen tasarımlarının tüm malzemelerini lokal olarak temin ediyor.

Elmaslarla bezeli tasarımlara karşı koyamayanlar için de sürdürülebilir markalar mevcut. Los Angeles merkezli Grace Lee, bir mücevherin kutuda durmasındansa her gün, keyifle kullanılması gerektiğini savunurken, mücevherlerinde sadece geri dönüştürülmüş altın ve Kimberley Süreci'ne dahil olmuş kaynaklardan alınan ihtilafsız elmaslar kullanıyor. Markanın tüm ürünleri üst üste takılmak ve karıştırıp kullanılmak üzere tasarlanmış. Sürdürülebilir bir tektaş arıyorsanız eğer bu iki markadan Bario Neal devreye giriyor."Aşkı, hayatı, tüm kimlikleri ve deneyimleri kapsayan, sürdürülebilir mücevherler tasarlamak bir ayrıcalık" diyen Bario Neal, takı endüstrisinin heteronormatif ideallerine uymayı reddeden marka cinsiyetsiz ve beden olarak kapsayıcı koleksiyonlar sunuyor. %100 geri dönüştürülmüş veya Fairmined sertifikalı metallerle çalışan marka, aynı zamanda geleneksel madencilik yapan küçük çaplı firmaları da destekliyor. Araştırma, sektörle iş birliği ve sürdürülebilir madencilik girişimleriyle, elmaslar ve renkli taşlar için yüksek standartlar oluşturan Bario Neal, etik kaynaklı baget elmaslardan izlenebilir pavé elmaslara ve renkli taşlara kadar sektörde birçok ilke imza atmış. Endüstriyel süreç gerektirmeyen geri dönüştürülmüş taşları eski stoklardan veya diğer takılardan yeniden kullanarak daha fazla çevresel etkinin önüne geçen mücevher evi, aynı zamanda aile yadigarı takılardan taşlar da kullanarak kişiye özel, anlamlı takılar tasarlıyor.

SANAT YANSIMASI

Yazı: Esra Dede Kağıtçı

Bilbao'daki Guggenheim Müzesi, titanyum kaplı kıvrımlı dış cephesiyle bir gemi veya akan bir kumaş parçasını andırıyor.

Sanat ve mimarinin kesişimi, bir bütünlük içinde hayal gücümüzü geliştiren, perspektifimizi açan ve duyularımızı besleyen mekanlar yaratır. Bu dinamik etkileşim, Zaha Hadid, Frank Gehry ve Renzo Piano gibi avangard mimarların yenilikçi tasarımlarında gözle görülür bir gerçeklik kazanıyor. Fenomen yapıların sanatsal unsurlarına odaklanarak, biçim, malzeme ve işlev konusundaki benzersiz yaklaşımlarıyla görsel açıdan etkileyici yapılar yaratan mimarların, bu mekanlarda kültürel ve duygusal bağlantıları nasıl somutlaştırdığını anlamaya çalışacağız.

Mimarlıktaki etkisi ayrı yerde duran Zaha Hadid, modern çağın en fenomen yapılarından bazılarını miras bıraktı. Örneğin, 2012'de tamamlanan Bakü'deki Haydar Aliyev Merkezi, parametrik tasarımdaki ustalığının yanı sıra biçim, işlev ve sembolizmi bütünsellik içinde harmanlama becerisinin bir kanıtı niteliğinde. Beyaz kaplama ve camdan oluşan akışkan, dalga formlu yapısıyla Haydar Aliyev Merkezi, mimarlık, mühendislik ve sanatın birleştiği yerde Hadid'in tasarım sınırlarını zorlamadaki kararlılığını gösteren güçlü bir sembol.

Hadid sadece işlevsel değil, insanda güçlü duygular uyandıran mekanlar yaratma becerisiyle öne çıkıyor. Özellikle Haydar Aliyev Merkezi projesinde yapılı çevre ile manzara arasındaki sınırları bulanıklaştırarak sürrealist bir Dali tablosu gibi hem sürükleyici hem de dönüştürücü bir deneyim yaratıyor. Akışkan ve organik formlarıyla yapı, mimarlık sınırlarını genişletmede hayal gücünün ne kadar değerli olduğunu düşündürüyor. Bu bağlamda yapı, modern mimarinin estetik ve duygusal gücünü sergileyen bir sanat eseri niteliğinde.

Miami'deki One Thousand Museum,mimarın kendine özgü tarzını somutlaştırmaya devam ediyor. Zaha Hadid'in hayattayken üzerinde çalıştığı ve 2016'daki vefatından önce tamamlanan son büyük projelerden biri olan yapı, eğriler ve akıcı çizgilerden oluşan dış cephesi ve strüktürüyle mimaride yeni zirveler yaratıyor.

Öte yandan Hadid'in etkisi mimari eserlerinin ötesine uzanıyordu. Kentsel çevreler için kimlik ve ilerleme sembolleri olarak hizmet edebilecek binalar yaratmanın önemini anlayan kültürel bir güç simgesiydi. Genellikle erkek egemen bir alan olan mimarlıkta, kendi görüşlerini ve yeteneğini kanıtlayarak, özellikle Arap dünyasındaki kadınlar için bir ilham kaynağı oldu. Kendi adını taşıyan bir mimarlık firması kurarak, büyük ölçekli projelere liderlik eden ve uluslararası arenada tanınan bir figür haline geldi. Kariyeri boyunca karşılaştığı

Sol sayfada: 2012'de tamamlanan 245 metrelik Londra'daki 'The Shard', mimar Renzo Piano tarafından tasarlandı.

zorluklara rağmen, Hadid'in azmi ve kararlılığı, kadınların da yaratıcı güçlerini ifade edebileceğini ve mimarlıkta en yüksek seviyelere ulaşabileceğini gösterdi.

Hadid'in başarısının ardında yeteneği, durmak bilmeyen kararlılığı ve statükoya meydan okuma isteği yatıyor. 2006 yılında *Guardian*'a verdiği bir röportajda, "Eğer sizi öldürmüyorsa, o zaman iyi değilsinizdir" diyerek, zanaatına olan yoğun bağlılığını yansıtmıştır. Bu şiddetli kararlılık onu mimarlık dünyasının ön saflarına taşıdı ve burada sadece binalar tasarlamakla kalmadı, aynı zamanda yeni nesil mimarlara geleneksel sınırların ötesinde düşünmeleri için ilham verdi.

Sanat ve tasarımı birleştiren diğer bir isim Frank Gehry, hem şehirlerin görsel manzarasını hem de binaların kültürel önemini yeniden tanımlayarak çağdaş mimari üzerinde derin ve dönüştürücü bir etki yarattı. Gehry'nin mimarlık anlayışı, yenilikçi malzeme kullanımı ve cesur form arayışlarıyla dikkat çekiyor. Tıpkı Zaha Hadid gibi o da mimari tasarımın sınırlarını zorlamaya inatçı bir kararlılık sergiliyor.

Gehry'nin etkisi biçim ve malzemeye yönelik yaklaşımından kaynaklanıyor. Akışkan, heykelsi formlara dönüşen yapıları, geleneksel mimari normlara meydan okur ve hareket halindeymiş gibi görünür. Örneğin, İspanya'nın Bilbao kentindeki Guggenheim Müzesi, titanyum kaplı kıvrımlı dış cephesiyle bir gemi veya akan bir kumaş parçasını andırır. Mimarinin görsel olarak neleri başarabileceğine dair yeni bir standart belirleyen bu yapı sadece bir müze değil, başlı başına anıtsal bir sanat eseri olarak kabul ediliyor.

Zaha Hadid'in hayattayken üzerinde çalıştığı ve 2016'daki vefatından önce tamamlanan son büyük projelerden biri olan Miami'deki One Thousand Museum.

Gehry'nin malzeme kullanımı da onu diğerlerinden ayırır. Malzemeleri beklenmedik şekillerde kullanarak sıradan olanı olağanüstü yapar. Guggenheim Bilbao'daki titanyum kaplama, binanın parıldayan görünümünü desteklerken, günün farklı ışıklarında renk değiştirerek yapıya dinamik, neredeyse organik bir nitelik katıyor. Gehry'nin binaları genellikle katılık ve akışkanlık algısıyla oynar, formları manzara boyunca dalgalanıyor gibi görünür.

Gehry'nin binaları görselliğin ötesinde derin bir kültürel etkiye sahip; bulundukları şehirlerde dönüşümün de sembolleri olurlar. Guggenheim Bilbao belki de bunun en bilinen referanslarından biri. Müzenin inşasından önce Bilbao, uluslararası ilgiyi çekecek çok az şeyi olan, gerilemekte olan bir sanayi kentiydi. Guggenheim'ın tamamlanması Bilbao'yu küresel bir kültürel destinasyona dönüştürdü ve bu fenomen artık "Bilbao Etkisi" olarak biliniyor. Bu terim, tek bir binanın turistleri, yatırımcıları ve kültür kurumlarını çekerek tüm bir şehri nasıl canlandırabileceğini tanımlamak için kullanılıyor ve araştırma konusu oluyor.

Gehry'nin çalışmalarının kültürel etkisi Bilbao'nun ötesine uzanıyor. Los Angeles'taki Walt Disney Konser Salonu

Fondation Louis Vuitton binasının tüm cam çatılarına mimar Frank Gehry tarafından uygulanan geçici çalışma.

ya da Paris'teki Louis Vuitton Vakfı gibi binaları, o şehirlerin kültürel kimliğinin bir parçası olan simge yapılara dönüşmüş durumda. Gehry'nin mimarisi kentsel dönüşüm için de bir katalizör görevi görerek daha önce ihmal edilmiş veya az gelişmiş bölgelere yeni bir hayat getiriyor.

Gehry'nin mimari felsefesi, sanatsal duyarlılığıyla da yakından ilgili. Binaların yalnızca işlevsel yapılar değil, yaratıcılık ve duyguları ifade eden birer sanat formu olarak gören mimari yaklaşımı, daha çok bir sanatçının biçim ve mekanı tekrar tekrar keşfetme arayışına benzeyen tasarım sürecinde açıkça görülüyor. Gehry genellikle kaba taslak eskizlerle ve fiziksel modellerle başlar, yankı uyandıran bir form bulana kadar şekiller üzerinde denemeler yapıyor. Bu süreç son derece sezgisel ve içgüdüsel bir tepki uyandıran binalar yaratma arzusuyla hareket ediyor.

Gehry sanatçılarla yaptığı iş birlikleri ve sanatsal unsurları binalarına dahil etmesiyle biliniyor. Mimari ve sanat arasındaki etkileşim, onun çalışmalarında sürekli tekrar eden bir tema. Binalarının heykelin akışkanlığını taklit eden kıvrımlı formlarında veya Gehry'nin bir etki olarak belirttiği caz müziğinin doğaçlama doğasında görüldüğü gibi... Bu sanatsal yaklaşım, binaların sadece barınma alanları değil, güçlü sanatsal ifadeler olabileceğini vurgulayarak, mimariyi bambaşka bir seviyeye yükseltmeye yardımcı olmuştur.

Mimar Renzo Piano tarafından tasarlanan New York Times binasının dış cephesi.

Los Angeles'taki Walt Disney Konser Salonu şehirlerin kültürel kimliğinin bir parçası.

Renzo Piano, modern mimarlığın en etkili figürlerinden biri olarak, sanat ve işlevselliği mükemmel bir şekilde harmanlayan eserleriyle tanınıyor. Paris'teki Centre Georges Pompidou, Piano'nun tasarım anlayışının örneklerinden biri. Bu yapı, içten dışa bir tasarımla yapısal elemanları ve mekanik sistemleri dışarıda bırakarak geleneksel mimarlık estetiğine karşı çıkıyor. Centre Georges Pompidou, sadece bir kültür merkezi olarak değil, aynı zamanda Paris'in modern ve dinamik yüzünün sembolü olarak kabul ediliyor. Bu bina, ziyaretçilerini sanatla, kültürle ve birbirleriyle etkileşime geçmeye davet eden bir alan sunuyor.

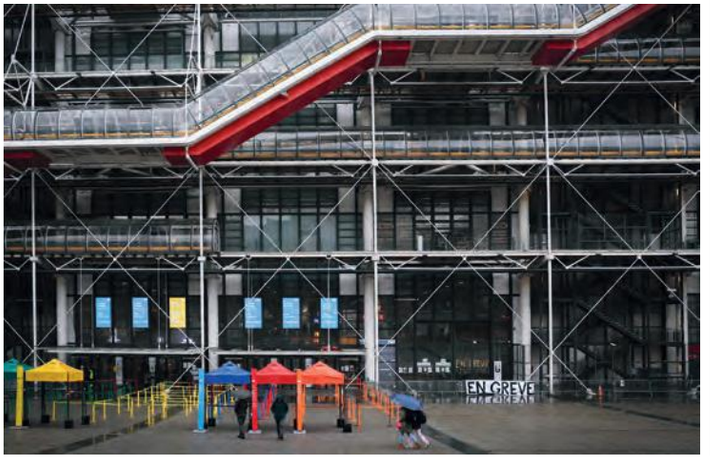

Paris'teki Centre Georges Pompidou, Renzo Piano'nun tasarım anlayışının örneklerinden biri.

Londra'nın silüetinde kendine sağlam bir yer edinmiş olan The Shard, Piano'nun işlevselliği estetikle buluşturma becerisini gösteren diğer bir eseri. Enerji verimliliği, yağmur suyu hasadı ve doğal havalandırma gibi sürdürülebilirlik ilkelerini ön planda tutan bu yüksek yapı, cam yüzeyi ve zarif formuyla Londra'nın silüetine modern bir katkı sağlar. Piano'nun bu yaklaşımı, estetik ve çevresel sorumluluğun mükemmel biçimde bir araya gelebileceğini kanıtlıyor. Sanatın işlevsellik ile nasıl entegre edilebileceğini ve bu entegrasyonun toplumsal ve kültürel etkileri nasıl güçlendirebileceğini gösteriyor.

New York'ta bulunan Whitney Amerikan Sanat Müzesi, Piano'nun çağdaş mimarinin tarihi bir kentsel bağlama entegre olmuş başarılı bir örneği. Doğal ışığın bolca kullanıldığı geniş pencereler ve teraslarla tasarlanan bu müze, sanat eserlerini ve ziyaretçileri onurlandıran bir ortam yaratıyor. Piano'nun bu tasarımı, mimarinin kültürel ifade ve insan etkileşimi için bir araç olarak nasıl kullanılabileceğini gözler önüne seriyor. Müze, dünyanın dört bir yanından sanatseverlerin ilgisini çekerek ve Meatpacking Bölgesi'nin yeniden canlandırılmasına katkıda bulunarak New York'ta kültürel bir dönüm noktası haline geldi.

New York Times Binası ise, Piano'nun sürdürülebilirlik ve insan merkezli tasarım konusundaki bağlılığını yansıtan bir yapı.

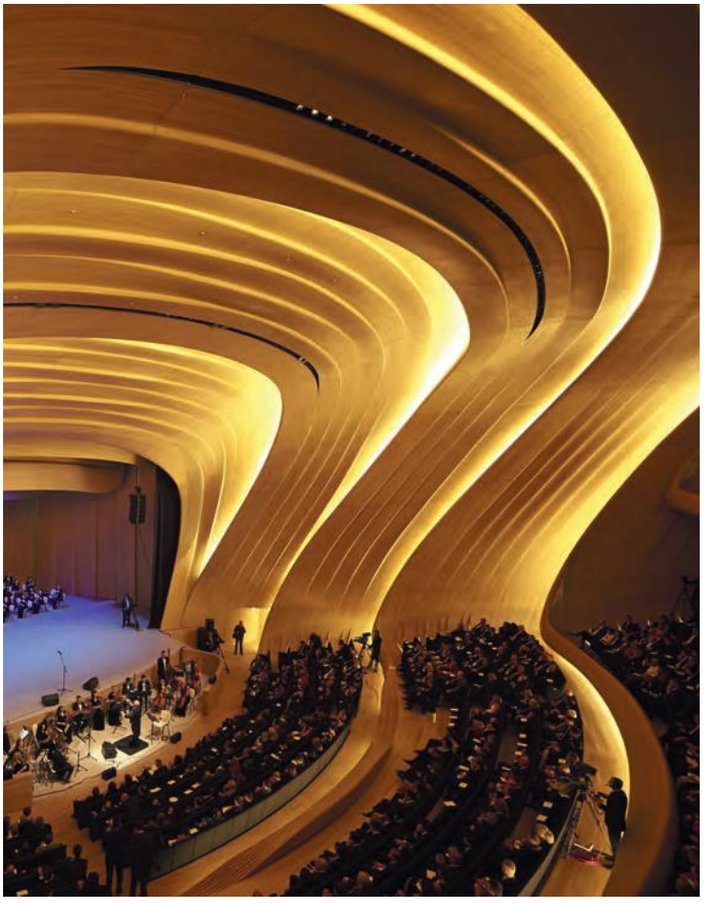

2012'de tamamlanan Bakü'deki Haydar Aliyev Merkezi.

Seramik çubuklardan oluşan perde duvarı, doğal ışığın optimize edilmesini sağlarken ısı kazancını azaltıyor. Açık ve şeffaf tasarımı, çalışanlar arasında iş birliğini ve etkileşimi teşvik eder, böylece bir topluluk duygusu yaratıyor. Renzo Piano'nun mimarisi, sadece işlevsel yapılar yaratmakla kalmaz, aynı zamanda estetik ve çevresel sorumluluğu da ön planda tutar. Eserleri, mimarlık dünyasında kalıcı bir etki bırakmış ve modern tasarım anlayışında önemli bir yer edindi. Sürdürülebilirlik, güzellik ve insan refahının ayrılmaz bir şekilde birbirine bağlı olduğu bir çevre anlayışını teşvik ediyor. Her bir proje, topluma ve çevreye katkıda bulunan bir sanat formu olarak da kabul ediliyor.

Zaha Hadid, Frank Gehry ve Renzo Piano'nun mimari perspektifleri sadece yapısal tasarımın ötesine geçerek binaları, çevrelerindeki kültürel ve görsel manzaraları şekillendiren güçlü sanat eserlerine dönüştürüyor. Biçim, malzeme ve mekan konusundaki becerileri, mimarinin nasıl duygusal tepkiler uyandırabileceğini, yaratıcılığa ilham verebileceğini ve kentsel kimlikleri yeniden tanımlayabileceğini gösteriyor. Onların katkıları üzerinde düşündükçe, sanat ve mimarinin birleşiminin yalnızca fenomen simge yapılar yaratma değil, aynı zamanda insanlar ve yaşadıkları mekanlar arasında daha derin bir bağ kurarak insan deneyimini zenginleştirme potansiyeline sahip olduğu açıkça ortaya çıkıyor.

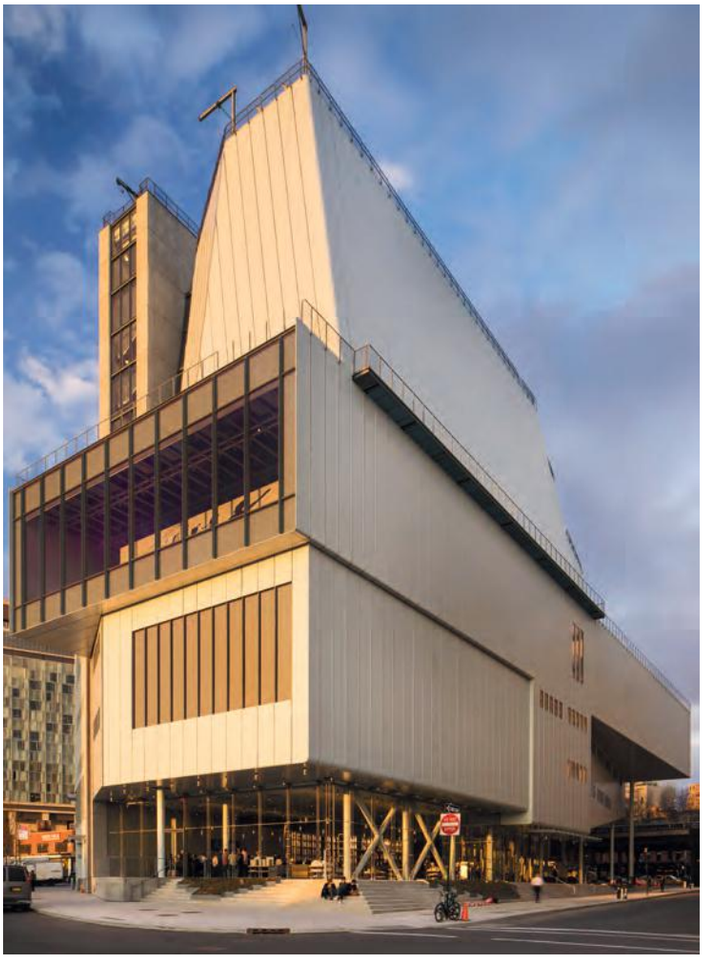

Whitney Amerikan Sanat Müzesi, Renzo Piano'nun çağdaş mimarinin tarihi bir kentsel bağlama entegre olmuş referanslarından.

KURAKLIK MESELESİ

Yazı: Utku Kuran

Sol sayfada: İzlanda'daki Gunnuhver Kaplıcaları ve arkada kalan jeotermal santrali.

Dünyamızda ne yazık ki kuraklık giderek daha sık ve daha şiddetli görülmeye başladı. Tahmin edersiniz ki bu durum, toplumların yaşam standartlarını, gıda güvenliğini etkilerken özellikle çiftçilerin geçim kaynakları için ciddi bir tehdit oluşturuyor. Öte yandan kuraklık ve su verimliliğinin azalması sadece tarımı değil, diğer tüm sektörleri de ekonomik ve sosyal sonuçlar nedeniyle yakından ilgilendiriyor. Kuraklık birçok nedenden kaynaklanıyor olsa da listenin başında iklim krizi ve insan faaliyetleri yer alıyor. Dünya genelinde bu negatif etkinin azaltılması için su kaynaklarının verimli kullanımını destekleyen ürün çeşitlendirmesinin yanı sıra yeni teknolojiler de uygulanıyor. Çiftçilerin kuraklığın zorluklarıyla başa çıkmasına yardımcı olacak yaratıcı ve yenilikçi yaklaşımlar, daha az karbon salınımlı ve daha pratik uygulamalar benimseniyor.

Kuraklığın tarım özelindeki etkilerine göz atacak olursak, ilk sırada mahsul kıtlığı ve mera kayıplarıyla doğrudan ortaya çıkan ekonomik etkiler var. Mali zarar genelde artan fiyatlar yoluyla tüketicilere yansıtılıyor olsa da çoğunlukla hükümetlerin politika, afet yardım programlarıyla dengeleniyor. Gıda işleyicileri gibi alt kesimlere yönelik arzın azalması; gübre ve tarım işçiliği gibi girdilere olan talebin düşmesi gibi kuraklığın dolaylı etkileri de sektörü ciddi tehlikeye düşüren problemler arasında.

Gelecek tahminleri 3°C küresel sıcaklık artışı kuraklık sıklığının Akdeniz'de yaklaşık %25, Atlantik bölgesinde ise %15 oranını aşacağını gösteriyor. Isınmayı 1,5°C ile sınırlandırmak, Avrupa ve Türkiye'de

Barselona'daki büyük kuraklık nedeniyle tamamen ortaya çıkmış eski kilise ve kano.

ortalama olarak kuraklık sıklığının iki katına çıkmasını önleyecek olsa da bir verim kaybına yol açacağı aşikar. Kuraklık sıklığı günümüzde Akdeniz'in üçte ikisinden ve Atlantik bölgesinin üçte birinden fazlasını etkiliyor. Buna karşın artan yağışlar nedeniyle Kuzey Avrupa ve Kıta Avrupası'nın kuzeydoğu kesimlerinde kuraklık tehlikesi azalıyor. Bu perspektiften bakıldığında hem kuzey bölgelerdeki yağış artışının hem de ekvatora yakın bölgelerde yaşanan kuraklıkların küresel ekonomiyi de etkisi altına aldığı söylenebilir.

Birçok dengeyi değiştiren, kimi bölgede azalıp kimi bölgede artan yağışlar dünya çapında ciddi adaptasyon tekniklerinin uygulanmasını zorunlu kılıyor. Su kıtlığı, kuraklık ve erozyona uğramış verimsiz topraklar mahsul verimliliğini etkilerken gelişmesini de engelliyor. Tıpkı tarım gibi hayvancılık da suya bağımlı. Su kıtlığı, çiftçilerin daha fazla hayvan satmasına yol açarak hayvancılığın giderek azalmasına neden olabiliyor. Başlangıçta sayısal azalma et bolluğuna ve dolayısıyla et fiyatlarında düşüşe neden olabilir ancak uzun vadede yem ve su fiyatlarının artmasıyla başlangıç noktasına geri dönüyor.

Tarım sektörü, gıda ve enerji güvenliğini sağlamaktan kırsal topluluklara iş imkanı sunmaya dek birçok açıdan dünyanın en büyük ekonomilerine katkıda bulunuyor. Örneğin, 2023'te Kuzey Amerika'da çiftlikler ekonomiye 203,5 milyar dolar katkı sağlamış durumda. Tarım sektörü, ekonomide yaklaşık 3,5 milyon kişiye istihdam sağlıyor; çiftlik gelirinin yaklaşık yarısı da hayvancılık üretiminden elde ediliyor. Ancak sıklığı

Navi Mumbai'deki nehrin kurumuş kısmı, yerel halkın suya erişimi olmadığından çamaşır yıkama gibi ihtiyaçları karşılamak adına kullanılıyor.

artan kuraklık ve sürekli kuraklık, tarımsal üretimin azalması, mülklerin tahrip edilmesi ve meralardaki hayvanların satılması gibi birçok olumsuz etki yaratıyor. 2012'de ABD'de yaşanan şiddetli kuraklık, tarım arazilerinin %80'ini etkileyerek eyaletlerin üçte ikisinden fazlasının afet bölgesi ilan edilmesine neden olmuştu. Kuraklık, Great Plains ve Midwest'te hayvancılık, buğday, mısır ve soya fasulyesi üretimini etkilemiş ve federal mahsul sigortası programı tarafından 14,5 milyar dolarlık zarar ödenmesine yol açmıştı. 2015'te Kaliforniya'da yaşanan kuraklık ise, tarım sektöründe 1,84 milyar dolarlık doğrudan maliyete, 10.100 mevsimlik iş kaybına ve 8,7 milyon dönümlük yüzey suyu kıtlığına neden olmuştu. Günümüzde ise kuraklık olaylarının maliyeti yılda ortalama 9 milyar doların üzerinde seyrediyor.

Gıda güvenliğini de doğrudan etkileyen kuraklık örneğin, meyve, sebze ve diğer gıdalara erişimi zorlaştırırken, bu ürünlerin fiyatlarında da belirleyici oluyor. İklim Değişikliği Çağında Küresel Su Problemi raporu aşırı kuraklıkların Avrupa, Asya ve Afrika kıtaları da dahil olmak üzere dünya genelinde gıda erişimini kısıtladığını ortaya koyuyor. Buğday gibi temel gıda ürünlerinin %22'sinin halihazırda su verimsizliği ve yüksek kuraklık riski taşıyan bölgelerde yetiştirildiğini belirten WWF raporuna göre ise kuraklık riski arttıkça, kıt su kaynakları nedeniyle bölgesel çatışmaların yaşanma olasılığı-da artıyor. Suriye, Lübnan ve Sudan gibi siyasi açıdan istikrarsız ülkelerde yaşanan kuraklık, mevcut krizleri daha da derinleştiriyor. Bilhassa Orta Doğu topraklarının %90'ının kuraklık açısından en yüksek risk kategorisinde yer aldığını düşünürsek, her yıl ortalama 100 milyon insanı etkileyen bu durumun çevresel sürdürebilirlik açısından da olumsuz sonuçlara yol açtığını dile getirebiliriz.

Kuraklık tatlı su ekosistemlerini de derinden etkiliyor. "Kuraklık, önemli ekosistemleri yok ediyor ve gıda güvenliğini tehlikeye atıyor; toplumsal huzursuzluğu ve siyasi çatışmayı körüklüyor" diyen WWF Almanya Tatlı Su Uzmanı Philipp Wagnitz, uluslararası toplum, sivil toplum kuruluşları ve Birleşmiş Milletler programlarının, küresel ısınmayı 1,5°C ile sınırlamak adına katkılarını artırmaları gerektiğini, aksi takdirde geri döndürülmesi zor bir yola gireceğimizi belirtiyor. Wagnitz ve arkadaşları, enerji kaynakları (soğutma, ulaşım, hidroelektrik) için büyük ölçüde suya bağımlı olan bir dünyada, daha sık ve daha yoğun kuraklıkların enerji üretimini tehdit ettiğini vurguluyor.

Sağ sayfada: Hindistan'ın Visakhapatnam yakınlarındaki Sileru ormanından köyüne su taşıyan kabile üyesi.

Kuraklığın dünya genelinde altyapılara verdiği hasar yaklaşık %8 oranında.

Başta kömür, doğalgaz ve nükleer enerji olmak üzere dünyadaki termik enerjinin neredeyse yarısı kuraklık riskinin yüksek olduğu bölgelerde üretiliyor. Sadece İspanya'da kayıtlı olan 269 enerji santralinin %50'sinden fazlası yüksek veya çok yüksek kuraklık riskine maruz kalıyor. Fransa'da, bununla yüzleşen 27 santralin 4'ü nükleer santral iken, Almanya'da 4 kömürlü termik santralin yanı sıra Altheim hidroelektrik santrali ve Kirchmöser gaz santrali de yüksek kuraklık riskine maruz kalıyor. “Kuraklık krizi ve riskleri göz önüne alındığında, dünya çapında yeni kömür, gaz veya nükleer enerji santrallerinin inşası anlamsızlaşıyor. Su seviyelerinin düşük olduğu dönemlerde, diğer çevresel etkiler de devreye girince hidroelektrik dolaylı olarak yeşil bir alternatif olmaktan çıkıyor. Rüzgar ve güneş enerjisinin düşen maliyetleri, artık bu enerjilerin ekonomik açıdan rekabetçi olduğu ve onlara öncelik verilmesi gerektiği anlamına geliyor," diyor Wagnitz. Dünya genelinde, bir milyondan fazla nüfusa sahip şehirlerin %19'u, halihazırda yüksek veya çok yüksek kuraklık riski olan bölgelerde bulunuyor; bu da aslında toplamda yaklaşık 370 milyon insanı etkiliyor. Listede nüfusu 10 milyondan fazla olan altı büyük şehir de yer alıyor: Delhi, Kahire, Karaçi, İstanbul, Rio de Janeiro ve Tokyo ve liste uzuyor. Avrupa'da ise İstanbul'un yanı sıra Madrid ve Lizbon da şu anda yüksek kuraklık riskiyle karşı karşıya olan birkaç şehir diye ekleyen Wagnitz, "Roma, Napoli, Atina ve Münih gibi diğer şehirler de birkaç yıl içinde kuraklık riski nedeniyle benzer bir durumla karşılaşabilir" uyarısını yapıyor.

Farklı birçok sektöre olan etkisi açık olan kuraklıktan kaynaklanan yıllık kayıplar, günümüzde AB ve İngiltere için yılda yaklaşık 9 milyar euro'ya ulaşmış durumda. En yüksek kayıplar da İspanya (1,5 milyar euro/yıl), İtalya (1,4 milyar euro/yıl) ve Fransa'da (1,2 milyar euro/yıl) yaşanıyor. Bu noktada listedeki bölgelerin özellikle Akdeniz’de bulunan ülkeler olması dikkat çekiyor. Hal böyle olunca Akdeniz bölgesinin hem sulak ekosistemler hem de tarımsal bölgeler için ciddi bir risk taşıdığını rahatlıkla söyleyebiliriz. Bölgeye bağlı olarak kayıpların %39-60'ı tarım, %22-48'i ise enerji sektörüyle ilgili. Kamu su temini, toplam hasarın %9-20'sini oluştururken, ulaştırma sektöründeki kayıplar diğer sektörlere kıyasla daha az gerçekleşiyor. Kuraklığın dünya genelinde altyapılara verdiği hasar ise yaklaşık %8 oranında.

Birtakım riskler söz konusu olsa da çözümler, adaptasyon teknikleri ve etkileri azaltmaya yönelik yöntemler her zaman mevcut. Toplumların ve sektörlerin kuraklığa karşı dayanıklılığını artırmayı hedefleyen uyum stratejileri gibi... Geliştirilmiş elektrik santrali soğutma teknikleri, kuraklığa dayanıklı mahsuller gibi özellikli tedbirler bulunuyor. Kurumsal dönüşümler, geçim ve ekonomik çeşitlilik, sigorta ve diğer piyasa araçları, sosyal güvenlik ağları, izleme ve veri toplama, erken uyarı ve alarm sistemleri gibi ek önlemler de uyum stratejilerine dahil edilmeli. Bu önlemlerin gerçek maliyetleri ve faydaları coğrafi, iklimsel ve sosyoekonomik faktörler gibi yerel koşullara bağlı olarak önemli ölçüde değişse de bölgesel olsun olmasın özellikle tarım sektöründe kuraklıkla mücadele etmek için dünya genelinde çeşitli çözümler geliştiriliyor. Bu çözümler, su yönetiminden tarımsal tekniklere, politika geliştirmeden eğitime kadar geniş bir yelpazeye yayılıyor.

Çözümlerden biri olan damla sulama ve akıllı sulama sistemleri, suyu daha verimli kullanmayı amaçlayarak buharlaşma kayıplarını en aza indirir. Kuraklığa dayanıklı bitki türleri, genetik olarak geliştirilmiş tohumlar ve yerel tohum çeşitlerinin kullanımı ile düşük su seviyelerinde bile yüksek verim elde ediliyor. Toprak yönetiminde ise muhafaza tarımı gibi teknikler, toprak nemini koruyarak erozyonun ve nem kaybının önüne geçiyor. Örneğin Kenya'da uygulanan muhafaza tarımı yöntemi, toprak işleme faaliyetlerini azaltarak kuraklık dönemlerinde daha iyi hasat alınmasının zeminin hazırladı. Su hasadı ve depolama teknikleri, Hindistan'ın Rajasthan eyaletinde olduğu gibi yağmur sularının toplanarak yer altı suyu olarak depolanmasını ve kurak dönemlerde kullanılmasını sağladı.

2012'de ABD'de yaşanan şiddetli kuraklık hayvancılık, buğday, mısır ve soya fasulyesi üretimini etkilediği gibi federal mahsul sigortası programı tarafından 14,5 milyar dolarlık zarar ödenmesine zarara yol açtı.

Entegre su yönetimi ve su paylaşım anlaşmaları gibi politikalar, su kaynaklarının adil ve dengeli bir şekilde dağıtılmasını hedeflerken, Avustralya'nın Murray-Darling Havzası'nda bu uygulamalarla su kullanımı optimize edildi. Kuraklık tahmin ve izleme sistemleri, çiftçilere erken uyarılar sağlayarak, tarımsal kayıpların azaltılmasına yardımcı oluyor. ABD'deki Ulusal Kuraklık Merkezi bu konuda örnek teşkil eden bir sistem geliştirdi. Ayrıca, kuraklıktan etkilenen çiftçilerin mali yardımlar, sigorta programları ve teşviklerle desteklendiği sürdürülebilir tarım politikaları oluşturuldu. Ek olarak agroekolojik yöntemler, polikültür ve ekim nöbeti gibi uygulamalarla toprak verimliliği artırılmakta, ekosistem temelli yönetimle tarımın çevresel etkileri azaltılıyor.

YERYÜZÜ HALLERİ

Yazı: Burcu Çimen ve Didem Yazıcı

Yeryüzünde özenle, dikkatli ve nazikçe yaşamak belki de hiç olmadığı kadar önem taşıyor. Bu yüzden milyonlarca canlı türünün paylaştığı dünyada karşıtlıklardan ve hiyerarşiden beslenmeyen ilişki yapılarının peşine düşmeliyiz. Öyle ki Yapı Kredi'nin 80. yıl etkinlikleri kapsamında 6 Eylül – 30 Mart 2025 tarihleri arasında Yapı Kredi Galeri'de gösterimde olan *Yeryüzü Halleri* sergisi ile ekolojiye dayanan eserler üreten, on bir güncel sanatçıyı bir araya getiriyor. Araştırma ve süreç temelli eserlerle birlikte biçimsel estetiği de önceleyen çalışmalardan oluştuğu gibi ismini, Birhan Keskin'in insan dışı canlıları merkeze alarak yazdığı şiir kitabı *Yeryüzü Halleri*'nden alan sergi, resim, performans, fotoğraf, video, vitray, heykel ve yerleştirme gibi çeşitli mecraları içeriyor. Sanatçıların yaklaşımları, malzeme seçimleri ve araştırma konuları canlılarla eşitlikçi bir tahayyül üzerinden kurulan ilişkilere dayanıyor. İnsanın doğayla ilişki kurma biçimlerini sosyopolitik ilişkiler ve gündelik yapılara dair gözlemler üzerinden kavramayı amaçlayan sergi sürdürülebilirliğin sosyal adalet ve hak temelli yaklaşım üzerine

Buşra Tunç, *Yeni Extremofiller*, 2024, değişken boyutlarda, Yapı Kredi 80. yıl özel üretim.

etkisini düşündürmeyi amaçlıyor. "Yeryüzü Halleri" yaşamsal kaynaklar üzerindeki topluluk haklarının korunması gerekliliği, sömürgeci yaklaşımın eleştirisine duyulan ihtiyaç ve bunların yarattığı sonuçların yeniden düzenlenmesine duyulan gereksinimler etrafında şekillenir.

Çevre felaketlerinin insan ve insan olmayan varlıklarda yarattığı tahribat etrafında şekillenen ekoloji odaklı sanat, siyaset, kültür, ekonominin yarattığı koşullardan bağımsız düşünülemez. Bu tahribatı belgeleyen ve bu gidişatın değişimi konusunda hareket etmeyi öneren işlerin yanı sıra, insan ve doğa temasını farklı sanatsal teknik ve yaklaşımlarla kavramsallaştıran çalışmalar da bu alanda kendini gösterir. Sergi, ekoloji düşünürü, çevre aktivisti ve araştırmacı Vandana Shiva'nın *Yeryüzü Demokrasisi* adlı kitabında anlattığı, hiçbir ayrımcılığa yer vermeyen türden bir 'bir aradalığa' inanıyor.

"Yeryüzü Demokrasisi, insanları rekabet ve çatışma, korku ve nefret yoluyla bölmek yerine, onları ilgi, iş birliği ve şefkat çemberleri içinde birleştirir" (Shiva 2010:

Cengiz Tekin, *Kum*, 2012, arşivsel pigment baskı, 70 x 100 cm. Galeri Zilberman'ın izniyle.

22-24). Ekoloji ve sanatın kesiştiği yerlere bakan sergi, heterojen gerçekliklerden oluşan ve eklektik bir terim olan ekoloji kavramının (Guattari 2021) anlaşılması ve daha geniş kitlelerce benimsenmesi gerektiğini savunuyor. "Yeryüzü Halleri" izleyiciyi ekoloji temelli dünya görüşünden hareketle, doğanın ve insanların sömürüden uzak olduğu, ihtiyaç olandan fazlasının tüketilmediği bir dünya hayaline davet ediyor. Sergide bu hayali betimleyen çalışmalardan biri sanatçı Rozelin Akgün'ün sergi için ürettiği *Pîne (Yama)* (2024) isimli yerleştirmesi. Yama metaforunu kullanarak iyileştirme ve yeniden yapılandırmaya işaret eden bu eser, sanatçının geri dönüşümle ürettiği çeşitli doku ve renklerden oluşan biyoplastik ve biyoderiden yapılmış. Hem ekolojik hem de toplumsal düzeyde onarımı ve iyileştirmeyi temsil eden yama, doğaya ve topluma karşı sorumluluklarımızı hatırlatıyor; daha adil, sürdürülebilir bir dünya için çaba göstermeye teşvik ediyor.

Doğa ile insanlar arasındaki ilişkinin, sürdürülebilirlik ve karşılıklı bağımlılık üzerine kurulması gerektiğini savunan ekofeminist bir yaklaşımla çalışan Rozelin Akgün'ün sergideki ikinci eseri İstanbul'da ilk defa sergilenen *Yabani Otlar* (2024). Bu yerleştirmede Güneydoğu Anadolu Bölgesi'ndeki otlarla yapılan yemekler, ilaçlar, şifacılık ve toplayıcılık gibi gelenekler konu ediliyor. Sürdürülebilirliğin yeni bir kavram olmadığını, aslında kuşaklar boyu devam eden yöntemlerin bütünü olduğunu izleyiciye hatırlatıyor.

Sergide doğal malzemelerle üretilen bir diğer eser ise Berna Dolmacı'nın *Sisli Mavi* (2022) isimli kahve, kına, çay, kil ve tohum kullanarak yaptığı resimsel yerleştirmesi. Rozelin Akgün'ün araştırma tabanlı çalışmalarının aksine, Berna Dolmacı eskizler ve manzaralar üzerinden daha biçimsel düşünüyor. Çıkış noktaları ayrı olan iki sanatçı da doğal malzeme ile yeni dokular elde ediyorlar. Berna Dolmacı'nın hurda kağıdı kullanma biçimi deniz tasvirindeki dalgaları şekillendiriyor dağlara hacim, gökyüzüne derinlik veriyor. Kurguladığı manzaraları boya yerine hurda kağıdı ve doğal malzemelerle şekillendiren sanatçı, birçok çalışmasında olduğu gibi

Gözde Mimiko Türkkan, *(kendini) Seine Nehri'ne Vermek*, 2024-devam ediyor. Video enstalasyon, performans, desen, fotoğraf ve metin. Pilot Galeri ve Galerie Analix Forever'in izniyle.

Rozelin Akgün, *Pîne (Yama)*, 2024, biyomateryal, değişken boyutlarda, Yapı Kredi 80. yıl özel üretim.

Judy Chicago, *Çitle Durdurulmuş*, (Bahçe Dumanı serisi), 2020, kağıt üzeri arşivsel pigment baskı, 50,8 x 50,8 cm. Sanatçının ve Jessica Silverman'ın izniyle, San Francisco, © Judy Chicago.

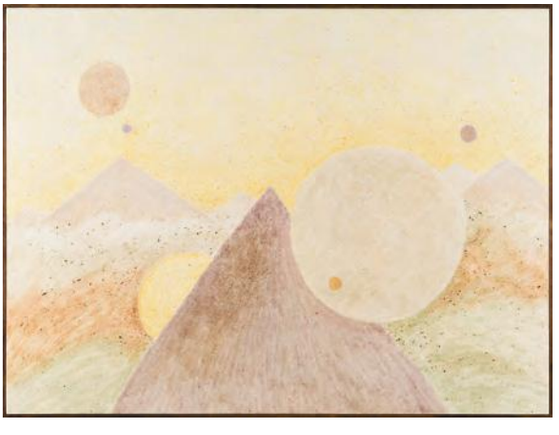

Murat Yıldız, *Çok Güzel Bir Gün Geçir 3*, Flowers & Leaves serisi, 2023, tuval üzerine taze çiçek ve yaprak, 104 x 138 cm. Öktem Aykut'un izniyle, Fotoğraf: Barış Özçetin.

Sisli Mavi'de de aromatik yağ kullanarak izleyicinin koklama duyusunu da harekete geçirmeyi amaçlıyor. Böylece izleyiciyi manzaranın kokusuna da yaklaştırarak ona çok yönlü bir deneyim sunuyor ve belleğinde kalıcı bir iz oluşturmayı hedefliyor.

Orta alanda sergilenen Müge Yılmaz'ın *Umay Ixa Kayakızı* (2021- 24) yerleştirmesi, sanatçının doğanın kendi başına bir varlık olarak algılanması üzerine düşündüğü işlerinden biri. Sanatçı dinler tarihi ve sanat tarihi üzerinden kurulan ilişkiyi feminist bilim kurgu ile birleştirirken disiplinler arası bu süreçte kavramların kesişimlerini de gözler önüne seriyor. Müge Yılmaz, Çatalhöyük'te ve Göbeklitepe'de yer alan duvar resimlerindeki doğum sahnelerine ve Anadolu kültüründeki çeşitli sahnelere gönderme yapıyor. Müge Yılmaz'ın doğa üzerinden kurduğu yakın ilişkiyi Gözde Mimiko Türkkan *(kendini) Seine Nehri'ne vermek* (2024- devam ediyor) isimli yerleştirmesinde dalgalar üzerinden yapıyor. Sanatçı bu eserinde anlatımını, psikolojik, duygusal ve sosyolojik kimliklerin dışa vurumu olarak ele alıyor. İnsan ve insan olmayan varlıklar üzerine düşünen sanatçı, bu pratiğini su dalgaları üzerine genişletiyor. Çeşitli akış formları ile ilgilenen sanatçı bedenle birleştirdiği bir form olarak dalgalara bakıyor. Hem bedensel pratiği hem de akış üzerine düşünceleri, sanatçıyı Seine Nehri ile oluşturduğu anlatıma getiriyor.

Sibel Horada ise, *Suyun Şekillendirdiği* serisinde, çocukluğunun geçtiği Burgazada'yı kendine çıkış noktası olarak görüyor. Yaşadığı yerle kurduğu ilişki, dikkatini ayrıntılar üzerine yönlendiriyor. Gözde Mimiko Türkkan'ın dalga boyutlarının kendisini sorun edinen yaklaşımı, Sibel Horada'nın çalışmasında dalganın getirdikleri üzerinden şekilleniyor. *Suyun Şekillendirdiği* heykel serisi, atıklar üzerinden giderek tahribatı şiirsel bir anlatımla sanat formuyla buluşturuyor.

Sergide, İstanbul'da ilk defa sergilenen çalışmalar arasında Cengiz Tekin'in *Kum* (2012) adlı fotoğrafı yer alıyor. Duvarında gün batımı manzarası asılı ve içi kum dolu bir odayı gösteren bu fotoğraf, içine sıkışılmış bir binaya doğayı çağırmanın zorluğuna işaret ediyor. Mekana özgü üretilen çalışmalar arasında Buşra Tunç'un *Yeni Extremofiller* isimli araştırma ve süreç temelli yerleştirmesi yer alıyor. Sanatçının İstanbul'da bir sanayi kompleksinde yürüttüğü araştırmaların çıktısı olan bu çalışma ekoloji kavramını makine, malzeme, insan, beden, zaman ve madde ilişkileri içinde ele alıyor. Sergiye *Flowers and Leaves* (2023) isimli serisiyle katılan Murat Yıldız'ın yaşatma biçimlerini düşünürken bitkiler üzerinden kurduğu anlatım, sergi mekanında resim ve heykel olarak kendini gösteriyor. Sanatçının eserleri insan doğa ilişkisi üzerinden rastlantısal bağlar kuruyor. Sergideki işleri insan sonrası kavramıyla şekillenen Ekin Kano da bu deneysel yaklaşıma benzer bir şekilde organik malzemelerle ve kişisel hikayelerle şekillenen anlatımı benimsiyor. Bu araştırma temelli eserler, insan ve insan olmayanların birlikte oluşturdukları yeni anlamlara dair önermeler sunuyor.

Sibel Horada, *Suyun Şekillendirdiği* serisi, 2019-devam ediyor. Deniz kıyısından toplanmış strafor ve poliüretan köpük, değişen ölçülerde. Sanatçının ve Versus Art Project'in izniyle, Fotoğraf: Yapı Kredi Kültür Sanat için Koray Şentürk.

Begüm Mütevellioğlu'nun rengarenk cam parçalarıyla resimsel bir yüzey yarattığı *Bu Yaz Bütün Güzellikleri Bizimle Keşfedin* (2023) ortasında iki sevgilinin durduğu cenneti andıran bir bahçe manzarası. Bitki örtüsünün dünyanın bir parçası olmasının yanı sıra, huzur veren büyüleyici ve romantik atmosferini vurguluyor. Sanatçıya göre bitkiler sadece etrafımızı güzelleştiren dekoratif öğeler değil aynı zamanda insanlarla bağ kuran, onlara iyi gelen ve akıl sağlığını destekleyen canlılar. Eserin merkezindeki çift küçük boyutlarda betimleniyor. Neredeyse tüm resmi kaplayan yemyeşil bitkiler bu eserin başrolünü üstleniyor.

"Yeryüzü Halleri", kapitalist kalıntıların şekillendirdiği dünyada, toplumların, sermayenin ve iktidarların verdiği hasarı gösterirken doğanın bir özne olmasını vurgulayan çalışmalarla suyun, dalgaların ve bitkilerin birlikte yaşamaları için önermeler sunuyor. Post-kapitalist bakış açısının insan odaklı yaklaşımından uzaklaşıp bir mantarı, çiçeği, suyun dalgasını eşitlikçi bir yerden ele alıyor.

Hepimiz birbirimize bağlıyız.

Görünmeyen köklerle, bir mantar ve ağaç gibi miselyumlara, birbirimizden gizlediğimiz yamalarımızla, korumaya çalıştıklarımızla bir duman bulutuyla bazen denizden gelenlerle birbirimize bağlıyız.

AKTÜEL ETKİNLİKLER

KÖRPERLICH,
Londra
Hauser & Wirth'ta 2 Kasım tarihine kadar gösterimde olacak olan seçkide aralarında Louise Bourgeois, Maria Lassnig, Meret Oppenheim, Alina Szapocznikow, Irène Zurkinden, Lee Lozano, Hannah Villiger ve Carol Rama'nın da bulunduğu kadın sanatçıların eserlerine yer veriliyor. Bahsi geçen sanatçılar tema olarak bedenle de ilgileniyor; kimliğin inşası ve ifadesindeki rolünü araştırıyor. Vurgu bedenin ve organlarının fizyonomisi üzerinde olsa da sergilenen eserlerde derinlerden gelen duygular resmedilmiş. Aşk, arzu, korku, öfke, histeri gibi bedensel ifade yoluyla kendini gösteren içsel duygular bunlar. Sergilenen çalışmalar, çıplak beden imgelerini ve bedensel parçaların temsillerini betimleyen portre çalışmalarından, bedensel formları çağrıştıran yarı soyut imgelere kadar uzanıyor. Bu sanatçılar çalışmaları aracılığıyla bedensel bütünlük ve bedenin kontrolü hakkında sorular sorarak, özellikle kadın olarak cinsiyetlendirilen bedenlerimiz üzerinde kimin güç ve özerkliğe sahip olduğunu sorguluyor. Bazı eserlerde figürler bulanık ve parçalı, zor geçmişleri, kişisel ve siyasi çatışmaları ya da şiddeti çağrıştırıyor. Kısacası sanatçılar, bedenlerimizden gelen benlik inşasının karmaşıklığını kavrıyor, araştırıyor ve ifade ediyorlar.

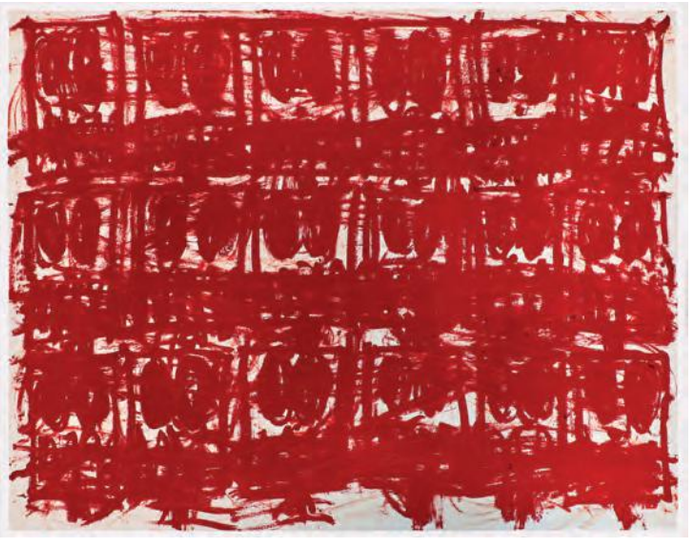

RASHID JOHNSON. ANIMA,
Paris
Kendi kuşağının önde gelen seslerinden biri olarak tanınan Rashid Johnson'ın Hauser & Wirth'taki sergisindeki resim, heykel ve filmden oluşan yeni eserleri, sanatçının içsellik ve kendini yansıtma kavramlarına uzun süredir duyduğu ilgiyi ortaya koyuyor. Sergi, Johnson'ın geçtiğimiz yıl içinde geliştirdiği ve birbiriyle yakından ilişkili olan *Soul Paintings* ve *God Paintings* adlı iki yeni serisinin galerideki ilk gösterimi oldu. Tuval üzerine yapılan çalışmaların yanı sıra ve onlardan evrilerek ortaya çıkan iki yeni bronz heykel serisi, kabaca modellenmiş yüzeyleriyle sanatçının son yıllarda heykel pratiğine olan hakimiyetine tanıklık ediyor. Ayrıca sanatçının son filmi *Sanguine* de seçkideki yerini alarak sanatçının ailesinin üç kuşağı, babası, kendisi ve oğlu arasındaki dikkat ve özen ilişkilerini inceliyor. Sergi 21 Aralık tarihine kadar gösterimde.

ZIO ZIEGLER: REVERSE PAINTINGS,
Brüksel
Son on yılda Zio Ziegler'in pratiği, sıkıca işlenmiş guaj resimlerden devasa duvar resimlerine, bronz heykellerden maksimalist panellere evrildi. Sırayla her birinin yerini bir sonraki biçim evrimine bıraktığı bir sürece izin veren Ziegler'in *Reverse Paintings* seçkisi bu hareketin mantıklı bir devamı gibi. Bunlar hoşgörü ile yapılmış ve daha sonra sanki putu yok etmek adına bir tapınak inşa edilirken zorluklarla bir varlığın içine oyulmuş gibi görünüyor. Ve eğer sanat doğayı yansıtmayı amaçlıyorsa, fedakarlık bir lütuf işareti olabilir, özellikle de doğanın evrim yoluyla sadeliği tercih ettiğini bilerek. Bu anlamda, formun indirgenmesi, düzenlenmesi ve kesilmesi, sadeleşmenin evrimsel yolculuğunu hızlandırır. Yağlı boya katmanları arasında yankılanan form ve kompozisyonun bir bileşeninden ziyade görünmez bir temel olarak duran zahmetli anların yansıması olan seçkide tam ortasından kesilmiş, yılları betimleyen halkaların belirdiği dev bir ağaç görünüyor. Seçki 2 Kasım tarihine kadar Almine Rech'te gösterimde.

JOHN GIORNO: GOD COMPLEX,
Viyana
13 Eylül-19 Ekim tarihler arasında Galerie Eva Presenhuber'de gösterimde olan seçki şiir performansı ve aktivizmiyle takdir edilen çok yönlü bir sanatçı olan John Giorno'ya yer veriyor. Giorno'nun çalışmaları, Andy Warhol, William Burroughs ve ortağı Ugo Rondinone gibi sanatçılar ve film yapımcılarıyla yapılan iş birlikleriyle çeşitli medyalara yayıldı. Hayatının çoğunda Nyingma soyundan gelen Budizm'i uygulayan sanatçı, 2017'de meditasyona, sanata ve anılarını yazmaya odaklanmak için performans göstermeyi bıraktı. *Dial-A-Poem*, 1970 yılında New York Modern Sanat Müzesi'nde gösterildi ve o zamandan beri dünyanın dört bir yanındaki galerilerde sergilendi. Öte yandan seçki Giorno Poetry Systems (GPS) tarafından organize ediliyor. GPS, şiir için yeni alanlar yaratması, şiiri sayfaların dışına itmesi ve görsel, müzikal, politik ve sosyal alanlara itmesiyle tanınan Giorno tarafından 1965 yılında kurulan sanatçıları, şairleri ve müzisyenleri destekleyen, New York merkezli, kar amacı gütmeyen bir kuruluş. Küratörlüğünü Krist Gruijthuijsen ve Anthony Huberman üstlendiği sergide GPS direktörü Huberman, Gruijthuijsen'i serginin ortak küratörlüğünü yapmaya davet etti ve her iki küratör de John'a bir mektup yazdı. Özetle ölçekle ilgilenen eserler seçen ikili hem elle tutulur hem de soyut bir anlayış benimsedi.

ARSHILE GORKY. NEW YORK CITY,
New York
1924 sonbaharında, Vosdanig Manuk Adoian adlı genç bir ressam ve mülteci New York'a taşındı ve kendine yeni bir isim verdi: Arshile Gorky. Bu jestle sanatçı, New York'un gelişmekte olan bir şehirden yükselen bir metropole ve kültürel bir merkez üssüne dönüşmesine paralel olarak kendini yeniden keşfetme ve estetik yenilik yolculuğuna çıktı. Manhattan'ın George Gershwin'in "Rhapsody in Blue"nun prömiyerine, Morgan Kütüphanesi'nin halka açılışına ve birçok açıdan Harlem Rönesansı'nın doğuşuna ev sahipliği yaptığı bir yılda, Gorky New York'a yerleşti ve Amerikan avangardının en önemli sanatçılarından biri olma yolunda ilerlemeye başladı. 2 Kasım tarihine kadar Hauser & Wirth'ta ziyaret edebileceğini seçki ise Gorky'nin New York'a gelişinin yüzüncü yılını, kutluyor. Sergide, sanatçının 1935'ten bu yana görülmemiş resim ve kağıt işleri yer alacak. Öte yandan *Nighttime, Enigma, and Nostalgia* (1930-1936), *Organization* (1933-1937) ve *Image in Khorkom* (1936-1939) gibi çeşitli akımları kendine mal ederek paradoksal bir şekilde kendini ifade etme aracı haline gelen bir üslubu rafine etmeye yönelik erken dönem çabalarını özetleyen birkaç serisinden eserler de seçkide yer alıyor.

PARIS 1940-1980. CITY IN MOVEMENT,
Barselona
Paris, 20. yüzyılın başında dönemin en önemli sanat başkentiydi. Fransız ve uluslararası sanatçılar şehre taşınarak sonraki yıllara damgasını vuracak olan yeni Avangard akımların doğuşunu tetikledi. Ancak İkinci Dünya Savaşı, birçok sanatçının ABD gibi başka ülkelere yönelmesine neden oldu ve Paris'in sanat başkenti olmaya devam edip etmeyeceği ya da New York'un onun yerini alıp almayacağı konusunda bir tartışma yarattı. Galeria Jordi Pascual'da 16 Kasım tarihine kadar ziyaret edebileceğiniz seçki, bu dönemde Fransa'nın başkentinin önemli sayıda sanatçı için bir sığınak ve yeni tarzların yaratılması için önemli bir yer olmaya devam ettiğini göstermekte. Soyut dışa vurumculuk New York'ta uyumlu bir kimlik yarattı. Bununla birlikte Paris, soyutlama, informalizm ya da sürrealizm gibi farklı görsel dillerle bir arada yaşamaya devam etti. Bu durum, sergide yer alan Vasarely, Picasso, Miró, Poliakoff ya da Hartung gibi yabancı sanatçılar tarafından büyük ölçüde beslenen derin bir sanatsal çeşitliliği teşvik etti.

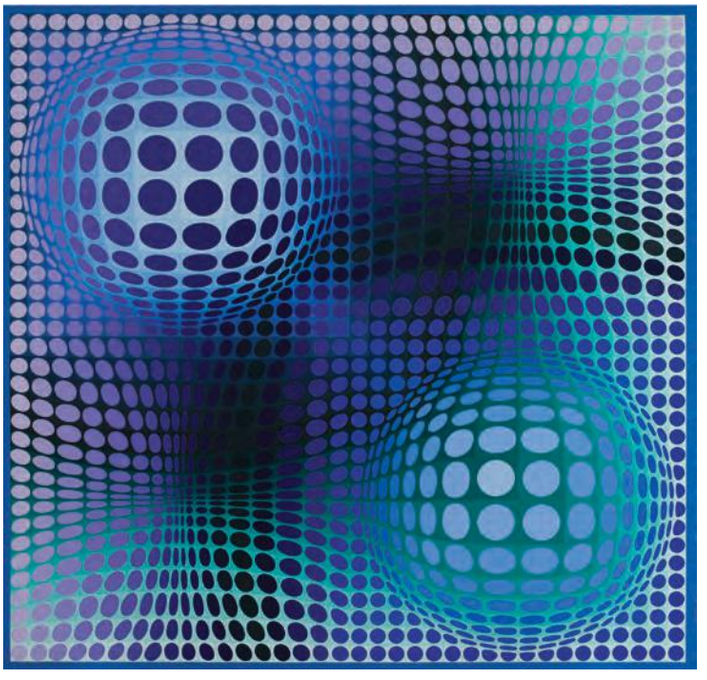

BLESSINGS AND CURSES OF THIS WORLD,
Berlin
Amerikan popüler kültürünün kodlarıyla ustaca oynayan Gajin Fujita, bunları küreselleşmiş bir dünyadaki çeşitli etnik kültürlerin resimsel unsurlarıyla iç içe geçiriyor. Çok uluslu şirketlerin logoları Edo Döneminin ağaç baskılarını ve ukiyo-e resimlerini anımsatan motiflerle kaynaşıyor, grafitinin kabile işaretleri Raphael'in putti'lerinin arka planını oluşturuyor ve böylece girift geçmişlik kozmosu ortaya çıkıyor. Sanatçının kapsamlı resim çalışmaları, klasik Japon motifleri ve boyama teknikleri, grafitinin dinamik estetiği ve Batı ve Doğu Asya resim tarihine çeşitli referansların karışımıyla karakterize ediliyor. Amerikan popüler kültürünün kodlarını manipüle eden Fujita, bunları kökenleri itibarıyla ait olduğu, ancak yerli bir Amerikalı olarak sadece dolayımlı bir şekilde tanıdığı Japon kültürünün resimsel unsurlarıyla birleştiriyor. Sanatçı, özlü ve güçlü çalışmalarını bu çifte yabancılık deneyiminden çıkarıyor. Buchmann Galerie'deki *Blessings and Curses of this World* için son gösterim tarihi 26 Ekim.

VARIOUS OTHERS 2024,
Münih
Galerie Rüdiger Schöttle, sergi vesilesiyle Meyer Riegger'i Sheila Hicks ve Katinka Bock ile ikili bir sergi için iş birliğine davet etti. İki sanatçı farklı kuşaklardan ve sanatsal bağlamlardan geliyor, ancak eserleri birlikte şiirsel bir diyalog yaratıyor. Her iki kadın da soyut bir biçimsel dil kullanarak, mekandaki konumları irdeleyen güçlü heykelsi ortamlar yaratıyor. 1964'ten bu yana Paris'te yaşayan Amerikalı sanatçı Hicks yün, keten, ipek ve pigmentli akrilik elyaf gibi renkli, yumuşak tekstillerle çalışarak yeni formlar yaratırken, Hicks gibi Paris'te ve aynı zamanda Berlin'de yaşayan Frankfurt doğumlu sanatçı Katinka Bock heykel ve enstalasyonlarını doğal ve buluntu malzemelerin yanı sıra bronz kullanarak yaratıyor. Hicks, Josef Albers'ten resim eğitimi almış ve Şili, Meksika ve Hindistan'daki geleneksel el sanatlarından yararlanmışken, Bock'un mevcut mekanları değerlendirmeyi esas alan heykel pratiği süreç sanatı, Arte Povera ve mekana özgü sanattan besleniyor. Seçki için son gösterim tarihi 16 Kasım.

THE TIME OF SCULPTURE,
Venedik
Contini Art Gallery'de 4 Kasım tarihine kadar ziyaret edebileceğiniz seçki yetmişinci doğum günü vesilesiyle Uruguaylı heykeltıraş Pablo Atchugarry'e adanmış. Sanatçı uzun süredir zamanını İtalya, ABD ve Uruguay arasında geçiriyor. Kırkın üzerinde heykelden oluşan seçkide ilk kez izleyici karşısına çıkan en son eserler de yer alıyor. Ayrıca, sanatçı tarafından tasarlanan özel mücevher koleksiyonu da ilk kez gösterimde: Atchugarry'nin yeteneğiyle mücevher kavramını bir sanat biçimine dönüştürerek onu tamamen yeniden biçimlendiriyor. Altından yapılmış mücevherler, Atchugarry'nin sanatının özünü taşıyan, kullanıma hazır küçük heykellere dönüşüyor. Sergide sanatçının parlak kırmızı, mavi, altın, siyah ve beyaz patinalarla kapladığı rafine mermerleri ve orijinal bronz parçalarını da izleyebilirsiniz. Ayrıca, farklı kromatik varyasyonlarıyla 2023'te Lajatico'daki Teatro del Silenzio'da sunulan anıtsal heykeli hatırlatan *Mariposa de la Vida* da dahil olmak üzere birkaç çelik işi parça da sergilenecek.

FIRELEI BÁEZ,
Los Angeles
New York'ta yaşayan sanatçı Firelei Báez, Afro-Karayip diasporasının etkilerini sömürgeci tarih ve anlatıların fonunda inceleyen resimleri, çizimleri ve sürükleyici enstalasyonlarıyla büyük beğeni topladı. Hauser & Wirth'teki sergisi ise büyük ölçekli tuvallerini, çizimlerini ve ilk bronz heykelini bir araya getiriyor. Báez, canlı ve zengin katmanlı eserlerinde fantastik figürler ve alternatif dünyalar tasvir ediyor. Kadın figürleri yemyeşil bitki yaşamı, karmaşık saç düzenlemeleri ve buluntu tarihi belgelerin üzerini kaplayan özenli tekstil tasarımlarıyla iç içe geçiyor. Sanatçının şiddet ve travmanın etkilerini yeniden işlemek için güzellikten yararlanan dinamik resimleri, yeni dünyalar ve anlatılar hayal ediyor. Cinsiyet, ırk ve milliyet kategorilerini istikrarsızlaştıran Báez, yerleşik tarih ve bilginin sınırlarını sürekli olarak zorluyor. Sanat tarihi, bilim kurgu, popüler kültür, antropoloji, folklor ve fantezi gibi çok çeşitli disiplinler ve kültürel referanslar çalışmalarına dahil ediyor. Seçkiyi 13 Eylül – 5 Ocak 2025 tarihleri arasında ziyaret edebilirsiniz.

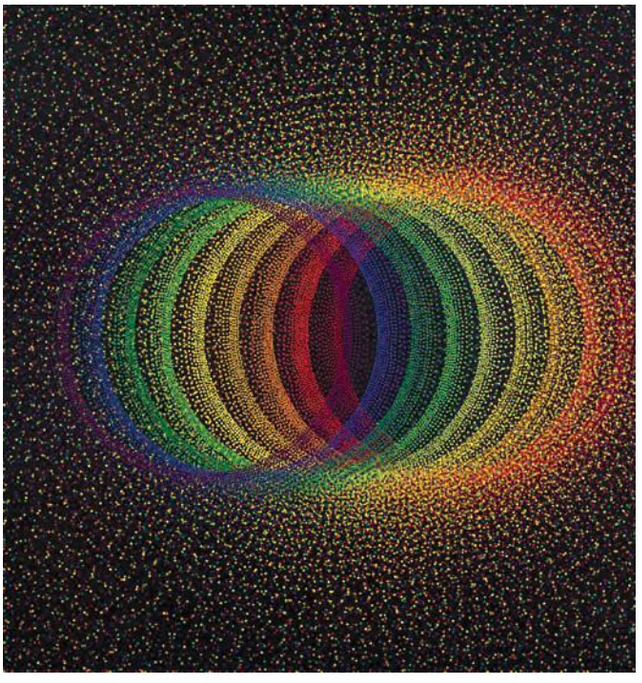

COULEURS,
São Paulo
São Paulo Coulers'de çağdaş sanat tarihinin önemli figürlerinden ve kinetik sanatın önde gelen isimlerinden biri olan Julio Le Parc'in büyük çoğunluğu resim, çizim ve büyük ölçekli 45'in üzerinde çalışması bir arada sergileniyor. Sanatçının ilgi alanı, kariyeri boyunca çok farklı biçimlerde gösteren hareketlerle temsil ediliyor: Resimler, aynalar ve diğer yansıtıcı yüzeylerle deneyler ve hatta 1966 Venedik Bienali'nde izleyiciyi dahil etmek için enstalasyonu bir lunaparka dönüştürdüğü sunumu gibi daha cesaretli çalışmalar gibi. Ancak sanatçı son yıllarda kendini *Alchimies* serisine adamış durumda. 1980'lerden bu yana ürettiği bu seri, renklerin, farklı paletlerin ve bunlar arasındaki etkileşimden elde edilen sonuçların incelenmesine odaklanıyor. Paleti, 1959'dan beri kullandığı kırmızı ve turuncu gibi daha sıcak tonlardan mavi ve mor gibi daha soğuk tonlara uzanan 14 renkten oluşuyor. Ancak seride renkler, sanki farklı şekillerde gruplanmış ve düzenlenmiş parçacıklarmış gibi küçük parçalara indirgenmiştir. İzleyici uzaktan baktığında, farklı tonlar birbiri üzerine geldikçe titreşen kromatik bulutların karşısında olduğu hissine kapılıyor, fakat yakından kompozisyonlarda bulunan renk parçacıkları görünür hale geliyor. Sergideki bir diğer resimsel seri olan *Ondes*'te Le Parc, kıvrımlı şemalar aracılığıyla renkler dinamik bir yüzey yaratıyor. Seçki aynı zamanda sanatçının yaratıcı ve deneysel sürecini görünür kılarak, seriler üzerine yaptığı bir dizi kağıt üzerine çalışmayı da bir araya getiriyor. Seçki 19 Ekim tarihine kadar Galeria Nara Roesler'de gösterimde.

WYATT KAHN: SIGNS,
Zürih
On yıldan uzun bir süredir ciddi oranda sadeleştirilmiş, büyük ölçüde beyaz bir palette çalıştıktan sonra, New York merkezli sanatçı yeni stilinde yeşil, turuncu, sarı ve mavilerden oluşan abartısız bir spektrumu tercih ediyor. Brice Marden'dan ödünç alınan bal mumu ve terebentin karışımına boya eklenerek ve minimal fırça işçiliğiyle düz bir şekilde uygulanarak yapılan pürüzsüz, mat yüzeyler sessiz bir otoriteyle ortamdaki ışığı emiyor. Dikkate değer bir itidalle uygulanan bu eserlerin etkisi retro, sessiz, hatta melankolik olarak tanımlanabilir. Kahn, kariyerinin başından beri, anlamı aynı anda hem nesnel hem de son derece kişisel olan, yarı evrensel işaretlerin olduğu değişken bir resimsel sözlükle denemeler yaptı. Burada, bu sözlüğü tek tek -harfler ve sayılar gibi- tipografik birimlere indirgeyerek, aynı anda hem matbaanın tarihine hem de daha dar anlamda Pop sanatının seri üretim ticari imgelerinin güzel sanatlar alanını yıkıcı bir şekilde asimile etmesine gönderme yapıyor. Ancak Kahn'ın eserlerinde anlam parçalanmıştır. Harflerin ve rakamların karşısında, okunabilirlik ve anlam beklentilerimizi boşa çıkaran, modernitenin bir diğer icadı olan soyutlama pasajları yer alır. Mantık, duygusal bir bulanıklık içinde dağılır. Galerie Eva Presenhuber'deki serginin son gösterim tarihi 1 Kasım.

ŞEHİRLE RANDEVU

Hazırlayan: Ekin Kurbetçi

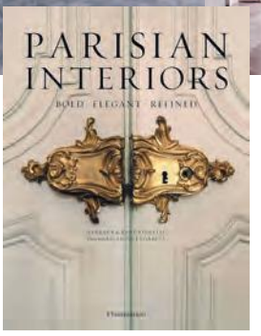

Kitap,
Island Hoppıng Coffee Table Book

Gözlük,
Cartier

Sonbahar 2024,
Chloé

Elbise,
Chloé

Bilezik,
Saint Laurent

Trençkot,
Hevo

Parfüm,
Kilian

Çizme,
Parıs Texas

Çanta,
J.W.Anderson

Mum,
Onno

NOMOS
GLASHÜTTE

Riding the wave. Ahoi neomatik 38 date Atlantic. With sports watch features and dress watch style, Ahoi is a true all-rounder. The robust case a with screw-down crown and red warning ring is water-resistant to 20 atm—and yet only 9.9 millimeters in height. The innovative automatic caliber DUW 6101 is at work inside, which features a patented quick date adjustment in both directions. In deep ocean blue, this brand-new watch is made for everyday wear and adventure of all kinds. Now available in Istanbul at Tevfik Aydin. More information online: tevfikaydin.com.tr and nomos-glashuette.com

TEVFİK AYDIN
Since 1889

DAVID DOUBILET, SU ALTI FOTOĞRAFÇISI

ROLEX GLIDELOCK
UZATMA SİSTEMİ

3235 MEKANİZMASI

SU GEÇİRMEZ
OYSTER KASA

YÜZEYİN ÖTESİNE BAKMAK

Yüzeyin üstünde veya altında. Bilinmeyeni keşfetmek, doğası gereği öngörülemezdir. Bilinmeyenin gizemlerini açığa çıkarmak için iki şey gerekir. Daima kendi sınırlarını zorlamaya dair kararlı bir gönüllülük. Ve özgüveninizi yükseltecek güçlü, sarsılmaz bir yol arkadaşı. Geçtiğimiz 70 yıl boyunca Submariner'ı su altı dünyasının öncülerinin referans dalış saati haline getirmek için onu sürekli mükemmelleştirdik. Onu sahada test etmek için 300 metre derine dalmanıza veya 30 bar basınca dayanmanıza gerek yok. Bilinmeyene dalmak, her türlü koşulda son derece heyecan verici bir deneyim olabilir. Tek yapmanız gereken, yüzeyin ötesine bakmak. **Submariner.**

#Perpetual

OYSTER PERPETUAL SUBMARINER DATE

RESMİ ROLEX SATIŞ NOKTASI

RHODIUM

ROLEX